Glas Islama صوت الاسلام

vjera • društvo • kultura

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلاً مِمَّنْ دَعَآ إِلَى اللهِ وَعَمِلَ صَالِحاً وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ الْمُسْلِمِينَ

A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji dobra djela čini i koji govori: "Ja sam doista musliman!"

(Fussilet, 33)

شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ

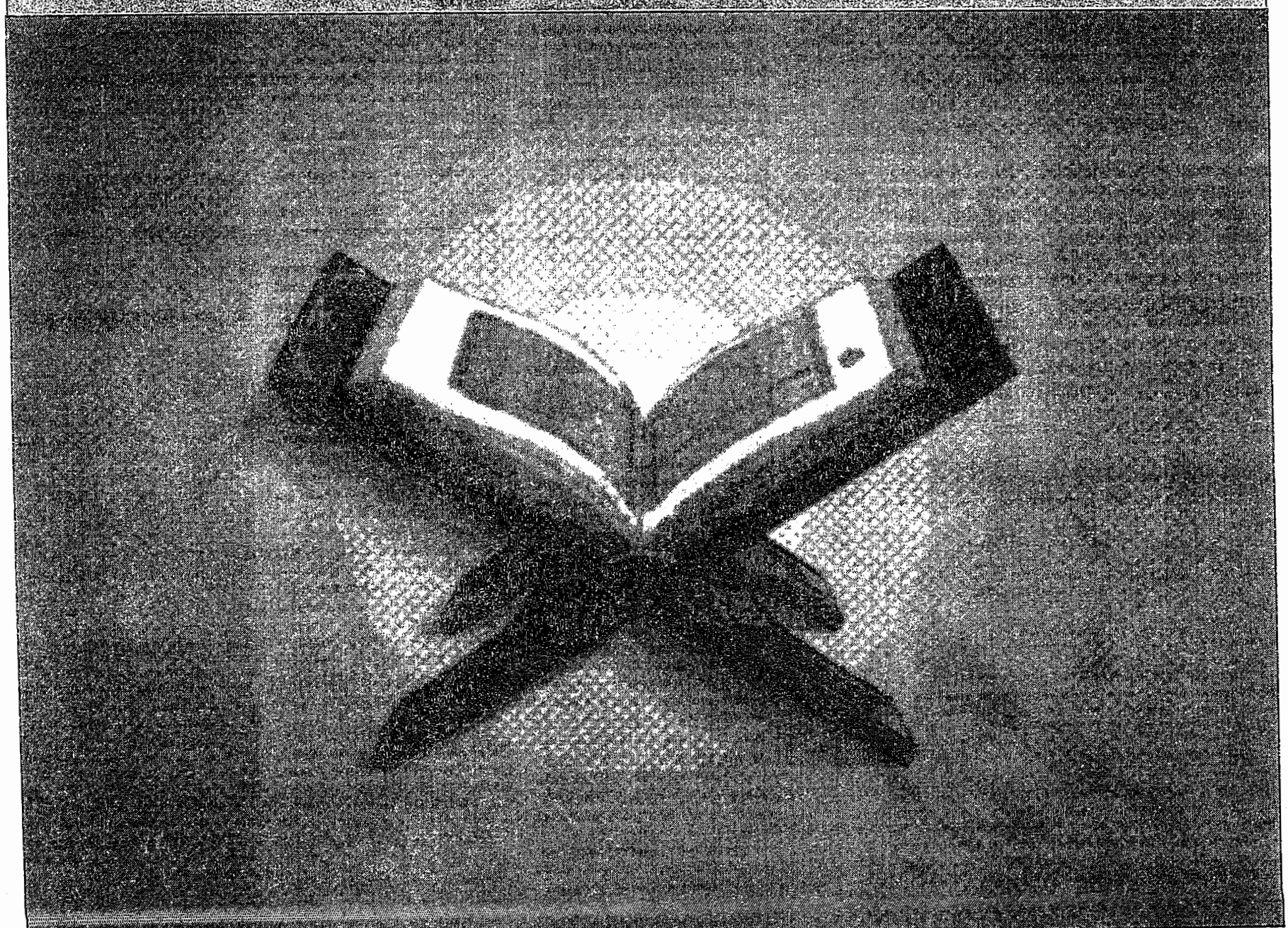

"U mjesecu Ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana..."

3 DM, 20 ATS, 3 S HF, 3$, 10 FRS, 100.000 ..., 50 DEN, 100 BHD • 4 DIN... • NOVI PAZAR • JANUAR 1993. • RAMADAN 1418. • GODINA ... BROJ 13 • IZLAZI JE... NOM MJESEC...

MJESEC KUR'ANA

U mjesecu smo Ramazanu, mjesecu Kur'ana. A baš taj mjesec vjerniku uvijek dođe u pravi čas. Allahov Poslanik s.a.v.s. u jednoj od svojih hutbi izgovorenoj u povodu ovog blagoslovljenog mjeseca, između ostalog je rekao:

"To je mjesec u kojem ste pozvani Allahu u gostoprimstvo, u kojem se smatrate Njegovim dobrim i plemenitim ljudima. I vaše disanje u ovom mjesecu je tesbih, a spavanje ibadet. Vaš posao koji obavljate u ovom mjesecu bit će primljen kod Allaha i dova će biti uslišana. Tražite od svog Gospodara, iskrena i čista srca, da vam pomogne u postu, koji vam je propisao i u učenju Knjige, koju vam je objavio. Nesretan je samo onaj, kojem je u ovom mjesecu uskraćen Božiji oprost..."

Već umorni od svakovrsnih iznenađenja, koja im pričinjava dunjalučka svakodnevnica, vjernik i vjernica će u ovim danima razgaliti svoje duše mukabelama, koje gotovo zamrlim srcima upućuju poruke Kur'ana. Na nama je da u Ramazanu još jednom, kako je to činio Resulullah, osluhnemo Allahovu Knjigu u svoj njenoj punoći. Jer, zaista, Kur'an je knjiga u koju nema nikakve sumnje! Od Boga je Uzvišenog. Ona je uputa i nada u zajednički nam spas. Sve drugo zemaljsko, podložno je mijenama i nestajanjima, sumnjama i nijekanjima. Prolaze generacije, truhnu carevine, sistemi i ideologije... Ostaje samo Kur'an, jedan i jedini, jer je od Jednoga i Vječnoga.

Stoga, muslimani ovih prostora i pored svakojakog haosa i meteža, braneći svoju vjeru, tradiciju i kulturu, ostali su u duhu slova Kur'ana, mudri i dostojanstveni. Eto, sigurno vam je jasno, cijenjeni čitaoci, zbog čega smo se odlučili ponuditi vam ovaj vanredni ramazanski broj Glasa Islama. Želja nam je da obogatimo ramazanski doživljaj. Neka vas dragi Bog obaspe Svojom milošću i oprostom u ovom mubarek mjesecu!

Mustafa Fetić

PAMETNOM JE IŠARET DOVOLJAN

PISMA ČITALACA

MALO JE LJUDI KOJI MISLE DOBRO O SVIMA

Bissmillahi Rahmani Rahim

Malo ima dobrog na ovom svijetu i malo ima ljudi koji misle dobro o svima, a Allah dž.š. kaže:

"Ja nikada neću promijeniti sudbinu jednog naroda dok se on sam ne promijeni"

Ali kako?

Malo je onih što se mijanjaju; svi uživaju u ovozemaljskim ljepotama, a na budući svijet, na Džennet, slabo ljudi o tome misle.

Tamo će biti sve ljepše, udobnije i bolje. Tamo će se družiti sa učenim, dobrim i plemenitim dušama, duše koje imaju vjere u Allaha dž.š., vjere koja je ISTINA, vjere koja svima pruža mir i zadovoljstvo. Ne znam šta me je navelo da ovako razmišljam o ovim stvarima, ali kada priznajem ovu veliku istinu, osjećam da mi duša ima neku čudnu smirenost.

Sada dok ovo pišem, sjedim na tako pogodnom mjestu odakle mogu vidjeti svakog slučajnog prolaznika koji korača snjegovitom ulicom.

Posmatram ove ljude, žene, omladinu... Na svakom drugom je dobra jakna, garderoba poznatih modnih kreatora, patike poznatih dizajnerskih kuća i samu sebe pitam, da li će im te jakne, ti kreatori i te modne kuće pomoći da se ogrnu, obuku i obuju ako budu gazili džehenemskom vatrom?

NE!!!

Niko nam neće pomoći, jedino ako nam Allah dž.š. ne pomogne, niko nam se neće smilovati osim ako nam se Gospodar svijetova ne smiluje, a mi Ga molimo za oprost i milost jer je On Najmilosniji, a ostavio nam je i istigfar-pokajanje.

Svi griješimo, neko svjesno, neko nesvjesno, ali imamo ibadete kojim se možemo otkupiti.

Mi nismo imali tu sreću da vidimo Božijeg poslanika Muhammeda s.a.v.s. i njegove ashabe, da se divimo njihovim dobrim djelima, ali mi imamo, ono što su i oni imali: Kur'an a.š., a sa njim i sunnete koje možemo izvršavati, namaze, post, mubarek-noći u kojima je Allah dž.š. posebno milostiv prema Svojim robovima. Sa svojih 18 godina nisam iskusila životne tegobe, iskušenja, patnju ali jesam nepovjerenje ljudi i ljudsko siromaštvo duše.

Ne znam zašto žudjeti za nečim od čega se ne može imati nikakava korist kada budemo polagali račune pred Svemogućeg Stvoritelja; treba žudjeti za namazom, postom, za dobrim djelima.

Zato apelujem svim ljudima, svim uzrastima ljudi da sada kada nam dolaze mubarek-dani i noći stičemo Allahovu naklonost, rahmet i okrilje, da pokušamo promjeniti svoju sudbinu, da ne bi propali, sada kada su šejtani zatvoreni i ne mogu harati među ljudima, da ne bismo bili stanovnici Džehenema, već ponuđenog nam Dženneta jer mi smo Allahovi robovi i svi ćemo Mu se jednoga dana vratiti, ako Bog da, u najljepše bašče i najljepša mjesta u Džennetu.

Zahvaljujem se Allahu dž.š. što mi je dozvao razum da ovako razmišljam i što mi je dao dušu da volim Njega i Muhameda s.a.v.s.

Es-selamu-alejkum
Elvira iz Rožaja

* * *

NAŠ NAMAZ JE SKORO NA IVICI VALJANOSTI

Eselamu alejkum ve rahmetulah

Poštovana redakcijo:

Svi znamo, ili bi trebalo da znamo, važnost i ulogu namaza svakog muslimana i muslimanke. Da ne bih navodio ajete i hadise o tome, reći ću nešto svojim riječima a ajete i hadise nadam se da ćete vi navesti u tekstu koji ćete, ako Bog da, objaviti u jednom od narednih listova, tj. brojeva "GLAS ISLAMA".

"Kakav je namaz vjernika takva su mu i ostala djela", a da li će to biti u rubrici HUTBA ili u nekoj drugoj sasvim je nebitno.

Naime, skoro svakodnevno sam svjedok obavljanja namaza u džematu i znajući da se isti obavlja skoro na ivici valjanosti, odlučih da se obratim Vama sa molbom da o tome pišete u svom i našem listu. Ovdje bih da se obrati potrebna pažnja na sljedeće:

1. Brzina obavljanja namaza, pogotovo suneta, zadržavanje između ruknova,

2. Klanjanje dva rekjata odmah nakon ulaska u džamiju (tehijetul mesdžid),

3. Način ispravnog obavljanja teravih namaza kao i džume namaza, koji sada liče najviše na čas gimnastike, neka nam Allah dž. š. oprosti i smiluje nam se zbog toga,

4. Ponašanje u džamijama za vrijeme održavanja hutbe, kao i prije početka namaza...

Zamolio bih Vas da date obavezu našim imamima i hatibima da o tome često govore džematlijama i da što je najbitnije, svojim primjerima pokažu sve navedeno.

Neka nas Allah dž.š. uputi na pravi put i neka nas nagradi prema našim dobrim djelima.

AMIN

Eselamu alejkum ve rahmetulah ve berekatuhu

Alagić Jusuf, Priboj

Glas Islama
vjera O društvo O kultura

Izdavač:
Izdavačka ustanova "El-Kelimeh", Novi Pazar

Glavni i odgovorni urednik:
Mustafa FETIĆ

Urednik:
Fehim KAJEVIĆ

Tehnički urednik:
Mirsad ĐULJANIN

Lektor:
Samir SKRIJELJ

Redakcija:
Mevlud ef. ĐUDIĆ, Ramiz ef. HAMIDOVIĆ, Hajro ef. TUTIĆ, Bekir ef. MAKIĆ, Esad KOLAŠINAC, Enver UJKANOVIĆ, Mirsada BURDŽOVIĆ i Midhat HAJROVIĆ

Saradnici:
Nezir ef. SALIHOVIĆ, dr. Muharem Spica (Novi Pazar), Tesnim SAČIĆ (Sjenica), Umer HADŽIĆ i Muhamed FETIĆ (Rožaje), Adem ef. ZILKIĆ i Nusret ef. GUSINAC (Tutin), Nadir ef. DAČIĆ i Fejsal HALILOVIĆ (Prijepolje), Enes ef. SVRAKA i Ismet TRBOVIĆ (Priboj), Sacir ef. SMAILOVIĆ (Podgorica), Selman LJAČEVIĆ (Tuzi), Rifat ef. ĆUKOVIĆ (Ulcinj), Sinan ef. LATIĆ (Plav), Redžep ef. LJUJANOVIĆ (Gusinje), Mr Ismail BARDHI (Makedonija), Enes ef. ŽUKORLIĆ (Njemačka), Jasmin ef. DEMIĆ (Švicarska)

Kompjuterska priprema:
PC - PERFECT
Novi Pazar

Štampa:
GRAFOKARTON, Prijepolje

Adresa redakcije:
Ul. 1 Maj 70/b
36300 Novi Pazar
tel./fax: (381) 20 25626
Žiro račun:
42600-603-1-2138

Rukopisi i fotografije se ne vraćaju.

Rješenjem od 12.12.1996. g. GLAS ISLAMA je registrovan kod Ministarstva za informacije Republike Srbije pod registarskim brojem 2281.

EHLEN WE SEHLEN YA RAMADAN

"Kada dođe Ramazan, otvore se vrata dženeta, zatvore vrata džehenema i povežu se šejtani." (Hadis)

Imajući pred sobom navedeni hadis, nerijetko se postavi pitanje: Zašto se posljednjih godina u predramazanskoj i ramazanskoj atmosferi dogodi ponešto što kvari iftarluke i druge radosti postača? Drugim riječima, ako su u toku Ramazana šejtani povezani, koja je to energija koja pokreće čovjeka na ono što ne dolikuje Ramazanu? Ova nejasnoća je, zapravo, samo prividna, jer ako dublje pogledamo u komentar citiranog hadisa susrešćemo se sa sljedećim činjenicama.

I šejtanima je poznat ovaj hadis pa stoga žele učiniti što više zla prije nego budu povezani dolaskom Ramazana. Govoreći o otvorenom čovjekovom neprijatelju, Kur'an nas uči da postoje dvije vrste šejtana: šejtani džini (šejtanu-l-džini) i šejtani ljudi (šejtanu-l-insi). Dolaskom mubarek Ramazana ovi prvi bivaju povezani, dok ovi drugi ostaju slobodni u svom zlom djelovanju, koje vrlo često biva opasnije i sa žešćim posljedicama od same džinije. U svjetlu tih hadiskih istina valja posmatrati i pojave koje su pratile iščekivanje, doček i početak najdražeg nam mjeseca.

Talasanje je počelo dolaskom tada predsjedničkog kandidata a sada predsjednika Srbije Milana Milutinovića u Novi Pazar i njegova posjeta Altun-alem džamiji. Iako je Milutinović svega jednu stopu zakoračio preko praga džamije, pritom ne skinuvši cipele, kako je to vjerski propis i običaj svih posjetilaca džamija, bilo je dovoljno da zatalasa reakcije sandžačke javnosti. Ovdašnji političari su to jedva dočekali za izborni kontranapad, ističući da je time oskrnavljena svetost džamije i omalovaženi klanjači i svi vjernici. Drugi su, ne negirajući nedopustivost takvog čina, sve to pomalo ironično komentarisali: "Nek je on prelomio da uđe u džamiju, pa će ih nakon što nauči pravila sam skinuti."

Ipak, dogodilo se nešto što je nedopustivo i to zapravo kruniše cjelokupan odnos aktuelne vlasti prema legalnim organima Islamske zajednice. Ovim je ponovo demonstrirano ignorisanje Mešihata od strane države, koji je jedini nadležan izdati dozvolu za ovakve i slične posjete. Neće nam biti čudno zašto sve to baš u ovoj džamiji, dok na unutrašnjosti njenog zida visi ilegalno štampana vaktija, koja je djelo samozvanog člana

odbora, koji baš u ovoj džamiji već duže vremena obstruira rad Islamske zajednice.

Piratsko štampanje vaktija je na ovim prostorima novina za kojom je poseglo nekoliko novopazarski firmi na čelu sa Rekićem i Sandžačkim novinama. Iako naizgled bezazlen, pa čak, kako su i sami isticali, ovaj dobrotvorni gest, zapravo, u sebi krije direktan atak na integritet organa Islamske zajednice, koji isključivo imaju pravo štampati islamske edicije, posebno one koje imaju karakter fetve i po kojima vjernici izvršavaju svoje ibadete. Ovim su dotične firme posegle za vakufskim hakom jer je prodaja vaktija predstavljala jedan od finansijskih izvora za rad i opstanak Medrese. Sve su to bili razlozi što je i vjernička javnost najoštrije osudila ovakve pojave.

U jeku dotičnih talasanja, nekoliko dana pred početak Ramazan-i-šerifa, poslije podne namaza, u novootvorenu džamiju u novopazarskom naselju Šutenovac upala je grupa MOS-ovaca, kako su sebe predstavili, i pod prijetnjom sile prema imamu i predstavnicima džemata, kako kažu, organizovali svečano otvaranje te novosagrađene džamije.

Ovogodišnja predramazanska atmosfera je bila nesvakidašnja i zbog činjenice da se novogodišnja noć poklopila sa drugom ramazanskom noći, što je mnogima predstavljalo brigu jer ovoga puta nisu mogli imati "najluđu noć" a da ne oskrnave Ramazan. Posebno su se brinuli oni koji su navikli da u toj noći zgrću novac servirajući alkohol i nemoral, i tako ostavljajući jadne ljude bez pameti i obraza. Njihova strahovanja su se, hvala Bogu, obistinila. Osim petardi kojima su djeca remetila mir, ova noć je vrlo malo imala zajedničkog sa dosadašnjim obilježavanjem ovog neislamskog praznika kod nas. Ipak je pobijedio Ramazan.

Prvi dani mubarek mjeseca su protekli u znaku prepunih džamija mukabelama, teravijama i drugim namazima. Radujuće je da svaki Ramazan donese nova lica u džamije, koja uglavnom u njima ostanu i nakon ovog mjeseca.

Harmoniju intenzivnih ramazanskih ibadeta poremetilo je nepoštovanje odluke Mešihata, kojom se predviđa da se za svaki javni nastup u džamijama i drugim vjeskim skupovima, lica koja nisu u službi Islamske zajednice, prethodno mora pribaviti saglasnost od nadležnog glavnog imama. Nažalost, čelnici MNVS-a ovih dana tu odluku ignorišu, obilazeći džamije, pritom držeći govore, a da vrlo često ne obavijeste ni imama same džamije.

Sve ovo nedvojbeno ukazuje da Islam na ovim prostorima grabi krupnim koracima naprijed. Džamije iz dana u dan postaju predmetom sve većeg interesovanja svih. A pravu korist će imati samo oni koji u džamije uđu lišeni oholosti, spuštajući čelo na tle pred Uzvišenim Allahom, Gospodarom svega. A kako i ne bi kada nam Resulullah u svome hadisu poručuje:

"Ko se pokuša uzdići na račun vjere Allah će mu uvećati poniženje, a ko pokuša uzdići vjeru na svoj račun - Allah će ga uzvisiti."

Intervju sa Šejh Ahmed Didatom, poznatim Islamskim misliocem i misionarom (II)

UPOZNAJTE SE BOLJE SA VAŠOM VJEROM

To što ništa ne činite po tom pitanju nije zbog novca. Izgubili ste vještinu govora o vjeri zbog toga što ste zadovoljni. Kažete jednostavno: "InšaAllah, ući ćemo u Džennet", molite se, postite, ne jedete svinjetinu, ne pijete alkohol, ne kockate se, ne plešete sa ćerkama drugih ljudi. InšaAlah ići ćete na Hadž i Umru i zaslužićete Džennet. Svi su zadovoljni. Zaslužiće Džennet, InšaAllah, a oni drugi, oni zaslužuju džehennem, jer kažu da je Allah dž.š. prisvojio sina. Oni vjeruju u trojstvo i ući će u džehennem, a vi ni okom ne trepnete ne bi li ih spasili. Šta kažete na to?

Ako je "narod Lutov" oni koji ne vjeruju, poštoji li i jedan od hiljadu imama koji opominje taj narod. Vi imate hiljadu imama i oni govore mutekijama. Kome to, tebi? Želim da znam. Da li oni govore Jevrejima? Ima li od tih hiljadu mesdžida jedan u kome se govori Jevrejima. Ima li ijedan od tih imama koji opominje kršćane? Šta je sa vama, Kur'an je na vašem jeziku. Allah dž. š. kaže vama "i opominjite narod Lutov" sa Kur'anom.

Ja rekoh, reći će ti ko je narod Lutov. Ako ti kažem i naš se sastanak završi, reći ćeš da ja vas nazivam Lutovim narodom. Eto kako me vi pogrešno shvatate. Otići ćeš i reći svima da Didat lično naziva Libance Lutovim narodom. Vi ste moji prijatelji, vi me volite, ali vi širite tu pogrešnu vijest. To je zbog nesporazuma i eto kako se dezinformacije šire. Kažete Didat je rekao ovo, Didat je rekao ono. Šta sam ja rekao?

Ti si pogrešno razumio i počeo da negoduješ. Ja nisam to rekao. Ja sam ti samo rekao da ću ti reći ko su oni. Pogledaj ajet 97. sure Merjem. Sura Merjem ima 98 ajeta i ako se vratiš osam ajeta prije 97-og, Allah dž.š. vam kaže: "Oni govore: Milostivi je uzeo dijete. Vi doista nešto odvratno govorite!"

Šta ćeš mi sada učiniti? Šta ćeš učiniti ako budem kleo tvoju majku? Reći ćeš: "Ni jednu jedinu riječ od tebe više amidža, počinjem da gubim poštovanje koje sam imao prema tebi. Ne reci ništa o mojoj majci, ni o mojoj ženi. Zovi me kako hoćeš: majmune, magarče, zovi me kako hoćeš, ali ne spominji ime moje majke, jel' u redu s moje strane?"

Tako Allah dž.š. kaže da najgoru kletvu koju možeš počiniti prema Njemu je da kažeš da je On "uzeo dijete". To je najodvratniji govor koji može neko izreći. Od takve kletve, "nebesa su spremna da se raspadnu, a zemlja provali i planine zdrobe", što Milostivom pripisuju dijete.

Ako želiš da se zaklinješ protiv Allaha dž.š. to bi bila najgora kletva. Iz te riječi "uzeo", na engleskom "begotten", proističe da je On imao odnose sa Merjemom, da je On počinio preljubu sa Mejremom i proizveo vanbračno dijete, Isa a.s. Eto šta oni kažu, da je Isa a.s. "uzet" a ne stvoren. Nije stvoren kao Adem a.s., Allah dž.š. je stvorio Adema a.s., stvorio je i sve životinje, i živu i neživu prirodu, ali po njihovom kazivanju Isa a.s. je "uzet".

Šejh Ahmed Didat

Mogu te zvati "sine", neće ti smetati, nadam se. Ako tvoj otac čuje to, neće ni njemu smetati, ako i tvoja majka to čuje, neće joj smetati. Ali ako dođem jednoga dana u tvoju kuću i kažem: "Gdje je Ekrem, moj sin? Moj Ekrem, moj sin gdje je? Oni kažu: "Otišao je negdje i upravo dolazi". Ti dolaziš i ja te grlim. I tako moj prijatelju, neko ko ne zna našu vezu, pitaće "Je li on stvarno vaš sin". "Ne, nije ali on me voli kao oca, kao djeda, samo ga iz milja zovem sine moj", a to u ovom slučaju ne predstavlja rodbinsku vezu, ali ako bih rekao da je on moj rođeni sin, znate, u tom slučaju mijenja. Znate li šta sada kažem, kažem prijatelju za tebe da si ti kopile. Tvoja majka te je obmanjivala, ti si vanbračno dijete. Kažem ti da tvoj otac nije tvoj otac, ja sam tvoj otac, i ti sada shvataš da te ja klevećem. Reći ćeš: "Amidža, šta ti to znači, kako to misliš? Ja, tvoj rođeni sin ? ". "Rođeni" znači da sam imao intimne odnose i da sam te ja proizveo. Umjesto da kažem da ti samo ličiš na mog sina Jusufa i zbog toga te zovem "sine moj". A što ja kažem da si ti kopile. Eto šta oni kažu za Isa a.s. da je on Božiji sin.

Intimnim odnosom i rođenjem Isa a.s. je stvoren, tako oni kažu a vi se smijete i pitate se kakva je to šala. Allah dž.š. kaže: "Kada bi nebesa imala osjećaje kao što vi imate, ona bi se raspala, zemlja bi se provalila i planine zdrobile". Kažete volite Allaha dž.š. više od bilo čega, više od svoga oca, naših očeva i majki, od svoje supruge, vaših supruga i ćerki. I oni se kunu u Allaha dž.š. a šta vi radite, smijete im se i pitate kakva je to šala. Tu je odgovor. To je Lutov narod, najsporniji narod. Oni dolaze i kucaju na vaša vrata, piju vaš čaj i jedu vaše kolače i uz to vam kažu da ćete ići u pakao zbog toga što nemate "spasenje" jer niko nije umro za vaše grijehe. "Isus Hrist" (Isa a.s.) koji je umro i žrtvovao se za njihove grijehe jedini je "rođeni od Boga" (Božiji sin) a ne stvoreni, tako oni nama kažu.

I nema odgovora. Šta kažu oni u Egiptu na to? Šta vi u Libanu kažete na to. Vi svoju brigu brinete. Baš vas briga.

Šta ste radili svih ovih 1400 godina? Živite sve to vreme u zabuni. Vladali ste Libanom četrnaest vijekova. Od toga samo nekoliko godina Francuzi su uspijeli postaviti kršćane iznad vas, ali svih 1400 godina vi ste vladari Libana. Vi ste Arapi vladari Egipta 1400 godina, šta ste uradili? Šta ste uradili? Kada su se kleli u Allaha dž.š. šta ste vi uradili? Da li ste već razgovarali sa njima. I ti želiš sada da znaš kako Didat radi taj posao i kaže se Didat potpiruje vatru i proizvodi reakciju a, ustvari, vi ste ti koji ne obavljate svoju dužnost, vaši šejhovi i imami ne rade svoj posao. Neka nešto rade i proizvešće reakciju. Vi ste dobri ljudi, Libanci su veoma dobri, palestinski muslimani, također su veoma dobri, kao i Indonežani i muslimani Egipta, svi ste vi dobri. E sada mi pokaži lošeg muslimana koji napada Jevreje, kršćane ili Hinduse. Pokaži mi jednoga. Ti ćeš pokazati na mene. Nalaziš krivca u meni. Kršćane ja ne krivim jer sam najopasniji tip za njih. Oni znaju to. Oni mogu reći da ja "udaram po njima" ili klevećem, i ako mi oni razbiju vilicu imaju prava na to. Ali vi nemate prava da pokazujete prstom na mene. Muslimani, vi nemate prava, vi prokleti hipokrate, vi nemate prava. Vi čitate Kur'an na arapskom jeziku, vi razumijete. Allah dž.š. kaže: "O narodi Knjige, ne pretjerujte u vašoj vjeri". Da li im vi to govorite, prenosite li kršćanima ono što im Allah dž.š. kaže: "I ne recite ☞

tri", zašto im to ne kažete, vi dolazite u kontakt sa njima vi muslimani Arabije, vi se srećete sa njima i ne morate da učite drugi jezik, da li im kažete da ne smiju izgovarati i tvrditi da postoje "tri".

Kakvi ste vi to muslimani, zašto im ne kažete "i ne recite tri". To što ništa ne činite po tom pitanju nije zbog novca. Izgubili ste vještinu govora o vjeri zbog toga što ste zadovoljni. Kažete jednostavno: "InšaAllah ući ćemo u Džennet", molite se, postite, ne jedete svinjetinu, ne pijete alkohol, ne kockate se, ne plešete sa ćerkama drugih ljudi, InšaAlah ići ćete na Hadž i Umru i zaslužićete Džennet. Svi su zadovoljni. Zaslužiće Džennet, InšaAllah, a oni drugi, oni zaslužuju džehennem, jer kažu da je Allah dž.š. prisvojio sina. Oni vjeruju u trojstvo i ući će u džehenem, a vi ni okom ne trepnete ne bi li ih spasili. Šta kažete na to?

Sve su to bile kršćanske zemlje, cio Liban, Egipat, Sjeverna Afrika također, i njima ste vi sada gospodari. Zbog toga vas oni mrze još više. Oni to ne mogu zaboraviti. Ako bi, naprimjer, moj sin meni postao gospodar ja mu to nikad ne bih zaboravio. Podnio bih ako može da mi bude gospodar i Jevrej i kršćanin i Hindus, ali da moj sin meni gospodari to bih teško podnio.

Jednom davno vi ste pripadali arapskim kršćanima i oni vam ne mogu zaboraviti zbog toga što ste vi postali muslimani.

Iz tog razloga vas Arapi kršćani mrze najviše, i da nisu muslimani došli, vi biste ostali kršćani. To ih više boli nego da su ih Italijani porobili i da još vladaju nad njima. Oni kažu: "Vi kopilad, vi ste bili naša rođena djeca, vi nam sada kažete da moramo ići u pakao, vi ste na pogrešnom putu". Zbog toga vas mrze. Njihovu ljutnju i mržnju mogu razumjeti isto kao i prema svom sinu. Ako bih ga izgubio, to bi me još više boljelo. Ali šta ste vi radili ovih 1400 godina? Šta ste radili? Jevreji su dolazili i živjeli sa vama, šta ste vi radili? Svaki put kada su kršćani proganjali Jevreje, šta ste vi uradili? Svakoga Uskrsa kada su kršćani govorili: "Ovi su Jevreji Hristovi ubice, oni su ubili našega Boga" i kada su ubijali njihove muškarce, silovali njihove žene, palili njihove kuće i natjerivali u bijeg, šta ste vi tada radili? Gdje su oni bježali? U muslimanske zamlje, u arapske zemlje, i šta su Arapi rekli: "Dobrodošli". I hiljadu godina vi niste bili u stanju da hiljadu jevrejskih porodica preobratite u Islam. Došla vam je osoba gladna i gola, dali ste joj hranu i sklonište, dali ste im sve to, elhamdulillah, kažete: "Oni su sljedbenici hazreti Musa a.s. i Hazreti Ibrahima a.s., dobrodošli" i hiljadu godina niste uspjeli da uvedete u Islam hiljadu jevrejskih porodica. Istina ili ne?

Allah dž. š. kaže da vam je dao najsavremeniju vjeru iznad svih ostalih. A šta ste vi uradili, hiljadu godina niste mogli da preobrazite hiljadu jevrejskih porodica u Islam.

800 godina vladali ste Španijom i poslije 800 godina izbačeni, i poslije 800 godina vladavine ni jedna jedina osoba nije ostala da uči ezan. Eto kako ste bili dobri. Hajde, hajde odgovorite mi, vi ste Arapi. Želim da mi sada date odgovor. Poslije 800 godina ni jedna jedina osoba nije ostala da uči ezan, hajde odgovorite mi, istina ili ne? Opštili ste sa Španjolkama i ostavljali kopilad za sobom, uživali sa španjolskim ženama. To je pečat koji ste ostavili. Taj pečat je još na njima. Liče na Arape, muzika podsjeća na arapsku, rečenice počinju i završavaju uzvično različito od svih zapadnih jezika.

> Vi ste dobri ljudi. Libanci su veoma dobri, palestinski muslimani, također su veoma dobri, kao i Indonežani i muslimani Egipta, svi ste vi dobri. E sada mi pokaži loseg muslimana koji napada Jevreje, kršćane ili Hinduse. Pokaži mi jednoga. Ti ćeš pokazati na mene. Nalaziš krivca u meni. Kršćane ja ne krivim jer sam najopasniji tip za njih. Oni znaju to. Oni mogu reći da ja udaram po njima ili klevećem i ako mi oni razbiju vilicu imaju prava na to. Ali vi nemate prava da pokazujete prstom na mene. Muslimani, vi nemate prava, vi prokleti hipokrate, vi nemate prava. Vi čitate Kur an na arapskom jeziku, vi razumijete.

Nidaul Islam: Da li krivite muslimane ili njihove lidere

Lidere vi birate sami, ako se pokaže da su ološ, to je vaša zasluga, jer ste ih vi birali da vas vode. A ako ste zadovoljni što vas taj tip grdi i to ste sami zaslužili, ne krivite njih, vi ste odgovorni za to. Kažete Hosni Mubarak je kriv. Ko ga je postavio za vođu? Nek ste prokleti vi što krivite njega, na vama je krivica. Pakistanci, vi ste postavili Benazir Buto na prijesto, zašto sada kukate. Ko je glasao za nju, anđeli, ili su možda Amerikanci došli i glasali za nju. Ko je izglasao, ko je glasao za nju, ko je izglasao Mubaraka, a ko jordanskog kralja Huseina, marokanskog kralja Hasana? Ko? Ko? Ko izglasa libijskog predsjednika Gadafija? Amerikanci nisu. Onda, ko je?

> Lidere vi birate sami, ako se pokaže da su ološ, to je vaša zasluga, jer ste ih vi birali da vas vode. A ako ste zadovoljni što vas taj tip grdi i to ste sami zaslužili, ne krivite njih, vi ste odgovorni za to. Kažete Hosni Mubarak je kriv. Ko ga je postavio za vođu? Nek ste prokleti vi što krivite njega, na vama je krivica. Pakistanci, vi ste postavili Benazir Buto na prijesto, zašto sada kukate. Ko je glasao za nju, anđeli, ili su možda Amerikanci došli i glasali za nju.

Dobili ste što ste što ste zaslužili. Sve je to vaša krivica.

Imali ste vrijeme od 1000 godina da preobratite Jevreje u Islam. Niste to uradili. Hiljadu godina živite sa kršćanima u Libanu, niste ih uveli u Islam, ali Francuzi su samo nakratko došli i učinili ih vašim vladarima. Na sreću, to je trajalo kratko. Hiljadu godina oni vama govore da je Isa a.s. "uzeti sin", "uzet", a ne stvoren, a vi se neprekidno osmjehujete toj užasnoj šali.

Vi živite sa njima i svaki musliman je odgovoran za to, svaki musliman, i ne krivite vaše lidere. Da li je živio neko od lidera, kao što je Mubarak, Sad'at ili Naser, 1400 godina. Šta je sa 1400 godina, da li su vas lideri ometeli da razgovarate sa kršćanima. Da li su vas Turci nagovarali ili govorili da ne razgovarate sa kršćanima.

To što ste uradili ili niste ovih 14 vjekova sada ispaštate. Čak i danas to ne želite da uradite. Ne dozvoljavate drugima da to učine. To je Mubarak i njegova filozofija. To je Suharto i njegova filozofija. Ali za 1400 godina mi smo bili vladari, i vi niste ništa učinili. Vladali smo Indijom 1000 godina, i šta ste uradili? Dobro ste se zabavili, mi muslimani smo se super zabavili u Španiji a rezultat toga je kazna koju sada izdržavamo. Nismo obavili svoj posao i sada ispaštamo, i sada vi "djeco" plaćate visoku cijenu za to. Odgovor je u Kur'anu. Vi čitate Kur'an na vašem jeziku. Allah dž.š. vam kaže: "I recite im, o vi narode Knjige, ne pretjerujte u vašoj vjeri" i kaže vam "ne recite tri". Kažete li vi tri u vašem mesdžidu, otac, sin i sveti duh. Allah dž.š. vam kaže: "ne recite tri". Kažete li vi "tri" u vašem mesdžidu, otac, sin i sveti duh.

Allah dž.š. vam kaže "ne recite tri" pa zašto ne prenesete i njima da ne spominju "tri", idite i recite im. Idite i razgovarajte sa njima. Govorite li vi njima to.

Sad vi mene ne volite jer vas Didat napada. Prema kršćanima najgora osoba na svijetu sam ja. U očima Hindusa ili Jevreja opet sam najgori ja. Muslimani kažu "ovaj tip stvara nevolje" stoga dolazim u petak, želim tada da zakažem predavanje, na dobri petak. Elhamdulillah, muslimani su ovdje jaki, inače bi me "spljeskali" vi to znate. Oni bi rekli: "Ne uznemiravaj (kršćane i Jevreje) ili amidža, nama je ovde dobro sa njima. Gospodine Didat vratite se u Južnu Afriku. Oni nas više trebaju nego tebe, molimo te ostavi nas same".

Nidaul Islam: Mora da ste upoznali puno onih kršćana koji su primili Islam i šta kažu o svom prijašnjem iskustvu dok su bili u kršćanstvu.

Kažu da nisu mogli naći duševnog zadovoljstva i ispunjenja stoga su prihvatili Islam.

Mi im kažemo dobrodošli.

Nidaul Islam: Čuli smo da ste uputili izazov Papi za jedan razgovor, i kakav je bio konačan ishod?

Ne, nisam ga izazivao na razgovor. Znate, Papa kaže: "Mi moramo voditi dijalog sa muslimanima". "Mi" se odnosi na katoličku crkvu. Kada je bio u Turskoj to je rekao, u Nigeriji ista izjava, Keniji, Senegalu također : "Mi moramo voditi dijalog sa muslimanima". Ja sam očekivao da će neki od Arapa prihvatiti ponudu, voditi razgovor sa njim, ili neki od pakistanskih alima. Niko nije prihvatio i ja sam mu pisao i rekao mu: "Vaša visosti, Vi govorite o tome da biste željeli sa nama dijalog, ja sam spreman na razgovor sa Vama u Vatikanu, recite mi samo kada, i ja dolazim". Ali to je samo obmana sa njegove strane. On pokušava da zavara ljude sa onim "dijalog". Ustvari on govori svom narodu: "Ne prelazite u Islam". On koristi riječ "dijalog". Ako bi upotrijebio riječ "preobratiti se" onda bi se vi šokirali kada bi kršćanski misionari dolazili, i to oni katolički sveštenici sa ogrlicom za pse, vi biste ih proganjali, rekli biste oni hoće da preobrate našu djecu. Ali kada on kaže "dijalog" vi ne možete reći ne, jer Kur'an kaže: "O narodi Knjige, dođite...". Razgovarajte sa njima, Allah dž.š. vam kaže: "Idite i recite im..." a pošto On pominje dijalog, ne možete reći ne.

Nidaul Islam: Kakav biste savjet dali našim čitaocima i muslimanima u Australiji i uopšte svim muslimanima.

Upoznajte se bolje sa vašom vjerom, držite se Kur'ana vi Arapi, držite se Kur'ana i vidite šta vam kaže i da li možete živjeti po njemu.

Preveo sa engleskog:
I. Nuhambašić

(Preuzeto iz časopisa "Nidau'l Islam")

Održana proširena sjednica Mešihata

RAMAZAN-MJESEC AKCIJA I RADA

U povodu nastupajućeg mjeseca Ramazani - šerifa, 16.12.1997. godine Mešihat IZ-e Sandžaka je održao prošireni sastanak sa članovima Mešihata, glavnim imamima i predsjednicima Odbora. Predloženi dnevni red je obuhvatao sljedeće:

Pripreme za Ramazan-i-šerif, rad Odbora IZ-e i razno.

Na samom početku, predsjednik Mešihata Muamer ef. Zukorlić je podnio kraći izvještaj o učešću naše delegacije na Saboru IZ-e BIH, koji je održan 26.11.1997. godine u Sarajevu. On je posebno elaborirao onaj dio koji se odnosi na status IZ-e Sandžaka. Mi smo integralni deo jedinstvene IZ-e sa centrom u Sarajevu. Što se tiče IZ-e Crne Gore, Beograda i nekih Odbora centralne Srbije, oni su za sada ostali u nezavidnom položaju, bez definisanog statusa u novom Ustavu IZ-e BIH. Ideja o tri muftijstva, Podgoričkom, Novopazarskom i Beogradskom sa centrom u Novom Pazaru je izazovna i za nas najprihvatljivija. Ipak, to je samo ideja, a na nama je da je, ako se dogovorimo i realizujemo.

Prva tačka dnevnog reda raščlanjena je na tri potpitanja, zbog sistematičnijeg rada i analize: Vjerske aktivnosti, akcija prikupljanja sredstava za potrebe Medrese i pitanje angažmana učenika Medrese na terenu, te njihove saradnje sa imamima. Misionarska aktivnost za vrijeme Ramazana je značajna i ona se mora pojačati. U tom smislu predložene su dvije vrste obilazaka na terenu na nivou Odbora IZ-e te na nivou Mešihata, koje će obuhvatiti cijeli teren Sandžaka. Adem ef. Zikić je naglasio da je neophodna sinhronizacija ramazanskih imama sa glavnim imamima i Odborima. Tako će se najbolje zajednički riješiti problemi, kojih će zasigurno biti. Mevlud ef. Dudić ja naglasio da su imami glavni faktor koji utiče na uspjeh aktivnosti u Ramazanu.

U okviru druge tačke dnevnog reda predsjednik Mešihata je rekao da je akcija zekata i sadekatul fitra u prošloj godini, unatoč mnogim opstrukcijama na terenu, znatno uspješnija od prethodnih. Ipak, to ne znači da možemo biti zadovoljni sa postignutim uspjehom. Da bi akcija bila pravilno realizovana, moramo zajednički otkloniti svaku prepreku i nesporazum na tom putu. U tom smislu, fetva koja je od ranije na snazi u Sarajevu, a koja je kao takva potvrđena u Mešihatu IZ-e Sandžaka, jasno govori da zekat i sadekatul - fitr pripada vjerskim obrazovnim ustanovama, to jest medresama. Svako kršenje postojeće fetve dovodi u pitanje ispravnost sadekatul-fitra. Tako ovo važno pitanje i treba tumačiti u džematima. Što se tiče rasporeda učenika Medrese, kao i ostalih ramazanskih imama, formirana je tročlana komisija koja će biti obavezna da i izda ovlaštenje dotičnom teravijskom imamu, svakome ako ocijeni da je sposoban obavljati ovu odgovornu dužnost.

Pod tačkom razno bilo je govora o sve češćoj zloupotrebi vjerskih objekata i skupova. U tom smislu se zabranjuje svaki javni nastup u vjerskim objektima i na vjerskim skupovima licima koja nisu vjerski službenici, bez prethodnog odobrenja od strane glavnog imama sa dotičnog područja.

Sa proširene sjednice Mešihata

Ovim zajedničkim programom, još jednom je potvrđena želja da se zajednički organizuju sve ramazanske aktivnosti na dobrobit sviju nas i zajednički uspjeh.

Na proširenoj sjednici Mešihata IZ-e Sandžaka donijete su sljedeće

O D L U K E

- Glavni imami su dužni sačiniti prijedlog programa obilazaka za područje svog Odbora, kako za lokalne obilaske tako i za obilaske od strane delegacije Mešihata. U tom smislu glavni imami su dužni prije svake posjete upoznati delegaciju Mešihata sa aktuelnim problemima dotičnog džemata.

- Formirana je tročlana komisija Mešihata u sastavu:

1. Mevlud ef. Dudić - predsjednik,
2. Harun ef. Rebronja - član i
3. Bekir ef. Makić - član,

sa zadatkom da sačini raspored učenika za ramazansku praksu. Komisija je nadležna davati saglasnost za vršenje imamsko-hatibske i mualimske aktivnosti u toku Ramazana i za one koji nemaju potpunu kvalifikaciju, pri čemu će dotični biti podvrgnuti utvrđivanju stručne sposobnosti. U spornim slučajevima Komisija se ima konsultovati sa nadležnim glavnim imamom.

- Svi glavni imami, u cilju priprema za nastupajući Ramazan, na svom području su obavezni održati sastanak sa imamima i predstavnicima džamijskih odbora, kako bi se dosadašnji propusti u toku Ramazan-i-Šerifa sveli na minimum.

- Glavni imami su obavezni pomno pratiti obavljanje ramazanskih aktivnosti svih imama sa područja svog Odbora, sa posebnim akcentom na učenike Medrese. U tom smislu glavni imami su obavezni registrovati svaku nepravilnost i neposredno poslije Ramazana preciznu informaciju poslati Mešihatu.

- I ove godine, u skladu sa važećom fetvom, zekat i sadekatu-l-fitr će se davati isključivo na blok-priznanicama Mešihata, posredstvom Odbora, odnosno imama ili drugih inkasanata. U tom smislu, a u cilju eliminisanja dosadašnjih propusta, nužno je učiniti sljedeće:

a) Glavni, kao i svi drugi imami su obavezni na svom području, kroz dersove i druge nastupe, pojasniti vjernicima da davanje zekata i sadekatu-l-fitra mimo organizacije Mešihata nije u skladu sa šeriatskim propisima, te da kao takvo nije valjano.

b) Odbori su dužni svim sakupljačima zekata i sadekatu-l-fitra obezbijediti posebnu knjigu u kojoj će se evidentirati svaki davalac zekata i sadekatu-l-fitra poimenično i uz to registrovati broj članova njegove porodice. Prije zaduženja, stranice dotične knjige će biti numerisane i broj istih ovjeren na posljednjoj stranici pečatom Odbora IZ-e.

c) Glavni imami su dužni, prije izdavanja rješenja kojim se učenik Medrese upućuje u određeni džemat, od najmanje trojice predstavnika dotičnog džemata pribaviti potpisanu garanciju da će isti džemat dati zekat i sadekatu-l-fitr za potrebe Medrese.

- Obzirom da su zloupotrebe vjerskih objekata i skupova sve učestalije, zabranjuje se svaki javni nastup u vjerskim objektima i na vjerskim skupovima licima koja nisu vjerski službenici, niti vrše funkciju u Islamskoj zajednici, bez prethodno pribavljenog odobrenja od strane glavnog imama sa područja dotičnog Odbora.

M.Fetić

IZ MEDRESE

SJEDNICA NASTAVNIČKOG VIJEĆA

Dana 26.12.1997. godine održana je sjednica Nastavničkog vijeća sa sljedećim dnevnim redom:

1. Analiza vaspitno-obrazovnog rada u I klasifikacionom periodu
2. Zaključivanje ocjena
3. Pitanja i prijedlozi

Konstantovano je da je prvo polugodište završeno po planu i programu, da je uspjeh učenika polovičan, a disciplina je vidno poboljšana što ipak nije na zadovoljavajućem nivou.

Ulazit će se maksimalni napori da se i uspjeh i disciplina postave na odgovarajući stepen.

Postignut je dogovor da se poredzenske i u muškoj Medresi održavaju debatne tribine koje će voditi islamolog Makić Bekir.

VANREDNI ISPITI

Dana 20. i 21. decembra 1997. godine održani su vanredni ispiti u Medresi "Gazi Isabeg" u Novom Pazaru.

Na ispite je izašlo ukupno 36 učenika i polagalo 105 ispita, od čega je položeno 53, što izraženo u procentima iznosi 50,47 %.

Nakon vanrednih ispita održani su i diplomski ispiti, na kojima je izašlo samo tri učenika.

KRAJ PRVOG POLUGODIŠTA

Nastava u I polugodištu u Srednjoj medresi "Gazi Isabeg" školske 1997/98. godine je završena 24.12.1997. g. po planu i programu, kada su učenici raspušteni na korišćenje zimskog raspusta i obavljanje prakse za Ramazan.

Nastava u II polugodištu će početi 04.02.1998. godine (Srijeda).

U povodu završetka prvog polugodišta

FUDBALSKI TURNIR

Učenici Gazi Isa beg Medrese iz Novog Pazara organizovali su fudbalski turnir u povodu završetka prvog polugodišta školske 1997. godine.

Na čelu sa svojim profesorom fizičkog vaspitanja, h. Jonuzom Džankovićem, učenici koji su bili grupisani u više ekipa, zastupajući sve razrede Medrese, pokazali su pravo umijeće, brzinu, sinhronizovanu igru i što je najvažnije, uspjeh. Ekipa, koja je svojom fer-igrom oduševila publiku bili su učenici prve godine. Najbolji igrač turnira je bio Džemail Drekojić, a najbolji golman, Sead Jasović. Sudija na ovom neobičnom fudbalskom spektaklu bio je profesor Tešnjr Šačić. Turnir je održan u Hali sportova u Novom Pazaru. Želimo im puno uspjeha u nadi da će očuvati tradiciju organizovanja turnira, što daje pečat sportskim aktivnostima Medrese.

H.K.

Održan sastanak imama sa predsjednikom Mešihata IZ-e Sandžaka

ODLUKE MEŠIHATA REALIZOVATI

U cilju realizacije odluka Mešihata donijetih na proširenom sastanku sa glavnim imamima i predsjednicima Odbora IZ-e Sandžaka, u Novom Pazaru je održan sastanak sa imamima Novog

Pazara dana 23.12.1997. godine.

Sastankom je rukovodio predsjednik Mešihata Muamer ef. Zukorlić. Imami su upoznati sa donijetim odlukama, a koje imaju za cilj dobru pripremu za doček mubarek mjeseca Ramazana. Poseban akcenat je dat, a to je i prioritetni zadatak glavnih imama i Odbora, da se u svakom mjestu, džematu i selu, obezbijedi imam za Ramazan; da se raspodijele svi učenici Medrese, studenti islamskih fakulteta i ostali; da raspored i rješenja dodjeli komisija Mešihata sastavljena od predstavnika Medrese. Poseban akcenat je dat na akciji prikupljanja zekata i sadekatul-fitra za potrebe Medrese, jer davanje zekata i sadekatul-fitra mimo organizacije Mešihata nije u skladu sa šeriatskim propisima, te da kao takvo nije valjano.

Ukratko rečeno, jednoglasno su prihvaćene odluke Mešihata, koje će se do kraja, inšallah, sprovesti.

HAJRO EF. TUTIĆ

Predramazanski sastanak u Prijepolju

JEDINSTVENI KA USPJEHU

Jedno duže vrijeme, naravno iz objektivnih razloga, predsjednik Mešihata IZ-e Sandžaka nije boravio u ovom sandžačkom gradu, pa je s toga njegov dalazak primljen s velikim oduševljenjem i željom da što češće pohodi ubuduće ovaj grad. Naime, na inicijativu predsjednika Mešihata IZ-e Sandžaka, u Prijepolju je dana 24.12.1997. godne održan sastanak sa imamima i članovima Odbora IZ-a sa područja Prijepolja, Priboja i N. Varoši. Sjednici pored predsjednika Mešihata prisustvovali su i Ramiz ef. Hamidović, Šefket ef. Dragolovčanin (članovi Mešihata) kao i glavni i odgovorni urednik Glasa Islama, Mustafa ef. Fetić. Na dnevnom redu su se našle samo dvije tačke i to: pripreme za nastupajući Ramazani-šerif i rad Odbora IZ-e.

Nakon nekoliko proučenih kur'anskih ajeta, prisutne je pozdravio predsjednik OIZ-e Prijepolje, Fejsal Halilović, koji je odmah nakon toga riječ dao predsjedniku Mešihata, Muamer ef. Zukorliću, koji je i inicirao ovaj sastanak.

Muamer ef. je govorio o aktivnostima koje se trebaju sprovesti u toku dolazećeg mubarek mjeseca. Glavni imami su dužni sačiniti plan obilazaka džemata u toku Ramazana, koji će se obaviti u dva nivoa i to: obilazak džemata od strane glavnih imama i druga posjeta je od strane delegacije Mešihata i Medrese. Na ramazansku praksu se ne smiju primati učenici ili drugi koji nemaju saglasnost Medrese. Oni koji nisu učenici Medrese a žele obavljati ramazansku praksu, moraju se obratiti direkciji Medrese koja će ocijeniti da li dotični posjeduje nivo znanja i da li zadovoljava ostale kriterije koji su neophodni za obavljanje imamske službe u toku Ramazana.

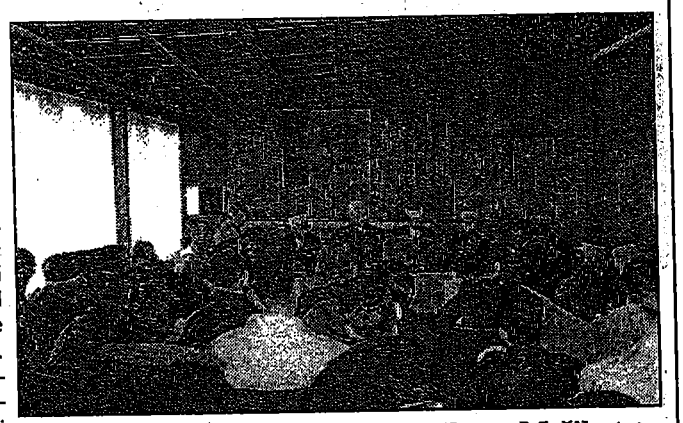

Sastanak imama sa predsjednikom Mešihata

Govoreći o aktivnostima na prikupljanju zekata i sadekatul-fitra, predsjednik Mešihata je objasnio šeriatski stav da se isti maraju dati isključivo za potrebe Medrese. On je pojasnio to da se zekat i sadekatul-fitr ne mogu ni u kom slučaju zadržati za izgradnju džamije, mekteba itd., kao što je, nažalost, bio slučaj do sada u pojedinim džematima. Odbori su obavezni svakom prikupljaču zekata i sadekatul-fitra dati ovjerenu i numerisanu svesku u kojoj će evidentirati svakog davaoca i broj njegovih članova.

Nakon izlaganja pedsjednika Mešihata, koje je veoma impresivno djelovalo na prisutne, uslijedilo je niz reakcija i pitanja od strane prisutnih članova Odbora, kao i onih koji nisu bili pozvani na ovaj satanak. Oni su tražili od Predsjednika odgovore na mnoga pitanja. Veliko interesovanje je bilo o tome kada će biti sprovedeni izbori u IZ-i, jer je, čini se, u svim Odborima situacija odavno sazrela za iste. Nisu izostale ni kritike na nerad imama, s druge strane pak imami su (oni sa područja OIZ-e Prijepolje) govorili o teškim uslovima i nezavidnom položaju u kome se nalaze posljednjih nekoliko godina.

Sve u svemu, predramazanski sastanak u Prijepolju je protekao u dosta toleranthoj atmosferi, mnoge stvari su razjašnjene, neka pitanja su samo načeta, no nadati se je da će i ona uskoro biti riješena.

Sastanak je završen pola sahata prije akšama, te je akšam namaz obavljen u Velikoj džamiji, nakon čega je uslijedio muhabet uz skromnu večeru kuja je bila priređena za goste.

NADIR DACIĆ

Ramazanske pripreme

JEDINSTVO ISLAMSKE ZAJEDNICE JE NUŽNOST

U četvrtak 25. ša'bana 1418. godine po hidžri (25.12.1997.), upriličen je sastanak Odbora IZ-e Bijelo Polje, Petnjica i Rožaje. Sastanak je zakazao Mešihat IZ-e Sandžaka, a Odboru IZ-e Rožaje je pripala čast da ga pripremi i organizuje.

Sastanku su prisustvovali predstavnici Odbora IZ-e Bijelo Polje, Petnjice i Rožaja, na čelu sa predsjednicima odbora i imamima.

Predsjednik Odbora IZ-e Rožaje h. Alija Pepić je otvorio sastanak, poselamio prisutne i izrazio dobrodošlicu, a poslije proučenog ašereta dao riječ predsjedniku Mešihata IZ-e Sandžaka prof. h. Muamer ef. Zukorliću, koji je i predsjedavao ovim sastankom. Kako je i očekivano, na sastanku u okviru dnevnog reda razmatrane su dvije tačke. Prva, koja obuhvata pripreme za Ramazan i druga, koja tretira rad Odbora.

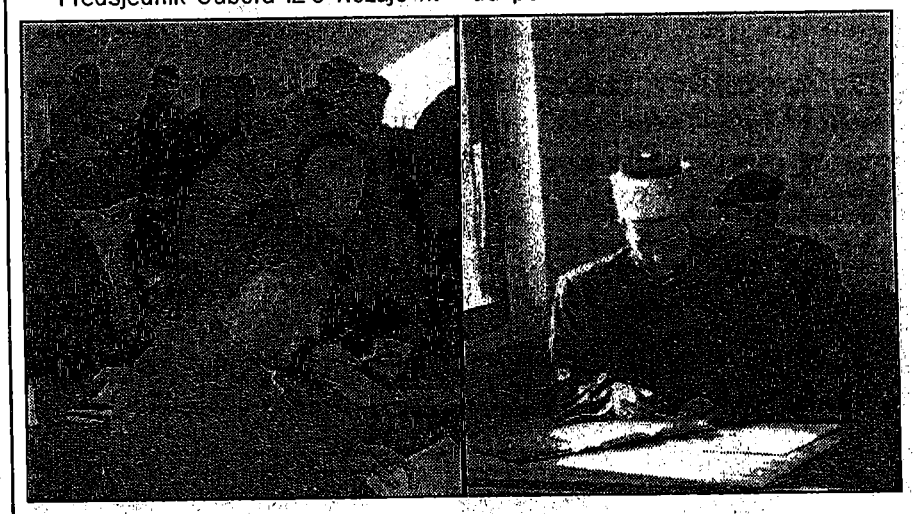

Sa sastanka u Rožajama

U svojoj uvodnoj besjedi, predsjednik Mešihata je dao kratak prikaz četvorogodišnjeg rada Mešihata IZ-e Sandžaka. Istaknuto je da je poznato da osnivanje Mešihata IZ-e Sandžaka nije odgovaralo nekim ljudima iz našeg okruženja, međutim, Mešihat IZ-e Sandžaka će se nametnuti svojim radom i rezultatima da ga uvažavaju i oni koji ga ne vole, rekao je predjednik Zukorlić.

Nakon dvije godine dogovaranja i konsultovanja sa IZ-e BiH, Mešihat IZ-e Sandžaka je zvanično, defakto i dejure, Ustavom IZ-e BIH priznat kao dio jedinstvene IZ-e Bošnjaka u BIH i van nje. U tom smislu, predsjednik je pročitao član 2. Ustava IZ-e BIH kojim se određuje status Mešihata IZ-e Sandžaka kao integralnog dijela jedinstvene IZ-e BIH. Potom je predsjednik Muamer ef. pojasnio odluke Mešihata sa posljednje sjednice, kojoj su prisustvovali svi predsjednici Odbora i glavni imami, na kojoj su tretirana pitanja priprema za Ramazan.

Imam iz Petnjice Husein ef. Ramčilović je nedopustivo i neprimjerno upao u diskusiju predsjednika Mešihata riječima: "Ovaj je zaboravio na dnevni red!" To su bili prvi znaci nervoze onih koji su došli na ovaj sastanak sa lošim namjerama.

Pošto je Predsjednik završio sa svojim izlaganjem i dao mogućnost prisutnima da diskutuju i postave pitanja, javilo se dosta diskutanata i onih koji su postavljali pitanja.

Alija Matović, potpredsjednik Odbora IZ-e Rožaje, je u svojoj diskusiji zamjerio Mešihatu što nije primio unuka predsjednika Odbora h. Alije Pepića u Medresu, pa čak ni dokumenta mu nisu bila primljena jer je bio sa dobrim uspjehom. "Ja mislim - rekao je Metović - da je Medresa sviju nas, svih muslimana, i da nemate pravo da je svojatate". Predsjednik Odbora IZ-e Rožaje je upadao u diskusiju i u kontekstu Alijine diskusije pitao jesu li vitrovi samo jedne Medrese ili smo mi dužni da pomažemo i medresu u Zenici, Skoplju, Prištini, Podgorici i tako dalje.

Husein ef. Ramčilović je prosuo još par svojih bisera kao: "...otkud predsjedniku Mešihata IZ-e Sandžaka da kritikuje nas, kad smo mi srcem i dušom za ovaj Mešihat, ali vi ne razumijete da kad vam kažu iz Opšine i SUP-a ako se pripojite tom Mešihatu, mi ćemo postaviti svoje ljude u Odbore..."

Napustio je sastanak upućujući riječi predsjedniku Mešihata: "Odgovore mi dostavite u pismenoj formi. Alahemanet"!

Bilo je sijaset postavljenih pitanja: zašto Mešihat Crne Gore nije u sastavu jedinstvene IZ-e BIH, ko je sazvao ovaj sastanak, kojem Mešihatu mi pripadamo itd.

Predsjednik Odbora IZ-e Rožaje, h. Alija Pepić je iskazao nedopustivu nervozu i nekorektan odnos bez ima lo tolerancije i parlamentarizma. Nije dopustio da svoje diskusije kažu i dovrše predsjednik Sabora IZ-e Sandžaka h. Isljam Avdić i Osman Nurković, džematlija odbora IZ-e Rožaje.

Šefko ef. Dragolovčanin je pokušao da svojom diskusijom objasni da nema niko pravo da ruši i narušava jedinstvo IZ-e već da se dogovorom može uvijek doći do razumijevanja, zajedništva i jedinstva u Islamskoj zajednici.

Neki su postavljali pitanja da li treba referendum i koji je to put do izjašnjavanja svih muslimana kojem Mešihatu pripadaju.

Predsjednik Mešihata IZ-e Sandžaka Muamer ef. Zukorlić je završio ovaj sastanak uz dovu Allahu dž.š. za uspjeh u radu, mubareklišući nastupajuće dane Ramazani-šerifa, a da će se spomenuti problemi i dileme rješavati etapno uz uzajamno razumijevanje. Radom, rezultatima i istinom ćemo jedino moći pokazati da smo dostojni Allahovog emaneta i vodstva u ovom svijetu.

M. RIZVANOV, ROŽAJE

Održan međureligijski seminar u Valjevu

SUKOB I POMIRENJE

U Valjevu je od 13. do 16. decembra 1997. godine održan seminar na temu "Sukob i pomirenje", inicran od strane episkopa šabačko-valjevskog gospodina Levrentija, a pod pokroviteljstvom Fonda za otvoreno društvo. Inače, ovakvi skupovi se održavaju već dvije godine na teritoriji bivše Jugoslavije u organizaciji Centra za strateška i međunarodna istraživanja (CSIS) iz Vašingtona.

"Reci: "O sljedbenici Knjige (Jevreji i Kršćani), dođite da se okupimo oko jedne Riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome

Valjevo: Radni dio seminara

osim Bogu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Boga, bogovima ne držimo!" Pa ako oni ne pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi poslušni Bogu!" (Ali-Imran, 64).

Vođeni porukom uzvišenog kur'anskog ajeta, krenuli smo rano prije sabaha 13.12.1997. godine u subotu put Valjeva, kasabi u kojoj će se okupiti ljudi dobre volje oko jedne Riječi zajedničke i nama i njima .

Delegacija Islamske zajednice Sandžaka, koju je predvodio direktor Gazi-Isabeg medrese iz Novog Pazara prof. Mevlud ef. Dudić a u kojoj su još bili Adem ef. Zilkić, glavni imam iz Tutina, Muhamed ef. Fetić, imam iz Rožaja, te Mustafa ef. Fetić glavni i odgovorni urednik "Glasa Islama", stigla je u hotel "Narcis", gdje je i održan samit, u ranim prijepodnevnim satima. Nakon srdačnog prijema od strane gostoljubivog domaćina te smještaja gostiju, dr Dejvid Stil otvorio je ovaj značajan skup, čime je započet prvi radni dan. Inače dr Stil je direktor Centra za strateška i međunarodna istraživanja, koji je do sada organizirao niz samita na temu "Prevazilaženje konflikta za religiozne ljude". Po profesiji je sveštenik Ujedinjene Hristove crkve a doktorirao je iz oblasti krščanske etike i praktične teologije.

Poslije pozdravljanja gostiju i izražavanja dobrodošlice, slijedilo je upoznavanje sa planom i programom rada ovog trodnevnog seminara. Učesnici seminara su bili predstavnici vjerskih zajednica, prije svega sveštenstvo, vjerski službenici kao i ostale njihove uticajne ličnosti iz religijskog života.

Sami čin međusobnog upoznavanja gostiju tekao je na neuobičajen način. Naime, organizator je prepustio svakom ponaosob da izabere sebi partnera, upozna se s njim i nakon kraćeg vremena predstavi ga skupu javno. Jasno, poenta je bila u tome da se smanje razlike među učesnicima i nestane eventualnih tendencija. I uspjelo se.

Vladika bihaćko-petrovački gospodin Hrizostom iskoristio je priliku da pozdravi sve prisutne goste a posebno delegaciju Islamske zajednice, koja je našla za shodno da dođe i uzme učešće u radu ovog skupa, te na taj način doprinese povezivanju i zbližavanju ljudi na ovim prostorima. Potom je dr Stil podnio uvodni referat u kojem je naglasio cilj ovog sastanka, a on je: kako riješiti probleme koji su nastali nakon svega što se desilo u bivšoj Jugoslaviji. Stoga je i predložio centralnu temu razgovora i analiza "Žrtva i agresija". Prvi je dao svoj prikaz ove teme vladika Hrizostom i govorio o ideološkim začećima agresije. Zatim su se uključivali sa svojim diskusijama i ostali učesnici. Inače, realizacija ovog projekta je zamišljena kroz rad u malim grupama, putem dijaloga, što vodi iznalaženju zajedničkog puta ka pomirenju.

Krajem prvog dana seminara pristigli su gosti iz Sarajeva, gospodin Dušan Jovanović, te iz Zagreba Dragoljub Orlović, koji su dali poseban ton ovom druženju. Drugi dan rada ovog skupa mira i tolerancije započeo je zajedničkim odlaskom u crkvu, gde, smo prisustvovali nedjeljnoj misi i ustoličenju u crkvenoj službi jednog mladog đakona (svještenika). Zatim smo u pratnji svještenika šabačko-valjevske eparhije obišli manastir u Lalićima i upoznali se sa tradicijom i kulturom ovog vjerskog objekta. Na ovakvim susretima gotovo uobičajena praksa je duhovna poruka. Pred kraj drugog dana, Muhamed ef. Fetić je pročitao duhovnu poruku koja je svojim sadržajem istinski osvježila prisutne. Od nas su tražili predstavnici svih vjerskih zajednica da se ove mudre riječi odštampaju i podijele svakom učesniku ponaosob.

Prijateljstvo, uvažavanje i želja za međusobnim poštovanjem, koja je pratila cijelo vrijeme ovaj skup, posebno u privatnom nezvaničnom dijelu, bila je dokaz da su oproštaj i pomirenje mogući. Dr Dejvid Stil i gospođa Olga Botcharova, koja radi na ovom projektu u svojstvu psihologa, pokušali su da kroz pitanje šta je to u vjerskim i narodnim zajednicama što bi željeli da se nikad više ne ponovi, saznaju suštinu uzroka sukoba i jednom riječju kako to spriječiti. Na nivou gotovu svih vjerskih zajednica a posebno Srpske pravoslavne crkve uslijedila su priznanja vlastitih grešaka sa uvjerenjima da se nikad neće ponoviti. To je ujedno prvi preduvjet ka pomirenju i zajedničkom suživotu.

su, a po sistemu malih grupa, obrađena pitanja koja tretiraju zajedničke odnose društva, te šta bi mi učinili da smo u poziciji da donesemo državne zakone i organizujemo društvo. Zajednička ocjena svih učesnika i jedinstveni stav bili su demokratizacija društva, da vjera bude javna stvar a ateizam privatna i što više dijaloga i tolerancije putem ovakvih susreta i druženja. Na kraju skupa postignut je konsenzus u vezi tri ključna pitanja.

Prvo je želja da se oformi međureligijsko vijeće koje će ubuduće koordinirati ovakve i slične projekte. Drugo: da se osnuje multikonfesnionalni časopis u kojem će se prezentovati viđenja svih vjerskih zajednica, te davati odgovori na pitanja vezana za vjersku problematiku. I na kraju, složili su se svi učesnici saminara da treba što više međusobnih posjeta na nivou vjerskih zajednica kao i njenih pripadnika pojedinačno.

Predsjedavajući ovog skupa dr Dejvid Stil zatvorio je ovo trodnevno druženje sa nadom da je bar djelimično postignut uspjeh. Na kraju svega, nameće se zaključak da budući dijalog među vjerskim zajednicama u cilju razrješenja konflikata i pomirenja na ovim prostorima ne mogu voditi jalovim, ma koliko plemenitim željama, niti će ga moći ostvariti ljudi okrnjenog autoriteta. To treba biti vizija i posao hrabrih monoteista koji ne dovode u pitanje Božiju Istinu niti njezinu moć. Ljudi vjere, morala i humanizma svih religija moraju iskoristiti ogromne potencijale božanske mudrosti u svojim učenjima, kako bismo u budućnosti izbjegli strašne sukobe i nesporazume. Molimo Boga dž. š. da nam pomogne na tom putu.

Učesnici seminara u obilasku manastira u Lelićima

Treći dan seminara "Sukob i pomirenje", odisao je posebnom atmosferom dobrosusjedstva i uzajamnog poštovanja. Druženje u prethodna dva dana učinilo je da se iznjedre iz dubine vlastite duše najintimnije tajne koje su tinjale u nama, čekajući ovaj zajednički trenutak da izađu na svjetlo dana. Zajednički izlasci u šetnju gradom, zajednički objedi, smijeh i časkanje, pokazali su koliko smo slični mi, naši problemi i svakodnevice. Tema ovog posljednjeg dana je bila planiranje budućih dešavanja. U tom smislu

M. Fetić

Sabor IZ-a u Sarajevu proglasio

NOVI USTAV ISLAMSKE ZAJEDNICE U BiH

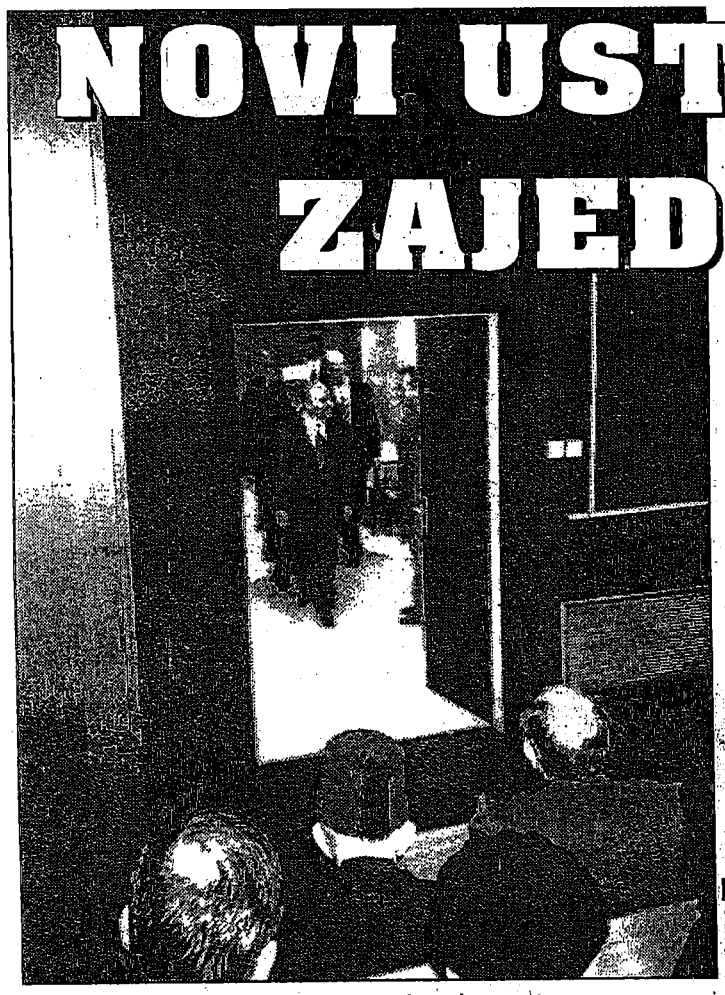

Historija se ne smije zaboraviti

Obraćajući se prisutnima reisu-l-ulema dr. Mustafa ef. Ceric je između ostalog rekao da je Ustav IZ-a u BiH pisan dugo, i s velikom odgovornošću i ozbiljnošću. To je po redu sedmi Ustav Islamske zajednice.

Organizacija Islamske zajednice u BiH uspostavljena je za vrijeme austrougarske uprave. Razvitak Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini na osnovama njezine autonomije nasilno je presječen 1930. godine. U januaru te godine vlast u Beogradu je donijela Zakon o Islamskoj vjerskoj zajednici Kraljevine Jugoslavije, kojim je stavljen van snage "Statut" iz 1909. g. i kojim su date zakonske mjere za novu organizaciju IZ-e na cijelom prostoru Kraljevine Jugoslavije, naglasio je predsjednik Sabora mr Hilmo ef. Neimarlija.

Sabor Islamske zajednice u BiH 29.12.1997. godine na svečanom zasijedanju u amfiteatru Gazi Husrev-begove medrese u Sarajevu proglasio je novi (sedmi) Ustav IZ-e u BiH.

Ovom posebnom svečanom činu, uz članove Sabora, članove Riaseta i muftije, uz brojne delegacije iz Hrvatske, Sandžaka i Slovenije, prisustvovali su ugledni gosti, ugledne ličnosti, među kojima i predsjedavajući predsjedništva BiH, Alija Izetbegović.

Svečanom zasijedanju prisustvovale su značajne ličnosti

Jednom riječju, kako je to javila MINA - Ustav IZ-a u BiH, najviši je pisani dokument, koji u sebi sadrži načela, pravila i propise o načinu vladanja onim stvarima koje se tiču organizirane zajednice muslimana vjernika, koji slobodno i javno očituju vjeru Islam.

Predsjednik Sabora dr Hilmo Neimarlija je na početku ovog velikog ustavnog događaja apostrofirao historijsku činjenicu koja se ne smije zanemariti:

"Islamska zajednica u Bosni i Hercegovini institucionalni je okvir u kojem bosanski muslimani već više od jednog stoljeća izražavaju svoju pripadnost Islamu, potvrđuju svoje vjersko zajedništvo i postižu svoje veze i mjesto u cjelini islamskog ummeta".

Neimarlija je naglasio da je organizacija Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini uspostavljena za vrijeme austro-ugarske uprave u Bosni na osnovu vjersko-pravnih institucija bosanskih muslimana iz vremena osmanske vlasti, ističući da za vrijeme osmanske uprave, Bošnjaci su bili uključeni u jedinstveni državnopravni okvir Osmanskog carstva u kojem je sultan imao prerogative halife, tj. vjerskog poglavara svih muslimana. A bosanske muftije kao nosioci najviših dužnosti u organizaciji i uređenju vjerskog života Bošnjaka, imenovao je šejhul-islam u Istanbulu kao sultanov zastupnik.

Šta se dešavalo dalje Neimarlija je istakao:

"S ciljem odvajanja Bošnjaka od Istanbula i učvršćenja vlastitog položaja u Bosni, austro-ugarska je vlast odmah po okupaciji zemlje pokrenula aktivnost na uspostavljanju posebne vjerske organizacije bosanskih muslimana. Rezultat tih aktivnosti bila je provedba jedinstvenih vjerskih i vakufskih poslova Bošnjaka, nad kojom je nova vlast imala neposrednu kontrolu. Reisu-l-ulemu, kao vjerskog poglavara Bošnjaka i članova Ulema-medžlisa, kao najvišeg vjerskog organa, imenovao je car u Beču, a pravo šejhul-islama u Istanbulu bilo je ograničeno na potvrđivanje tih imenovanja. Nezadovoljni takvim položajem svoje vjerske organizacije, a izazvani grubim prozelističkim aktima pojedinih krugova u Katoličkoj crkvi, Bošnjaci su 1899. godine započeli borbu za vjersku vakufsko-mearifsku autonomiju. Tom borbom, koja je veoma brzo primila odlike autentičnog pokreta za osiguranje vjerskih i nacionalnih prava i koja je trajala cijelo desetljeće, Bošnjaci su osigurali autonomiju u organizaciji vjerskog života, u uređenju vakufa i vjerskom školstvu. U aprilu 1909. godine Zemaljska vlada je ozakonila "Statut za autonomnu upravu islamskih vjerskih i vakufsko-mearifskih poslova u Bosni i Hercegovini", kojom je uspostavljena organizacija ☞

Zasijedanje Sabora radnog karaktera

mr. Hilmo Neimarlija: proglašenje Ustava

Čestitanje...

Islamske zajednice sa neovisnim vjerskim i vakufskim organima" - istakao je Neimarlija, dodajući da razvitak Islamske zajednice u BiH na osnovama njezine autonomije nasilno je presječen 1930. g. U januaru te godine vlast u Beogradu je donijela Zakon o Islamskoj zajednici Kraljevine Jugoslavije, kojim je stavljen van snage "Statut i 1909. i kojim su date zakonske mjere za novu organizaciju Islamske zajednice na cijelom prostoru Kraljevine Jugoslavije. Nakon što je iznuđeno povlačenje Reisul-uleme Džemaludina Čauševića i ukazom kralja u junu 1930. za novog Reisul-ulemu imenovan je Ibrahim ef. Maglajlić, a sjedište Riaseta iz Sarajeva preneseno u Beograd, u julu je donesen Ustav Islamske zajednice Kaljevine Jugoslavije. Bio je to prvi od šest ustava, kojima je uređivana organizacija Islamske zajednice u razdoblju u kojem je Bosna i Hercegovina bila u sastavu jugoslovenske države. Ostalih pet ustava doneseni su 1936, 1947, 1959, 1969 i 1990. godine, zaključio je Neimarlija.

Odgovornost i ozbiljnost u prvom redu

Reisu-l-ulema dr Mustafa ef. Cerić je rekao između ostalog, obraćajući se prisutnima, da je Ustav IZ-a u BiH pisan dugo, i s velikom odgovornošću i ozbiljnošću. To je po redu sedmi Ustav Islamske zajednice. "Znam da su u osmišljavanju ovog Ustava bili uključeni naši vrhunski stručnjaci za šeriatsko pravo, građansko pravo, eksperti za povijest prava, te eksperti za opću i povijest Islamske zajednice. Poznato mi je da su konsultirane i neke ambasade, islamskih i zapadnih zemalja, za mišljenje i sugestije. Tekst nacrta Ustava bio je duže vrijeme na javnoj raspravi među muftijama, muderrisima, imamima. Dakle, pružena je mogućnost svakome da vidi, pročita i pridonese što boljem sadržaju ovog Ustava. Nekoliko zasijedanja Sabora posvećeno je raspravi o tom Ustavu. Sabornici su veoma ozbiljno shvatili svoju odgovornost za donošenje ovako važnog dokumenta za Islamsku zajednicu".

"Nije dobro da se dokumenti trajne vrijednosti često mijenjaju", naglasio je ef. Cerić, jer često donošenje ustava govori o krhkosti duha jedne zajednice i dodao:

"Nadam se da je naš duh, tj. duh naše Zajednice, očvrsnuo i da ga više neće omekšavati nikakve promjene, niti ga rastakati ideološki vjetrovi. Ustav je dobra pretpostavka za djelotvoran i organiziran rad jedne zajednice ili jednog društva. To nije, međutim, i garancija da će sve funkcionirati bez poteškoća. Odnosno, nije moguće upisati u Ustav sve ono što se u stvarnom životu događa. Ali, isto tako, nije moguće organizirati život zajednice bez pisanih pravila - ustava, zakona, normativnih akata - na kojima se formalno i suštinski čuva i osnažuje jedinstvo, svrha i smisao džematskog života, bez kojeg se ne može prepoznati ni Islam ni muslimani u vremenu i prostoru", - rekao je ef. Cerić.

Na kraju ovog svečanog i značajnog čina proučeni su tekbiri, čime je obznanjen i stupio na snagu Ustav Islamske zajednice u BiH, a zamjenik reisul-uleme hadži hafiz Ismet ef. Spahić proučio dovu.

Snimio i pripremio:

F. Kajević

Hadži hafiz Ismet ef. Spahić proučio je dovu

BLISKI SUSRET

Dr. Ejup Ganić, novoizabrani predsjednik Federacije BiH 29.12.1997. godine u Sarajevu, za vrijeme usvajanja novog Ustava IZ-a Bosne i Hercegovine, susreo se sa delegacijom Mešihata Sandžaka i razgovarao o aktuelnim pitanjima.

Na Saboru IZ-a u Sarajevu delegaciju iz Sandžaka su sačinjavali: Prof. Mevlud Dudić-direktor Medrese, Islam Aydić-predsjednik Sabora IZ-e Sandžaka i Šefko Dragolavcanin-predsjednik OIZ-e Sjenica.

Reisu-l-ulema prof. Mustafa ef. Cerić

ČEGA SE TREBA KLONITI, A ČEGA PRIDRŽAVATI

Dozvolite mi još da u ovom svečanom povodu potcrtam tri stvari kojih bismo se trebali kloniti:

1. Ne bismo trebali podržavati samovolju pojedinaca i pothranjivati korupciju!

2. Ne bismo trebali druge prekoravati, a sebe zaboravljati!

3. Ne bismo trebali zaboravljati važnost Islamske zajednice, njezine povijesne uloge i njezine misije u budućnosti svih muslimana Bosnjaka!

Pet stvari kojih bismo se trebali pridržavati:

1. Treba da učimo raditi kao tim, kao pravi iskreni ashabi za dobro svih!

2. Treba da ličnim primjerom pokažemo pravi put!

3. Treba da snažimo institucije Islamske zajednice kao zajedničko dobro svih nas!

4. Treba da poštujemo pravila koja smo donijeli!

5. Treba da uvažavamo nadležnosti i odgovornosti jedni drugih!

Sa ovim mislima dozvolite da vam čestitam donošenje Ustava Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini i da vam poželim lijepe mubarek dane Ramazana s dovom Allahu dž.š. da nas čuva u svojoj milosti i raziluku. Amin!, rekao je na kraju obraćanja reisul-ulema dr. Mustafa ef. Cerić.

ISLAMSKA KONFERENCIJA U GRADU GETEA

U organizaciji Islamskog instituta u Vaimaru, od 18. do 20. decembra održana je Islamska konferencija evrópskih muslimana. Kako kažu domaćini, izbor ovog gradiča u centralnom dijelu Njemačke nije bio slučajan. Vaimar je

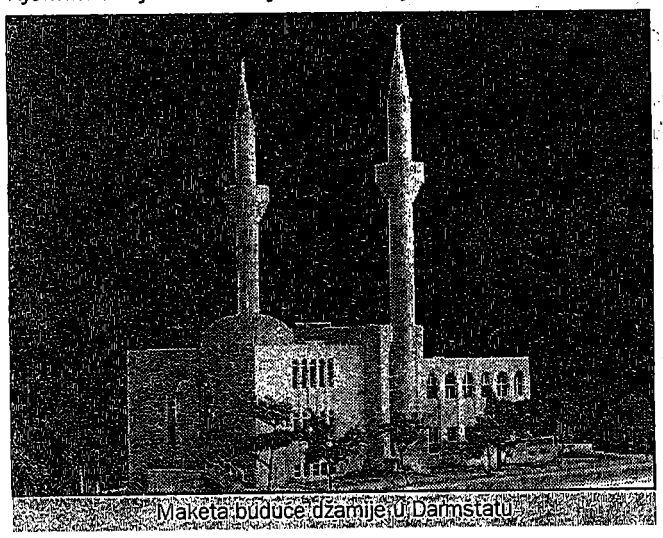
Maketa buduće džamije u Darmstatu

decenijama predstavljao kulturnu prestonicu Njemačke. U njemu je rođen, živio i pokopan veliki Gete, koji u svom divanu, na sebi svojstven način, opjeva neke od vrlina posljednjeg vjerovjesnika Muhammeda s.a.v.s. Pored toga postoji i niz drugih razloga što poznati evropski alim Abdul-Kadir Essuti, porijeklom Škot, koji je prije više od tri decenije primio Islam, izda fetvu u kojoj se ističu neoborivi dokazi da je Gete umro kao musliman.

Za razliku od brojnih islamskih skupova, specifičnost ovoga je bila u tome što su svi učesnici bili izvorni Evropljani. Osim predstavnika Islamskih zajednica sa Balkana, svi ostali učesnici su bili ljudi koji nisu rođeni u islamskim porodicama, već su nakon istinske spoznaje izabrali Islam za svoju vodilju i praksu svoga života.

Naša delegacija, na čelu sa predsjednikom Mešihata Muamer ef. Zukorlićem, stigla je na Frankfurtski aerodrom po podne 18. decembra, gdje je bila dočekana od strane domaćina. Put od Frankfurta do Vaimara prevaljen je za nepuna tri sata, nakon čega je delegacija stigla na odredište. Interesantno je bilo i to da su domaćini odlučili da nam daju privatan smještaj da se ne bi osjećali strancima, jer su "naši domovi - Vaši domovi", objašnjavao je Esedullah, Englez porijeklom, koji je već duže vrijeme nastanjen u Vaimaru.

Nakon što smo se smjestili, pošli smo na zajedničku večeru koja je za oveću grupu učesnika bila priređena u kući američkog muslimana iz Vaimara. Odmah smo pristupili međusobnom upoznavanju. Imalo se, doista, šta i vidjeti. Na jednom mjestu skoro sve nacije Evrope. Različitih likova i jezika a svi sa šehadetom u srcu, pozdravljali su se selamom i lako se razumjeli. Ovo je, kako reče jedan od prisutnih, buket raznobojnog cvijeća čiji su raznovrsni mirisi dočaravali ljepotu islamskog jedinstva.

Pošto je hrana priređena na bijelom sofrabezu, prišli smo i bismilom otpočeli zajednički jemek. Nije se moglo pobjeći od misli: "Bože, šta osim Islama može natjerati univerzitetskog profesora iz Britanije, Španije ili Francuske da na koljenima večera sa još dvadesetak prisutnih?" U toku večere i poslije nje vođen je blagi muhabet o bosanskom, kiparskom i drugim balkanskim čvorovima, gdje je preovladavalo mišljenje da su većina muslimanskih naroda na Balkanu ugroženi, te da su vjerska prava i slobode na vrlo niskom nivou.

Narednog dana Konferencija je zvanično otpočela sa radom. Tema prvog dana rada konferencije bila je "Zajednički problemi muslimana u Evropi". Nakon što je učenjem kur'anskih ajeta i pozdravnim obraćanjem domaćina Konferencija otpočela sa radom, čast da prvi predstavi stanje Islama na svom području imao je predsjednik Mešihata IZ-e Sandžaka Muamer ef. Zukorlić, koji je ukratko informisao prisutne o aktivnostima organa i ustanova Islamske zajednice u Sandžaku, ukazujući na brojne prepreke u ostvarivanju postavljenih ciljeva i zadataka. Iz izlaganja prisutnih vidjelo se da su problemi islamskih zajednica na Balkanu skoro identični, dok su učesnici iz Zapadne Evrope isticali da uprkos brojnim negativnim tendencijama, u intelektualnim krugovima Zapada Islam postaje sve prisutniji, kako u pozitivnoj teoriji tako i u praksi. Istaknuto je da na zapadu Evrope živi više od dvadeset i pet miliona autohtonih muslimana, što nesumnjivo predstavlja drugu stranu Evrope, koju svakodnevno posmatramo putem satelitskih TV programa.

Drugog dana rada učesnici su se bavili pitanjem islamske ekonomije, gdje je jednoglasno istaknuto da je postojeći bankarski sistem, zasnovan na kamati, za muslimane neprihvatljiv, te da se mora poraditi na uspostavi islamskog ekonomskog sistema poslovanja među muslimanima. U tom smislu je istaknuto da je zlatni dinar i srebrni dirhem jedini način ostvarivanja finansijske samostalnosti muslimana. Također je opše prihvaćeno da muslimanski ekonomski faktori porade na uspostavi otvorenih pijaca u blizini džamija, što je dobilo naziv "Islamic market".

Na skupu je odlučeno da se u toku naredne godine održi festival islamske umjetnosti u Grenadi - Španija, gdje će učešće uzeti predstavnici svih zainteresovanih Islamskih zajednica iz Evrope.

Opšte su prihvaćeni prijedlozi učesnika sa Balkana, od kojih je najznačajniji rad na obezbjeđenju stipendija za školovanje studenata na univerzitetima u Zapadnoj Evropi, i to godišnje po pet iz Sandžaka, Makedonije, Kosova i Albanije.

Istoga dana, kasno uveče, Konferencija je okončala svoj dvodnevni rad, pri čemu su usvojeni odgovarajući zaključci po već pomenutim pitanjima.

Mustafa Fetić

Predstavljamo vam OIZ-e Berane

KONAČNO, DŽAMIJA I U BERANAMA

Gledajući geografski položaj na kome se formirala ova Islamska zajednica i zalazeći u kvantitet, da se zaključiti da je za Odbor, koji je predstavljao beranske muslimane, uloga koju su odigrali njegovi članovi bila veoma važna. Relevantan uticaj ovog Odbora primjećuje se i onda kada se sagleda historijski razvoj opštine. Od kada su porušene džamije u gradu i oduzet znatan dio vakufske imovine, došlo je do kolebanja i odstupanja u muslimanskim redovima. Ipak, uporni rad imama i njegovih saradnika, sačuvao je vjersku svijest kod naroda, te su tako stvoreni uslovi za preuređenje dosta zaostalog centra. Rahim ef. Muratović sa svojim Odborom dolazi do ideje da se sagradi jedan snažan islamski centar, i tu svoju ideju sprovodi u djelo. Naravno, bilo je potrebno ocijeniti i osjetiti pravi trenutak, kada i kako reagovati. Uprkos raznih demagogija i zabluda koje su nudili organi vlasti, zgrada u kojoj će biti smješten islamski Odbor, sagrađena je u toku proteklog ljeta.

OIZ Berana broji oko 3.000 stanovnika. Vidi se koliko je ljudi uporno radilo na izgradnji koja je počela jula mjeseca 1996. god. Dimenzije su 22 x 8,5m.

Novosagrađena džamija u Beranama

Unutrašnjost objekta čini: džamija, gasulhana, abdesthana, mekteb, prostorija za izlaganje mejta, kancelarija Odbora, čajna kuhinja, ostava za pogrebni materijal i biblioteka. Zgrada je podignuta na dva nivoa i nalazi se u sastavu groblja. Od kada u Berane dolazi Rahim ef. Muratović (to je bilo 1984. god.), situacija se mijenja na bolje. Do sada se klanjala teravija, a od kad objekat stupi na snagu sigurno će se klanjati svi propisani namazi.

OIZ Berane, sastoji se od veoma uglednih ljudi kako i kod muslimanskog tako i u crnogorskog življa. Među tim ljudima su Rugovac Meho - predsjednik Odbora (profesor), Adrović Osman - predsjednik režijskog odbora (stomatolog), Dr Sefer Međedović, Mr Salija Adrović. Mjesto na kojem su oni djelovali ima veoma važan strateški položaj za cio Sandžak jer se nalazi na raskršću (raskrsnici) puteva, pa samim tim i objekat koji je podignut (pokriven je i predstoji izgradnja minareta i zatvaranje zdanja).

VAKUFSKA IMOVINA

OIZ Berane u svom vlasništvu ima imovinu:

- Kuća sa dvorištem u Haremima vel. 9 x 8m², a zemljišta 264m². Kupljeni su od strane Odbora 1987. god.
- Kuća i zemljište "Kod česama". Kuća je vel. 73m², a zemljište 170m². Objekat je u propadanju. Prilično je star, a zakon zabranjuje njegovu obnovu. Ovaj objekat bio je u funkciji prilikom dolaska M. Rahima ef.
- Zemljište u Haremima gdje se sada nalazi radnja porodice Đukića. Nekada je površina bila 10 a sada je 2,15 ari. Tu je bila džamija sa dvorišnom zgradom i grobljem, koja je porušena 1948. god.
- Zemljište u Haremima do kuće Šemsa Đukića, površine 110m². Na njemu je bio han Mehmed-paše koji je zemlju poklonio.
- Groblje na Jasikovcu 12.099m²
- Groblje na Docu ispred Doma, površine 19,78 ari.

Nekadašnja imovina IZ Berane

- Džamija u centru grada gdje je bila knjižara Jasikovac sa dvorištem od 20 ari. Dimenzije džamije su bile 15 x 13 m. Porušena je 1949. godine. U dvorištu je bila zgrada dimenzija 9 x 8 m. U njoj je stanovao imam. Porušena je poslije rušenja džamije. Do nje se nalazila i zgrada od dva sprata dimenzija 12 x 10 m. U prizemlju je bio magacin, a sprat je bio namijenjen podstanarima.
- Zgrada "Meščema" u centru grada, u kojoj se nalazilo sjedište Odbora i prostorije za šeriatsko učenje kao i nekoliko prostorija koje su služile kao imamski stanovi i lokali za izdavanje. Ovi objekti su predstavljali glavne prihode ovom Odboru. Veličina zgrade je 9 x 6 m, sa dva sprata. Na spratu je bio mekteb. Porušena je 1967. godine.
- Džamija u Heremima i nalazila se na mjestu gdje je sada radnja Đukića, koja je porušena 1948. godine. Uz nju je bila zgrada za pogrebni materijal - tabute i sl.
- Zgrada "Bolnica"u Heremima sa zemljištem od 25 ari.
- Zgrada gdje je bila kafana "Burence", vel. 10 x 10m sa prizemljem i spratom koja je služila za izdavanje, a prihode je ubirala IZ.
- Zemljište iza kuće Pajkovića.
- Groblje gdje je sada benzinska pumpa povr. 80 x 50m.
- Groblje u Haremima oko kuće Ćulafića vel. 50 x 20m.
- Turbe Huseina Hadrovića (osnivač grada Berana, grad je osnovao 1862).
- Turbe Rizvana Jajčanina (projektovao glavnu ulicu) također na Jasikovcu.
- Groblje Ramusovića u Ržanici "Ispod krša" vel. 200 x 60m. Na njemu je izgrađena kuća i staja.
- Groblje Ramusovića u Ržanici "Kod smrča" površ. 70 x 60m.
- Groblje Garčevića na Polici vel. 80 x 40m.
- Groblje Đukića na Polici (Goražde) "Jarišta", veličina groblja je 70 x 50m.

Iz svega izloženog se može primjetiti da je OIZ Berana prolazio kroz jedan veoma težak period. Tako i u ovom slučaju planovi koje osmišljava i ostvaruje ovaj Odbor zaista su uzor i primjer za sve one koji se žele preporoditi!

Sead Ramdedović

Okončana afera Višegrađanin

SUD NENADLEŽAN

Već duže vrijeme džematsku javnost Novog Pazara zamarali su događaji u vezi sa Sabahudinom Višegrađaninom, bivšim imamom Hajrudin džamije na Paricama. Kako je mnogima poznato, nakon disciplinskog postupka, kojim je utvrđen niz prijestupa koji ne dolikuju običnom džematliji a kamoli imamu koji u mihrabu predvodi džemat i sa mimbera i ćursa treba da ljudima, kako riječima tako i djelom, ukaže na dobro a odvrati od zla, imenovani je trajno isključen iz službe u Islamskoj zajednici. Obzirom da su mnogi na ovom činu lično pokušali profitirati, šireći neistinu i predstavljajući imenovanog kao "žrtvu nepravde" od strane Mešihata, osjećamo se dužnim, a u cilju istine, predstaviti čitalaštvu kraći prikaz cjelokupnih događaja u vezi sa tim.

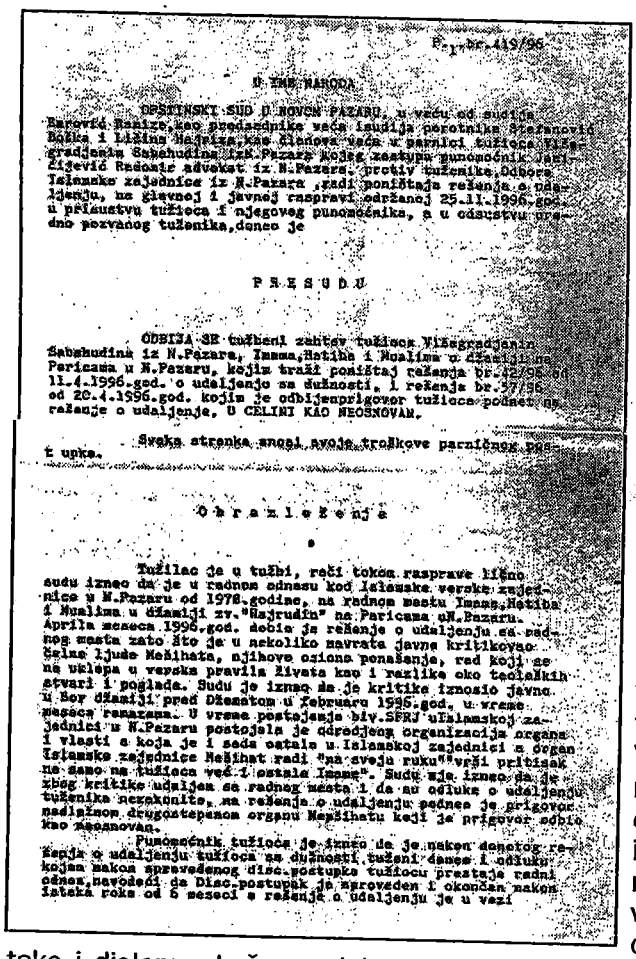

P.br.419/96

U IME NARODA

OPŠTINSKI SUD U NOVOM PAZARU, u veću od sudija Ramović Ramize,kao predsednika veća i sudija porotnika Stefanović Božka i Ljilana Hajdina,kao članova veća u parnici tužioca Višegrađanina Sabahudina iz N.Pazara,koga zastupa punomoćnik Janićijević Radomir advokat iz N.Pazara, protiv tuženika,Odbora Islamske zajednice iz N.Pazara ,radi poništaja rešenja o udaljenju, na glavnoj i javnoj raspravi održanoj 25.11.1996.god. u prisustvu tužioca i njegovog punomoćnika, a u odsustvu uredno pozvanog tuženika,donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE tužbeni zahtev tužioca Višegrađanin Sabahudina iz N.Pazara, Imama,Hatiba i Mualima u džamiji na Paricama u N.Pazaru, kojim traži poništaj rešenja br.42/96 od 11.4.1996.god. o udaljenju sa dužnosti, i rešenja br.57/96 od 20.4.1996.god. kojim je odbijen prigovor tužioca podnet na rešenje o udaljenju, U CELINI KAO NEOSNOVAN.

Svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi, reči tokom rasprave lično sudu iznео da je u radnom odnosu kod Islamske verske zajednice u N.Pazaru od 1978.godine, na radnom mestu Imama,Hatiba i Mualima u džamiji zv."Hajrudin" na Paricama u N.Pazaru. Aprila meseca 1996.god. doбia je rešenje o udaljenju sa radnog mesta zato što je u nekoliko navrata javno kritikovao šefa ljude Mešihata, njihove ozbiljna ponašanja, rad koji se ne uklapa u verska pravila života kao i razlike oko teoloških stvari i poglada. Sudu je iznео da je kritike iznosio javno u Bor džamiji pred Džematom u Februaru 1996.god, u vreme meseca ramazana. U vreme postojanja biv.SFRJ uIslamskoj zajednici u N.Pazaru postojala je odredjena organizacija organa i vlasti a koja je i sada ostala u Islamskoj zajednici a organ Islamske zajednice Mešihat radi "na svoju ruku""vrši pritisak ne samo na tužioca već i ostale Imame". Sudu je iznео da je zbog kritike udaljen sa radnog mesta i da su odluke o udaljenju tuženika nezakonite, na rešenje o udaljenju podnee je prigovor nadležnom drugostepenom organu Mešihatu koji je prigovor odbio kao neosnovan.

Punomoćnik tužioca je iznео da je nakon donetog re- šenja o udaljenju tužioca sa dužnosti, tuženi donee i odluku kojom nakon sprovedenog disc.postupka tužiocu prestaje radni odnos,navodeći da Disc.postupak je sprovedeн i okončan nakon isteka roka od 6 meseci o rešenje o udaljenju je u vezi

Naime, februara mjeseca 1996. godine, za vrijeme Ramazana, držeći predavanje u Bor-džamiji, Sabahudin ef. Višegrađanin, tadašnji imam Hajrudin džamije na Paricama, zloupotrebljavajući svoj položaj, vrijeđao je predsjednika Mešihata u njegovom odsustvu kao i njegove saradnike i prijatelje, te ugledne džematlije iz Novog Pazara, nazivajući ih pogrdnim imenima. Ovim činom je imenovani, što mu nije prvi put, postupio suprotno šeriatskim propisima, čineći povredu člana 32. Pravilnika o službenicima IZ-e Sandžaka, stav 4, 5, 8 i 10. Permanentno odvraćajući džematlije od davanja zekata i sadekatu-l-fitra za potrebe Medrese, imenovani je prekršio i stav 5 i 7 pomenutog člana istog Pravilnika.

Imajući sve ovo u vidu, kao i svakodnevne pritužbe džematlija na rad imenovanog, predsjednik Mešihata Muamer ef. Zukorlić je u martu 1996. god. disciplinskom tužiocu pri Mešihatu podnio prijavu protiv delikventnog Višegrađanina, uz prijedlog kaznene mjere. Ubrzo nakon toga, disciplinski tužilac poziva Višegrađanina na razgovor na koji se ovaj ne odaziva, kao i dvojicu džematlija na svjedočenje u vezi događaja u Bor-džamiji, kada su ovi potvrdili sve navode iz Prijave, što je otklonilo i posljednje smetnje za podizanje optužnice protiv njega, a koja je i podignuta početkom aprila iste godine i proslijeđena Disciplinskom vijeću pri Mešihatu. Nakon toga je predsjednik Disciplinskog vijeća zakazao pretres po osnovu Optužnice, kojeg je optuženi i ovaj put ignorisao. Istog dana je predsjednik Odbora IZ-e Novi Pazar, na osnovu naloga predsjednika Mešihata, imenovanom uručio rješenje o suspenziji do okončanja disciplinskog postupka, uz umanjenje plate za 1/3, a u smislu člana 71. Pravilnika o službenicima IZ-e Sandžaka, sa obrazloženjem da je dalje ostajanje u službi pomenutog štetno po interese IZ-e. Predsjednik Mešihata imenuje vršioca dužnosti imama, hatiba i mualima u Hajrudin džamiji do okončanja discipliskog postupka. Ubrzo zatim Višegrađanin upućuje Mešihatu zahtjev za ukidanje navedenog Rješenja predsjednika novopazarskog Odbora, u kome, na njemu svojstven način, između ostalog prijeti tužbom Sudu, ultimativno dajući rok za njegovo pomilovanje. Naravno, ovaj zahtjev se zbog svoje neosnovanosti odbija i naređuje mu se da postupi po Rješenju Odbora, a Odboru se nalaže da suspendovanom obustavi izplatu 1/3 plate.

Polovinom maja 1996. god. Višegrađanin se obraća Opštinskom sudu u Novom Pazaru tužbom protiv Odbora IZ-e Novi Pazar, kako je i najavio, u kojoj ponovo manipuliše neistinama, koristeći termin "nepriznati organ". Istog mjeseca Mešihat na svojoj sjednici donosi odluku da novopazarski Odbor raspiše konkurs za popunu radnog mjesta imama, hatiba i mualima u džamiji na Paricama, da bi se suspendovanom imamu u septembru iste godine uručilo rješenje Disciplinskog vijeća Mešihata o udaljenju iz službe zauvijek, uzimajući u obzir niz prijava i disciplinskih postupaka vođenih u toku njegove službe, kao posljedice nedoličnog ponašanja i kršenja normativnih akata IZ-e.

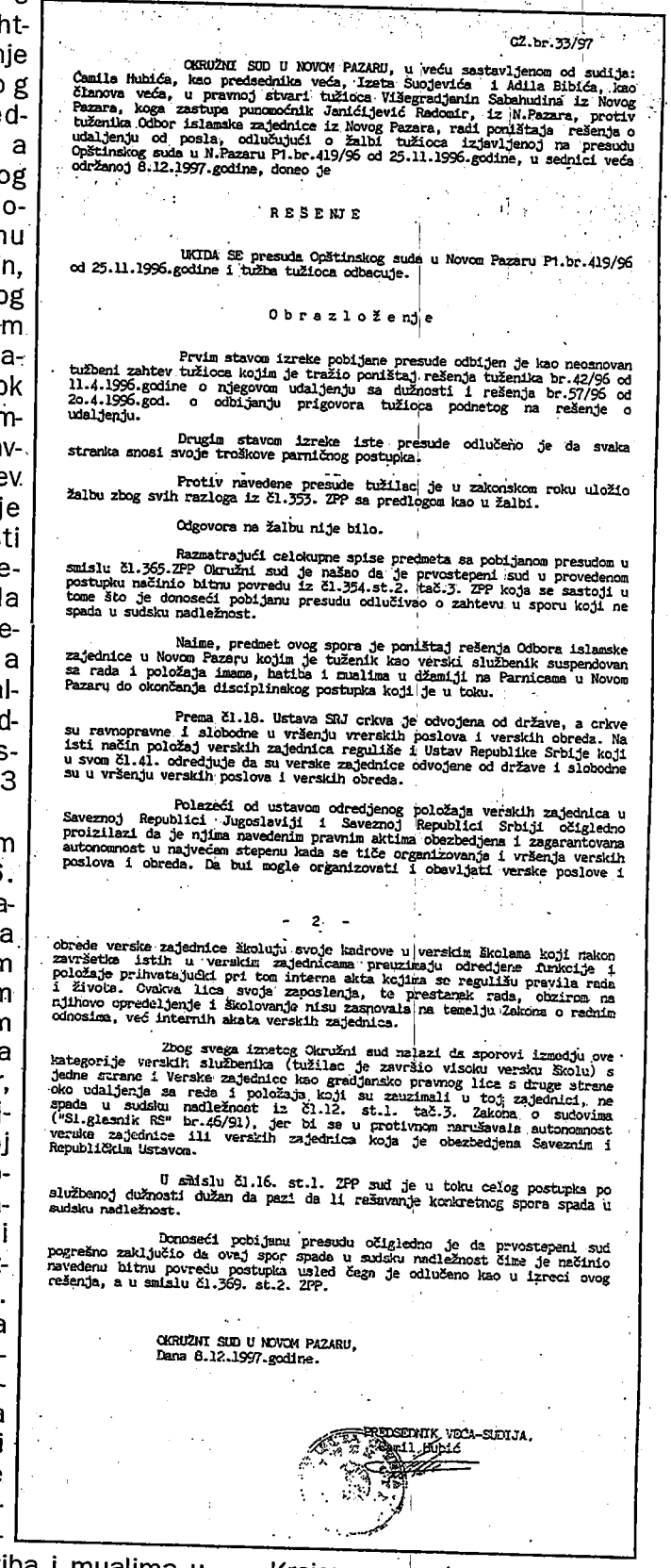

Gž.br.33/97

OKRUŽNI SUD U NOVOM PAZARU, u veću sastavljenom od sudija: Ćamila Hubića, kao predsednika veća, Izeta Šuojevića i Adila Bibića, kao članova veća, u pravnoj stvari tužioca Višegrađanin Sabahudina iz Novog Pazara, koga zastupa punomoćnik Janićijević Radomir, iz N.Pazara, protiv tuženika Odbor islamske zajednice iz Novog Pazara, radi poništaja rešenja o udaljenju od posla, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj na presudu Opštinskog suda u N.Pazaru P1.br.419/96 od 25.11.1996.godine, u sednici veća održanoj 8.12.1997.godina, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE presuda Opštinskog suda u Novom Pazaru P1.br.419/96 od 25.11.1996.godine i tužba tužioca odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvim stavom izreke pobijane presude odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio poništaj rešenja tuženika br.42/96 od 11.4.1996.godine o njegovom udaljenju sa dužnosti i rešenja br.57/96 od 20.4.1996.god. o odbijanju prigovora tužioca podnetog na rešenje o udaljenju.

Drugim stavom izreke iste presude odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Protiv navedene presude tužilac je u zakonskom roku uložio žalbu zbog svih razloga iz čl.353. ZPP sa predlogom kao u žalbi.

Odgovora na žalbu nije bilo.

Razmatrajući celokupne spise predmeta sa pobijanom presudom u smislu čl.365.ZPP Okružni sud je našao da je prvostepeni sud u provedenom postupku načinio bitnu povredu iz čl.354.st.2. tač.3. ZPP koja se sastoji u tome što je donoseći pobijanu presudu odlučivao o zahtevu u sporu koji ne spada u sudsku nadležnost.

Naime, predmet ovog spora je poništaj rešenja Odbora islamske zajednice u Novom Pazaru kojim je tuženik kao verski službenik suspendovan sa rada i položaja imama, hatiba i mualima u džamiji na Parnicama u Novom Pazaru do okončanja disciplinskog postupka koji je u toku.

Prema čl.18. Ustava SRJ crkva je odvojena od države, a crkve su ravnopravne i slobodne u vršenju vrerskih poslova i verskih obreda. Na isti način položaj verskih zajednica reguliše i Ustav Republike Srbije koji u svom čl.41. odredjuje da su verske zajednice odvojene od države i slobodne su u vršenju verskih poslova i verskih obreda.

Polazeći od ustavom odredjenog položaja verskih zajednica u Saveznoj Republici Jugoslaviji i Saveznoj Republici Srbiji očigledno proizilazi da je njima navedenim pravnim aktima obezbedjena i zagarantovana autonomnost u najvećem stepenu kada se tiče organizovanje i vršenja verskih poslova i obreda. Da bui mogle organizovati i obavljati verske poslove i

- 2 -

obrede verske zajednice školuju svoje kadrove u verskim školama koji nakon završetka istih u verskim zajednicama preuzimaju odredjene funkcije i položaje prihvatajući pri tom interna akta kojima se regulišu pravila rada i života. Ovakva lica svoje zaposlenja, te prestanak rada, obzirom na njihovo opredeljenje i školovanje nisu zasnovala na temelju Zakona o radnim odnosima, već internih akata verskih zajednica.

Zbog svega iznetog Okružni sud nalazi da sporovi izmedju ove kategorije verskih službenika (tužilac je završio visoku versku Školu) s jedne strane i Verske zajednice kao građjansko pravnog lica s druge strane oko udaljenja sa rada i položaja, koji su zauzimali u toj zajednici, ne spada u sudsku nadležnost iz čl.12. st.1. tač.3. Zakona o sudovima ("Sl.glasnik RS" br.46/91), jer bi se u protivnom narušavala autonomnost verske zajednice ili verskih zajednica koja je obezbedjena Saveznim i Republičkim Ustavom.

U smislu čl.16. st.1. ZPP sud je u toku celog postupka po službenoj dužnosti dužan da pazi da li rešavanje konkretnog spora spada u sudsku nadležnost.

Donoseći pobijanu presudu očigledno je da prvostepeni sud pogrešno zaključio da ovaj spor spada u sudsku nadležnost čime je načinio navedenu bitnu povredu postupka usled čega je odlučeno kao u izreci ovog rešenja, a u smislu čl.369. st.2. ZPP.

OKRUŽNI SUD U NOVOM PAZARU,
Dana 8.12.1997.godine.

PREDSEDNIK VEĆA-SUDIJA,
Ćamil Hubić

Krajem novembra 1996. god. pomenuti Opštinski sud Višegrađaninu odbija tužbu u cjelosti kao neosnovanu i donosi presudu u korist IZ-e, gdje se u obrazloženju poziva na sva akta ☞

Mešihata i Odbora IZ-e Novi Pazar, donijeta u toku disciplinskog postupka protiv imenovanog, čak mu ukazujući i na to da bi kao vjersko lice trebao da zna da mjesec Ramazan poziva na poštovanje

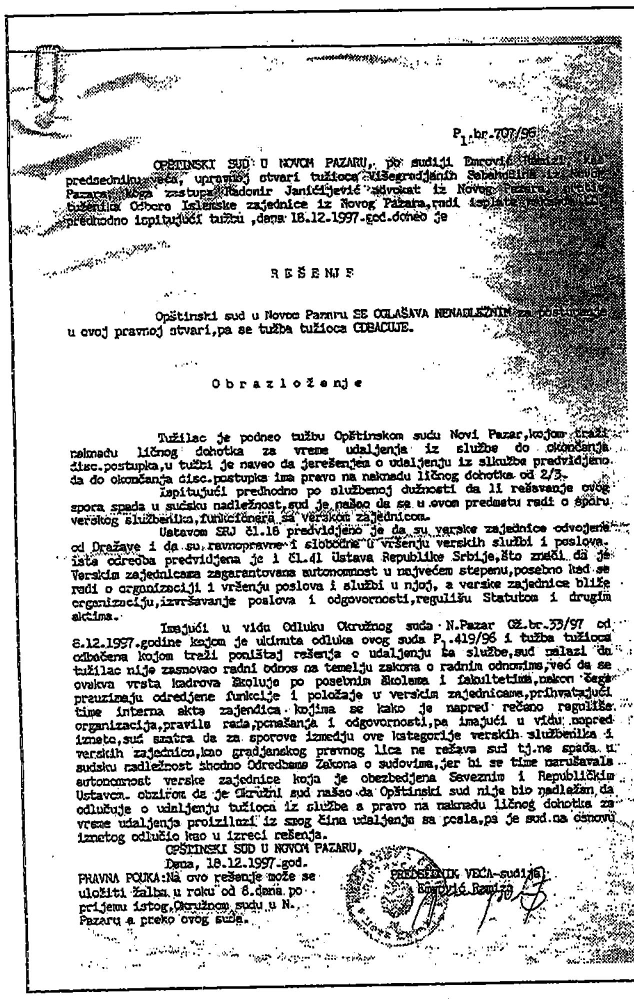

P1.br.707/96

OPŠTINSKI SUD U NOVOM PAZARU, po sudiji Emrović Ramizi, kao predsedniku veća, upravnoj stvari tužioca Višegradjanin Sebahudina iz Novog Pazara, koga zastupa Radomir Janićijević advokat iz Novog Pazara, protiv tuženika Odbora Islamske zajednice iz Novog Pazara, radi isplate naknade LD, prethodno ispitujući tužbu, dana 18.12.1997.god. doneo je

REŠENJE

Opštinski sud u Novom Pazaru SE OGLAŠAVA NENADLEŽNIM za postupanje u ovoj pravnoj stvari, pa se tužba tužioca ODBACUJE.

Obrazloženje

Tužilac je podneo tužbu Opštinskom sudu Novi Pazar, kojom traži naknadu ličnog dohotka za vreme udaljenja iz službe do okončanja disc.postupka, u tužbi je naveo da je rešenjem o udaljenju iz slkužbe predvidjeno da do okončanja disc.postupka ima pravo na naknadu ličnog dohotka od 2/3.

Ispitujući prethodno po službenoj dužnosti da li rešavanje ovog spora spada u sudsku nadležnost, sud je našao da se u ovom predmetu radi o sporu verskog službenika, funkcionera sa verskom zajednicom.

Ustavom SRJ čl.18 predvidjeno je da su verske zajednice odvojene od Dražave i da su ravnopravne i slobodne u vršenju verskih službi i poslova. Ista odredba predvidjena je i čl.41 Ustava Republike Srbije, što znači da je Verskim zajednicama zagarantovana autonomnost u najvećem stepenu, posebno kad se radi o organizaciji i vršenju poslova i službi u njoj, a verske zajednice bliže organizaciju, izvršavanje poslova i odgovornosti, regulišu Statutom i drugim aktima.

Imajući u vidu Odluku Okružnog suda N.Pazar Gž.br.33/97 od 8.12.1997.godine kojom je ukinuta odluka ovog suda P1.419/96 i tužba tužioca odbačena kojom traži poništaj rešenja o udaljenju iz službe, sud nalazi da tužilac nije zasnovao radni odnos na temelju zakona o radnim odnosima, već da se ovakva vrsta kadrova školuje po posebnim školama i fakultetima, nakon čega preuzimaju odredjene funkcije i položaje u verskim zajednicama, prihvatajući time interna akta zajednica kojima se kako je napred rečeno reguliše organizacija, pravila rada, ponašanja i odgovornosti, pa imajući u vidu napred izneto, sud smatra da za sporove izmedju ove kategorije verskih službenika i verskih zajednica, kao gradjanskog pravnog lica ne rešava sud tj. ne spada u sudsku nadležnost shodno Odredbama Zakona o sudovima, jer bi se time narušavala autonomnost verske zajednice koja je obezbedjena Saveznim i Republičkim Ustavom. obzirom da je Okružni sud našao da Opštinski sud nije bio nadležan da odlučuje o udaljenju tužioca iz službe a pravo na naknadu ličnog dohotka za vreme udaljenja proizilazi iz samog čina udaljenja sa posla, pa je sud na osnovu iznetog odlučio kao u izreci rešenja.

OPŠTINSKI SUD U NOVOM PAZARU,
Dana, 18.12.1997.god.

PRAVNA POUKA: Na ovo rešenje može se uložiti žalba u roku od 8.dana po prijemu istog, Okružnom sudu u N. Pazaru a preko ovog suda.

PREDSEDNIK VEĆA-sudija
Emrović Ramiz

i toleranciju ljudi a ne vrijeđanje. Pogođen odlukom Opštinskog suda, on početkom decembra iste godine upućuje žalbu Okružnom sudu, angažujući advokata Radomira Janićijevića protiv Islamske zajednice.

Nakon godinu dana, dakle u decembru 1997. godine, Okružni sud ukida presudu Opštinskog suda i odbacuje pomenutu tužbu Višegrađanina, uz obrazloženje da ovaj spor ne spada u sudsku nadležnost, citirajući član Ustava SRJ po kome su vjerske zajednice odvojene od države. Ubrzo zatim, na osnovu navedenog rješenja Okružnog suda, Opštinski sud donosi dva rješenja u kojima se oglašava kao nenadležan po pitanju tužbe radi isplate naknade LD-a i tužbe radi poništenja odluke o otpuštanju iz službe, odbacujući iste, iz čega proizilazi da će se ovakvi i slični slučajevi rješavati isključivo u okviru organa i normativnih akata Islamske zajednice.

Nema sumnje da ovakvi događaji teško padaju svakom vjerniku, ali ohrabruje činjenica da se radi o bolnom čišćenju Islamske zajednice od naslaga koje su posljedica višedecenijskog stanja potlačenosti svega što je islamsko.

Posebno je važno da su organi pravosuđa, u ovom slučaju Okružni sud u Novom Pazaru, konačno priznali svoju nenadležnost kada su u pitanju sporovi unutar Islamske zajednice. Iako ustavni princip autonomnosti vjerskih zajednica teoretski nikada nije doveden u pitanje, ipak je trebalo da prođe više od devet decenija da se to Islamskoj zajednici sudskom odlukom potvrdi. Nadati se je da je to početak više vjerskih prava i sloboda u ovoj zemlji.

Samir Škrijelj

Skandalozno!

SVETOST FETVE JE NEPOVREDIVA

Kada u jednom mjestu ljudi izgube osjećaj odgovornosti i moral zamijene orgijanjem i razvratom, hijerarhiju anarhijom i bezakonjem onda pravda, pogotovu ona božanska, za njih postaje bezvrijedna, zakon džungle i bezumlja počinje da gospodari.

Helem, uoči ovih mubarek ramazanskih dana, kada se muminska srca raduju najdražem gostu, u našoj čaršiji se desio neobičan skandal koji je odjeknuo poput groma.

Evo o čemu je riječ. Pojavili se samozvani "vaktijaši" kao gljive poslije kiše u znatnom broju i fisu (do prošle godine su bile usamljene privatne "Sandžačke novine", koje su se poslužile klasičnim "plagijatom" naše ramazanske vaktije, kako bi nam, tobože, nanijeli zijan, ne sluteći da su u laži i smutnji isuviše kratke noge).

Fenomen "vaktija" je mnogima pala kao "sjekira u med", pa su udruženo i pojedinačno krenuli "dobrotvori" na štampanje svojih vaktija poput vlasnika firmi TP "REKIĆ", "TIKO-MERC", štamparija "MERAK", kiosk "MALBORO 4", TP "A.D.H.", "SANDŽAČKE NOVINE" i dr.

Šta je bio cilj ovih "dobrotvora" jasno je i vrapcima. Azumi šverceri vaktija potrudili su se, pominjući svoj sevap, da zasite svoje mušterije u stilu Rekićevih "pilića", uprkos revnosnoj službi izdavačke djelatnosti "El-Kelimeh", kojoj je Mešihat IZ-e Sandžaka povjerio isključivo autorsko pravo, što je i realizovano u dovoljnom broju za vjernike ovih prostora.

Protagonisti ove nečasne bruke sasvim se rijetko viđaju u muslimanskim safovima, pa im je to bio jedini nijet da navodno opravdaju svoj islamijet putem ovakvog dinarskog "humanitarnog" poduhvata. Konačno, i oni su ukapirali da je Ramazan mjesec dokazivanja i da se u njemu koješta može uloviti. Ali čega? Bratske topline, ljubavi i Allahovog razluka ili pak srama, fithelu-ka i poniženja! Nažalost, ovi "listonoše" opredijelili su se za ovo zadnje, ne birajući sredstva da bi došli do svoga cilja.

Na prvi pogled, mali neupućeni insan bi pomislio, došli ljudi se bi vratili se lijepom Islamu. Hitaju da učine hizmet svom narodu i svojoj vjeri. Ali hoćeš! Islam i Islamska zajednica su postali skupocjeno platno, koje služi svakom onom kom padne na pamet da zakrpi vlastite propuste i nedostatke. Umjesto da pomno obraćunavaju i dijele zekat, čisteći vlastiti imetak od harama, oni hladnokrvno i bez grize savjesti posežu i za medresanskim hakom, kršeći fetvu i skrnaveći njenu svetost.

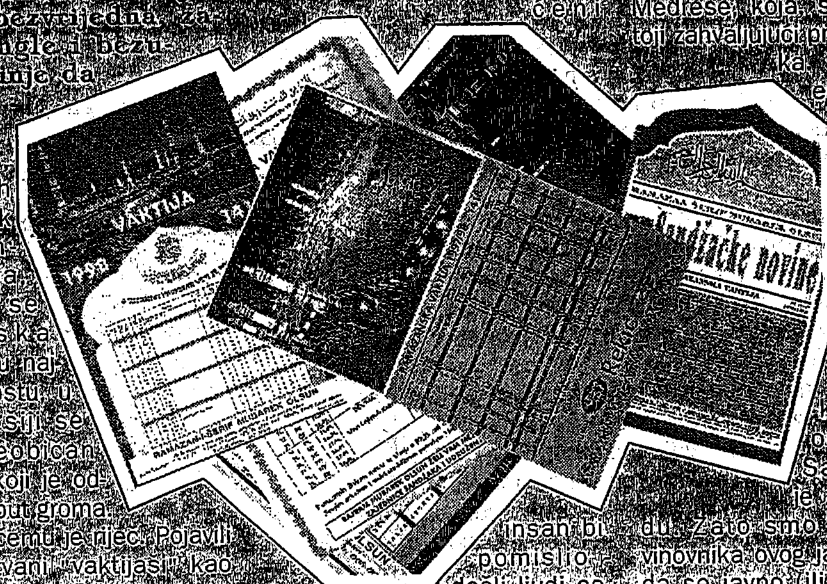

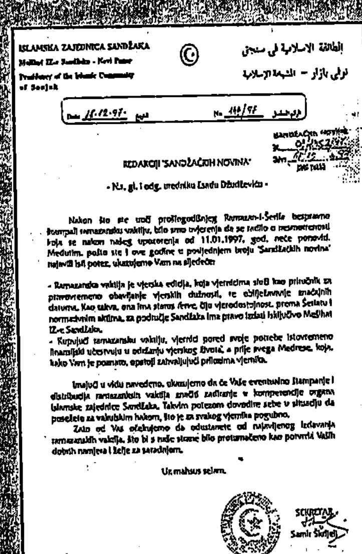

ISLAMSKA ZAJEDNICA SANDŽAKA

Mešihat IZ-e Sandžaka - Novi Pazar

Presidency of the Islamic Community of Sandjak

الطائفة الإسلامية في سنجق

نوفي بازار – المشيخة الإسلامية

Date 18.12.97. No. 444/97

REDAKCIJI "SANDŽAČKIH NOVINA"

Zato od Vas očekujemo da odustanete od najavljenog izdavanja ramazanskih vaktija, što bi s naše strane bilo protumačeno kao potvrda Vaših dobrih namjera i želje za saradnjom.

Uz mahsus selam.

SEKRETAR
Samir Škrijelj

Jer, ramazanska vaktija je vjerska edicija, koja se koristi isključivo za pravovremeno obavljanje vjerskih obreda. Kao takva, ona ima status fetve, čiju važnost, prema šerijatskim načelima i normativnim aktima na sandžačkom području ima pravo izdati isključivo Mešihat IZ-e Sandžaka. Kupujući ramazansku vaktiju, pripadnici islama, pored vlastite potrebe, istovremeno pomažu i finansijski učestvuju u održavanju vjerskog života, a prije svega Medrese, koja, svakako, opstoji zahvaljujući prilozima vjernika. Stoga, spomenuti vandalizam oličen u štampanju i distribuciji ramazanskih vaktija predstavlja nedopustivo zadiranje u kompetencije organa IZ-e Sandžaka, što je za svaku osudu. Zato smo očekivali od vinovnika ovog jalovog "posla" da se javno (ili šutke) izvinu oštećenoj strani te nadoknade pričinjenu štetu, koja se ne može mjeriti samo materijalnim sredstvima. Jedno je jasno i vječno: vjera, tradicija, jezik i kultura, odnosno duhovne vrijednosti se ne mogu kupovati ili prodavati. Ko god to pokuša ili čini, on samo pokazuje svoj skorojevićevski (i trutovski) mentalitet.

Krajnje je vrijeme i gluho da izvuku pouku iz ovog antivjerskog mešetarenja, koji teži da postane još jedan negativni "fenomen" u našem kvazi-merhametnom "baštinluku", a u znaku svoje "zvučne" firme koja se tobože nadaleko čuje i po svojim vaktijama.

U nastojanju da se saniraju negativne posljedice takvog ponašanja, Mešihat IZ-e je formirao komisiju u sastavu: h. Muharem Špica, h. Samir Škrijelj i Fahir Hamzagić, koji su zaduženi da ispitaju cijeli slučaj.

Samozvanim "vaktijašima" je omogućeno da se putem Glasa Islama izvinu, te adekvatno nadoknade nastalu štetu. Ukoliko "zijandžije" ne ispune pomenute uslove, nakon što su ispunjeni svi vjerski, ljudski i moralni preduslovi, bićemo prinuđeni da se obratimo pravosudnim organima u cilju zaštite elementarnih prava vakufske imovine.

Redakcija

Sejjid Qutb: **U OKRILJU KUR'ANA**

EL-BEQARE

POGLAVLJE EL-BEQARE OBJAVLJENO U MEDINI DO 281. AJETA, OSTALO OBJAVLJENO NA MINI - NA OPROSNOM HADŽDŽU

Prirodno je bilo da se i post propiše Ummi kao stroga obaveza kao što je propisan i džihad na Božijem putu, radi potvrđivanja njegovog programa na Zemlji, radi njegove primjene među čovječanstvom, radi svjedočenja protiv ljudi. Post je područje čime se potvrđuje odlučnost volje, područje vezanja čovjeka sa njegovim Gospodarom, područje spajanja pokornosti i povodljivosti, kao što je post i područje na kome se čovjek izdiže iznad svih tjelesnih nužnosti, mogućnosti pritisaka tih nužnosti i njihovih opterećenja izazivajući poštom zadovoljstvo Allahovo.

Svi ovi elementi su potrebni za pripremanje duša, za podnošenje švih poteškoća na putu, prekrivenom teškim posljedicama i trnjem na čijim su se stranama prosule mnogobrojne želje i strasti i hiljadama poziva za zavođenje onoga ko krene tim putem.

To je tako, ali postoji i korisno djelovanje posta na organizam čovjeka, što je otkriveno protokom vremena. Ja ovdje ne želim komentarisati obaveze i Božije smjernice kod ibadeta posebno, a čije ssu koristi jasno uočljive jer je osnovna svrha toga pripremanje ljudskog bića za njegovu ulogu koju će odigrati na Zemlji, zatim pripremanje i približavanje čovjeka savršenstvu koliko je moguće radi budućeg života. Pa ipak, ja ne želim da zanijećem naznake o tome, koje su otkrivene, niti koristi ovih propisa i smjernica koje otkriva nauka. Pri tome se oslanjam na ono što se da primijetiti iz čuvanja božanskih odrednica i rasporeda bivstvovanja ovog čovjeka u cjelini kroza sve ono što je njemu dato kao obaveza i na što je upućen. Ne želim ulaziti u komentar svrhe božanskog obavezivanja ovoga što otkriva današnja nauka. Područje ove nauke je ograničeno, nije široko niti seže tako daleko da bi mogla iscrpno otkriti i prodrijeti u Allahovu mudrost u svemu onome za što se priprema ovo ljudsko biće i svemu onome za što se priprema ovaj Svemir.

"0 vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas da biste se grijeha klonili" (2/183).

"i to neznatan broj dana; a onome od vas koji bude bolestan ili na putu - isti broj drugih dana. Onima koji ga jedva podnose - otkup je da jednog siromaha nahrane. A ko drage volje da više, za njega je bolje. A bolje vam je, neka znate, da postite" (2/184).

"U mjesecu Ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz pravog puta i razlikovanja dobra od zla. Ko od vas u tom mjesecu bude kod kuće, neka ga u postu provede, a ko se razboli ili se na putu zadesi neka isti broj dana naposti, Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate, da određeni broj dana ispunite, i da Allaha veličate zato što vam je ukazao na pravi put, i da zahvalni budete" (2/185).

Allah (subhanehu) zna da kod obavezivanja čovjeka nečim ljudska duša osjeća potrebu da je neko pomogne i mobiliše da se uzdigne time, da to prihvati i da time bude zadovoljna, bez obzira koliko u tome bilo mudrosti i koristi. Tek sada s takvim pozivom upućenom vjernicima u kome im je naznačena njihova iskonska istina, nastaje obaveza. U tom pozivu potvrđuje se da je post stara obaveza svim vjernicima u svim vjerama, da je prvi i glavni cilj posta pripremanje vjerničkih srca za bogobojaznost i osjetljivost.

Na taj način ukazuje se veliki cilj posta. To je bogobojaznost.

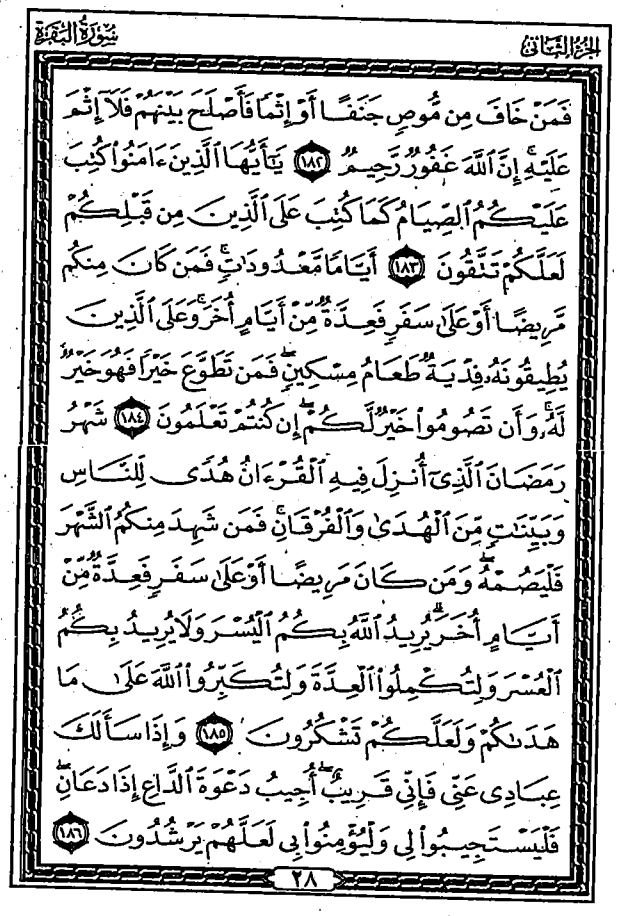

Bogobojaznost koja se budi u srcima ljudi dok izvršavaju ovu obavezu predajući se Allahu u želji da ostvare Njegovo zadovoljstvo. Bogobojaznost čuva srca ljudi da ne pokvare post čak ni smijehom u mislima. Oni kojima se Kur'an obraća znaju šta znači bogobojaznost kod Allaha, znaju težinu bogobojaznosti. Bogobojaznost je cilj kome teže duše vjernika. Ovaj post je upravo i put koji vodi ka bogobojaznosti. Tekst Kur'ana uzdiže smisao bogobojaznosti pred očima vjernika, ukazuje na cilj i svjetlo do čega čovjek doseže putem posta.

" ...da biste se grijeha klonili..." (2/183)

Tekst dalje ističe i da post traje određeni broj dana, da post nije propisan za cijelo vrijeme života čovjeka, niti za stalno. Pa i pored toga od posta su oslobođeni bolesnik dok ne ozdravi, putnik dok se ne ustali u mjestu boravka radi olakšice... "i to neznatan broj dana; a onome od vas koji bude bolestan ili na putu - isti broj drugih dana" (2/184).

Očito je da tekst govori o bolesti i putovanju, a ne definiše vrstu bolesti niti poteškoće putovanja. Za vrijeme bilo koje bolesti i bilo kojeg putovanja, dozvoljeno je čovjeku da ne posti, s tim da bolesnik, kad ozdravi i putnik kada se kući vrati, odnosno ustali u jednom mjestu, nadoknadi taj broj dana. Ovako je najbolje shvatiti kur'anski tekst. Islamsko poimanje ovog pitanja ima cilj da se odstrane poteškoće i spriječi bilo kakva šteta. Sud kod ovoga ne ovisi o žestini bolesti ni poteškoći na putu, nego ovisi o svakoj bolesti i svakom putovanju. Cilj je da se olakšava ljudima, a ne otežava. Mi ne znamo šta je svrha Allahova, čime bi se ova općenitost mogla objasniti, pa da se općenito odnosi na bolest i putovanje. Možda tu postoje kakvi drugi obziri koji se odnose na bolest i put, a koji su samo Allahu poznati, a ljudima ostali nepoznati. Možda tamo postoje i kakve druge poteškoće koje se ne manifestiraju na prvi pogled ili ne u toj mjeri da bi ih čovjek mogao spoznati. Pošto Allah nije otkrio uzrok ovog smisla, mi ga nećemo ni komentarisati, nego ćemo se povinovati tekstu, makar nam i dalje ostala nepoznata ova svrha iza nje ostaje smisao i nije neminovno da je mi spoznamo.

Postoji bojaznost da ovako rečeno ne izaziva strogu primjenu povlastice kod onih koji imaju pravo na to, pa da se obavezni ibadet zanemari i kod najmanjeg uzroka. To je navelo islamske pravnike - fakihe da su strogi kod ovih povlastica i da postavljaju uvjete. Međutim, to po mom mišljenju, ne opravdava uvođenje ograničenja na ono na što se odnosi tekst. Vjera ne vodi ljude na pokornost vežući ih lancima, nego ih vodi pomoću bogobojaznosti. Krajnji i posebni cilj ovog ibadeta je bogobojaznost. Ono što oslobađa čovjeka od propisane obaveze pod izlikom - povlastica nema koristi od samog početka jer se glavni cilj izvršavanja obaveza ne ostvaruje. Ova vjera je vjera Allahova a ne vjera ljudi. Allah najbolje zna u čemu se kompletira ova vjera. Zna situacije u kojima dolazi do povlastice, a zna i situacije u kojima dolazi do stege. Katkada postoji na nekim mjestima interes i korist iza povlastice, koji se ne može ostvariti bez te povlastice. Štaviše, povlastica bi morala postojati. Najkašnje i Resulullah, alejhi-s-selam, naredio je da se muslimani pridržavaju Allahove povlastice koju im je on dodijelio. Kada se dogodi da se u nekom pokoljenju ljudi izopače, njihov oporavak ne može se ostvariti putem stege u normama i odredbama, nego se to ostvaruje putem poboljšanja metoda odgoja njihovih srca i oživljavanja svijesti o bogobojaznosti u njihovim dušama. Ako je ispravno da odredbe budu strožije kod njihove primjene u slučaju iskvarenosti ljudi kao ostvarenja nečega pozitivnog i sprječavanja nedozvoljenog, to se ne može primijeniti u vjerskim obredima, pošto se ovdje radi o nečem što je između čovjeka i Gospodara. O tome ne ovise, potpuno i direktno, kao što je to slučaj kod odredaba koje se odnose na postupke, kod kojih se pazi na spoljnu manifestaciju. Spoljna manifestacija u ibadetu nije važna sve dok ne počiva na bogobojaznosti srca. Ako se ispolji bogobojaznost, čovjek će se osvrtati i koristiti povlasticu samo tada kada mu je srce zadovoljno i kada smatra da je povlastica preča, a osjeća da je pokornost Allahu da čovjek primijeni povlasticu u situaciji s kojom je suočen.

POST KROZ MEDICINU

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
" صُومُوا تَصِحُّوا "
(رواه ابن السني وأبو نعيم في الطب)

Prenosi se od Ebu Hurejre r.a. da je rekao: "Rekao je Božiji Poslanik s.a.v.s: "Postite, bićete zdravi"" (Ebu Neim i Ibn Es-Sinij)

Post u mjesecu Ramazanu, pored Allahovog zadovoljstva, i posebne nagrade za njega, donosi nam i zdravstveno zadovoljstvo.

Česta je pojava da se bolesnici pitaju šta da rade kada nastupi mjesec posta, a neki od njih, neznajući, obrate se džahilu - nepoznavaocu medicine, i na osnovu njegovih uputstava, poste ili ne poste, bez da se obrate ljekaru specijalisti, koji je vjernik, za stručne savjete.

Jedna od Allahovih milosti prema robovima njegovim, jeste dozvola od Uzvišenog Gospodara bolesnom da se iftari, dakle, da ne posti u ovom mjesecu, ako mu post škodi ili mu pak povećava bolest.

Kaže Uzvišeni:

وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

"... a onaj od vas koji bude bolestan ili na putu neka naposti isti broj drugih dana." (El-Bekare, 185)

U ovom slučaju, bolesnik se mora iftariti, jer haram mu je da sebe svjesno uništava i u propast baca. Bolesnik je dužan da se obrati ljekaru, specijalisti za dotičnu bolest, koji će mu napisati odgovarajuće lijekove, ali bolesnik mora znati da taj lijek i lijek kojeg mu je propisao, njega ne liječe, već da ga Allah dž.š. liječi posredstvom ljekara i lijekova.

Kaže Uzvišeni:

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

"I koji me, kada se razbolim, liječi." (Eš-Šu'ara', 80)

Kao što je poznato, u današnjem vremenu jedan insan može istovremeno bolovati više bolesti, a da o njima ništa ne zna, samo da prilikom ljekarskog pregleda ljekar ustanovi da dotična osoba (posjeduje) boluje više bolesti, ali su te bolesti trenutno bezopasne, jer bolesnici od tih bolesti žive dugo, bez većih problema. Dr El-Kardavi kaže: "Ovo su bolesti koje žive s bolesnicima, i one ne potpadaju pod gore citirani ajet. (El-Bekare, 185) "Također, pored ovih, postoje i bolesti kojima je post posrednik u liječenju:

1- Bolesti srca (srčane bolesti) u mjesecu posta.

Bez sumnje, srčani bolesnici imaju velike koristi od posta, a to je zbog toga što 10% od ukupne količine krvi u tijelu koje srce potišće u tijelo, ide u želudac u danima kada osoba ne posti, dok se u danima posta taj procenat smanjuje što čini srce i srčane mišiće odmornim. Navešćemo neke od bolesti srca.

a) ANGINA PEKTORIS (tj. bolest srca, arterioskleroza srčanih arterija, srčani grčevi, stezanje grudi). Bolesnik koji boluje ovu bolest, obično osjeća bol u srednjem dijelu prsa pa do lijevog ramena i nadlaktice i to prilikom naprezanja od dugog i napornog pješačenja. Ova bol traje od nekoliko do dvadesetak minuta, a nekada bolesnik ove bolesti osjeti bol poslije pretjeranog jela, brzog hodanja ili penjanja uz stepenice. Ova bol se ublažuje ili u potpunosti nestaje kada bolesnik prestane sa ovim napornim radnjama, ili kada koristi tablete "nitroglicerin" pod jezikom.

Do pojave angine pektoris dolazi zbog suženja u koronarnoj srčanoj arteriji. Ukoliko bolesnici ove bolesti, pored korišćenja tableta ne osjećaju bol u prsima, poslije savjeta sa ljekarom, mogu postiti mjesec Ramazan, s time što će se posavjetovati sa ljekarom oko novih termina za korišćenje lijekova. Od najpoznatijih lijekova za ovu bolest jesu smjese koje u sebi sadrže nitrate poput eizordila i drugi. Ljekari preporučuju da se ovi lijekovi uzimaju dva puta dnevno, ili jednom u 12 do 14 sahata, dok je s druge strana medicinski dokazano da korišćenje ovih lijekova poslije svakih šest sahata škodi bolesniku, jer tako česta upotreba ovih lijekova gubi traženi efekat. Zbog toga bolesnici koji boluju ovu bolest mogu postiti, s tim što bi ove lijekove koristili dva puta dnevno, jednom na iftaru a jednom na sehuru. Drugi lijek koji se koristi za ovu bolest je atenolol, koji se uzima jednom dnevno, ili metoprolol koji se uzima dva puta dnevno. Poput ovih lijekova ima i dosta drugih, koji se koriste dva puta dnevno za ovu istu bolest.

Treća vrsta lijekova, koja se koristi za liječenje ove bolesti je adalat, nifedipine ili diltiazem. Pored ovih postoje i drugi pomoćni lijekovi koji se uzimaju dva puta dnevno - na iftaru i sehuru.

Bolesnicima angine pectoris, kod kojih je ova bolest nestabilna, zbog čega moraju koristiti tablete nitroglicerin pod jezikom, preporučuje se da ne poste.

b) INFARKT SRCA

Dolazi do infarkta srca kada u potpunosti prestane dotok hranljive krvi u jednom dijelu srčanih mišića, što dovodi do (raspadanja) degeneracije i uginuća ćelija pogođenog mjesta, a ovo biva kao rezultat začepljenosti neke od srčanih arterija posredstvom tromboza (začepljenja žila i zgrušavanja krvi).

Bolesnik ove bolesti osjeća jaku bol u sredini prsa, nekada se bolovi osjete i prema lijevoj plećki. To traje više od pola sahata, što uzrokuje hladan znoj.

Nekada infarkt srca biva kao rezultat srčanog udara ili zbog malaksalosti u srcu.

Ovim bolesnicima se ne preporučuje post, posebno ako je infarkt srca bio u skorije vrijeme, osim u slučaju ako se bolesnik već izliječio i vrati u normalne tokove života.

c) POVEĆANJE KRVNOG PRITISKA

Ova bolest je jako proširena u svijetu. Danas od ove bolesti boluje od 10 - 20% ljudi u svijetu. U 90% slučajeva se ne zna razlog nastanka ove bolesti, osim što postoje faktori koji potpomažu njenu pojavu, kao što su pušenje, pijenje alkohola, gojaznost, prekomjerno uzimanje soli, psihička opterećenost zbog posjedovanja ove bolesti itd.

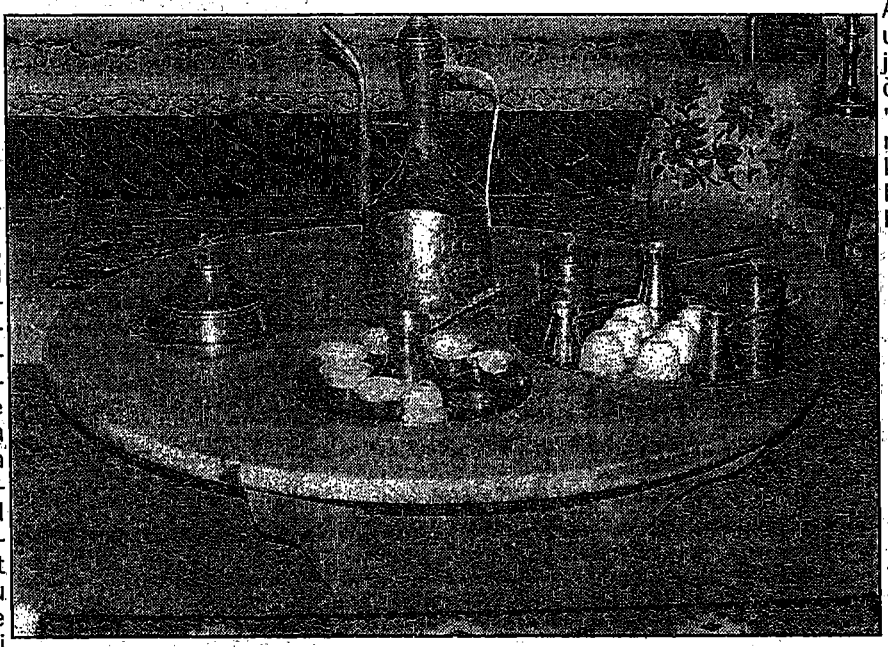

Ova bolest, kako tvrdi medicina, nije nasljedna, i u većini slučajeva bolesnik ne zna da boluje ovu bolest. Najčešća je pojava da se ona otkriva prilikom nekih rutinskih pregleda. U slučaju da je krvni pritisak visok, javlja se glavobolja, unutrašnja temperatura, vrtoglavica i poremećaj u vidu.

Ukoliko se ova bolest drži pod kontrolom uz pomoć lijekova, postač može ove lijekove uzimati jednom ili dva puta dnevno, jer imamo lijekova proiv ove bolesti, koji se koriste na taj način. Takvi lijekovi su atenolol i metoprolol. Postoje i ublaživači (za ublaživanje bolova) ovih bolesti, kao što su captopil i enalapril, koji se koriste dva puta dnevno. Postač - bolesnik ih može koristiti prilikom iftara i sehura.

Ukoliko bolesnik koristi lijekove samo jednom u toku dana, preporučuje mu se da ih koristi prilikom sehura. Ukoliko koristi lijekove više od dva puta dnevno, dužnost mu je da se obrati liječniku da mu prepiše lijekove koji se koriste jednom ili dva puta dnevno.

Bolesnicima ove bolesti preporučuje se izbjegavanje slanih jela i jela koja u sebi sadrže više količine sirćeta.

Post potpomaže u liječenju visokog krvnog pritiska zbog toga što smanjenost kilaže u dobroj mjeri smanjuje krvni pritisak, kao i tjelesna fiskultura na teravih i noćnom namazu.

U decembru mjesecu 1993. godine u Kairu je organizovan prvi kongres na kome se tragalo za lijekom protiv visokog krvnog pritiska. Među učesnicima ovog kongresa bio je i profesor Norman Kablan, koji je specijalista za ove bolesti. Ovaj profesor je iznio najnovija istraživanja oko ove bolesti u Americi, koja je uzeo iz najpoznatijeg medicinskog časopisa u Americi "Archives of internal medicine", u kome stoji da je kod osoba koje boluju od umjereno uvećanog krvnog pritska, dovoljno smanjiti tjelesnu težinu za 4.5 kg da bi se krvni pritisak vratio na normalu. Na drugoj strani, saudijski medicinski časopis "Saudi medical journal" navodi podatak da čovjek prilikom posta mjeseca Ramazana izgubi u prosjeku 5% od ukupne tjelesne težine, tako da ako je čovjek težak 80 kg, u toku posta ovog mubarek mjeseca on će izgubiti 4 kg.

Zatim je dodao profesor Kablan govoreći, da u Americi oko 40 miliona ljudi boluje od blago uvećanog krvnog pritiska. Slava pripada samo Allahu, šta mislite, kada bi Amerika zapostila, možda bi taj post, uz Allahovu dozvolu, izliječio milione svojih bolesnih građana. A tek koliko bi uštedjela novčanih sredstava koje troši za kupovinu i proizvodnju ovih lijekova.

Ovo nije poziv da se lijekovi ne koriste, već upozorenje gojaznim osobama da smanje kilažu, a to je neophodno uraditi pod ljekarskom kontrolom.

d) MALAKSALOST - SLABOST SRCA, "HEART FAILURE"

Do pojave ove bolesti dolazi kada srce nije u stanju da u potpunosti izvršava cirkulaciju krvi u tijelo. Samo ime ove bolesti je rizično, ali je ipak ova bolest izlječiva.

Malaksalost srca se dijeli na lije- ☞

☞ vu i desnu malaksalost. Lijeva malaksalost srca je proizvod visokog krvnog pritiska ili malokrvnosti ili bolesti u srčanim zaliscima ili kao rezultat žestoke bolesti srčane arterije ili infarkta srca ili umjerenost - proporcionalnost srčanih mišića. U svim ovim stanjima neophodno je da lijeva srčana komora radi većim kapacitetom kako bi došlo do dovoljne cirkulacije krvi. Obično, bolesnik ove bolesti osjeća zaduhu prilikom napornih poslova, a nekada čak i kada miruje.

Desna malaksalost srca obično je rezultat prethodnih bolesti koje smo naveli kod lijeve malaksalosti srca. Također, ona može nastati kao rezultat hroničnih bolesti plućnih krila, kao što je zapaljenje hronične kosti i plućni emfizem, a nekada je to rezultat slabosti u srčanim zaliscima ili kao rezultat urođene bolesti.

Bolesnik ove bolesti obično osjeća otok u koljenima, naduvenost ili hipotrofiju jetre i vodenu bolest - hidropsiju (žuta voda) u stomaku. Ovakav se bolesnik liječi tako što duži vremenski period provede odmarajući se na krevetu, koristeći sredstva koja pospješuju mokrenje. Na ovaj način se tijelo oslobađa od viška tekućine u sebi. Tom prilikom, bolesniku se daju pročišćivači i proširivači kanala, kao što je captopril. Kada se stanje bolesnika stabilizuje, neophodno je istraživati razlog zbog kojeg je došlo do ove bolesti. Ovakvom se bolesniku preporučuje da ne posti sve dok mu zdravstveno stanje ne bude stabilno. Pri svemu ovome, neophodno je posavjetovati se sa ljekarom vjernikom, specijalistom za srčane bolesti, da li postač smije postiti ili ne, oslanjajući se na žestinu bolesti i količinu sredstava koja pospješuju mokrenje, koja su neophodna bolesniku.

e) REUMA SRČANIH ZALISTAKA - "RHEUMATIC VALVULAR DISEASE"

Ova bolest nastaje kao rezultat groznice srčanih zalistaka propraćenih reumom. Obično, groznica propraćena reumom pojavljuje se kod male djece i kod djece u pubertetu u većem obimu. Bolesnici ove bolesti osjećaju zaduhu kod napornog rada, a kada je bolest starijeg datuma, bolesnik osjeća zaduhu i jače lupanje srca i kada odmara. U slučaju kada bolesnik osjeća zaduhu, liječi se uzimanjem sredstava koja pomažu mokrenje.

Ukoliko je stanje bolesnika stabilno, bez ikakvih rizika, bolesnik može postiti, dok s druge strane, ako je stanje bolesnika nestabilno, preporučuje mu se da ne posti. Sve ovo neophodno je raditi pod ljekarskom kontrolom.

Veliki broj srčanih bolesnika koristi lijek koji omogućava bolju cirkulaciju i sprječava zgrušavanje krvi. Ovaj je lijek poznat pod imenom warfarin. Prilikom upotrebe ovog, i njemu sličnih lijekova, neophodna su precizna uputstva od strane ljekara specijaliste za ove bolesti.

U mjesecu Ramazanu, u toku dana, postač-bolesnik ne unosi niti jelo niti piće u tijelo, što omogućava lakšu i bržu cirkulaciju krvi, znajući da post povećava viskoznost krvi.

Sljedećim se bolesnicima srčanih bolesti ne preporučuje da poste:

1. Bolesnici koji su imali infarkt srca u novije vrijeme.
2. Bolesnici koji boluju od srčanih grčeva - arterioskleroza srčanih arterija, čije je zdravlje nestabilno - unstabile angina.
3. Bolesnici koji imaju slabo, malaksavo srce, čije je zdravlje nestabilno, zato što bolesnici ove bolesti nekada ne mogu dugo ostati bez tečnosti, posebno u ljetnim danima.
4. Bolesnici koji posjeduju rizične srčane udare.
5. Bolesnici koji boluju od suženih srčanih zalistaka.
6. Bolesnici koji imaju zapaljenje srčane kese - endocarditis.
7. Bolesnici koji boluju groznicu srčanih zalistaka propraćenu reumom.
8. Nije dozvoljeno postiti bolesnicima koji su se operisali od bilo koje srčane bolesti, prvih šest sedmica poslije operacije. Isto tako, ovim bolesnicima nije dozvoljeno postiti sve dok se ne obrate ljekaru specijalisti za ove bolesti.

Preporučuje se bolesnicima srčanih bolesti, kao i onima koji to nisu, dakle zdravima, da ne pretjeruju u jelu i piću tokom Ramazana, izbjegavajući velike količine i veliki izbor jela, jer u tom slučaju će ostati bez ramazanske blagodati - zdravlja, a dobro znamo da je to mjesec milosti i oprosta, a ne mjesec pretjerivanja.

Fajde i koristi posta su još mnogo veće i obilnije, ali mi smo za ovaj put odabrali samo neke od njegovih koristi kod srčanih bolesti. Isto tako post:

- pomaže u liječenju preciptata - taloga nagomilanih u toku jedne godine, odnosno otklanjanja istih iz tijela,
- pomaže u liječenju bolesnika koji boluju šećernu bolest,
- smanjuje pretjeranu gojaznost,
- pomaže u smanjenju pretjerane količine holsterola u krvi, koji uzrokuje zakrčenje arterija,
- doprinosi da krv brže i efikasnije cirkulira, rasterećujući i aktivirajući srce i krvne sudove,
- pomaže jetri, slezeni, žučnom mjehuru, fermentu, enzimu u funkcionisanju, smanjujući pokrete crijeva,
- pomaže u obnavljanju tjelesnog tkiva.

I na kraju, ovo što smo do sada naveli, jesu opšta medicinska uputstva, dok je za opširne podatke o ovim i drugim bolestima neophodno obratiti se ljekaru specijalisti za svaku konkretnu bolest.

Bekir ef. Makić

Medicina Allahova Vjerovjesnika

LIJEČENJE BOLESTI SRCA I TIJELA

Medicinska uputstva Allahova Vjerovjesnika, kojima je on liječio druge, ili ih oporučio drugima da se njime liječe, sadržana su u korisnim poglavljima u kojima su očite profesionalne mudrosti, koje većina medicinskih stručnjaka nije u mogućnosti otkriti. Njihov učinak, prema medicini Allahova vjerovjesnika je kao učinak neukih prema njihovoj medicini. Tražeći Allahovu pomoć, oslanjajući se na Njegovu snagu i moć, reći ćemo: "Bolest se dijeli na bolesti srca i bolesti tijela" (srčane i tjelesne bolesti) - i jedne i druge se pominju u Kur'anu.

Bolesti srca (srčane bolesti) se dijele na dvije vrste: Bolesti sumnje i neizvjesnosti, i bolesti pozude, strasti i zabluda. I jedne i druge se pominju u Kur'anu. Kaže Uzvišeni o bolestima sumnje i neizvjesnosti: *"Njihova su srca bolesna, a Allah njihovu bolest još povećava"* - (El-Bekare, 10). U drugom ajetu Uzvišeni kaže: *"I da oni čija su srca bolesna i oni koji su nevjernici kažu: - Šta je Allah htio ovim primjerom?"* (El-Muddessir, 31). Kaže Uzvišeni o onima koji se pozivaju na presudu po Kur'anu i Sunetu, zatim to odbiju: *"Kad budu pozvani Allahu i Poslaniku Njegovu da im On presudi, neki od njih odjednom leđa okrenu, samo ako znaju da je pravda na njihovoj strani, dolaze mu poslušno. Da li su im srca bolesna, ili sumnjaju, ili strahuju da će Allah i Poslanik Njegov prema njima nepravedno postupiti? Nijedno, nego žele da drugima nepravdu učine."* (En-Nur, 48-50). Ovo su bolesti sumnje i neizvjesnosti.

A što se tiče bolesti pozuda, strasti i zabluda Uzvišeni kaže: *"O žene Vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene! Ako se Allaha bojite, na sebe pažnju govorom ne skrećite, pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno"* (El-Ahzab, 32).

Ovo je bolest strasti i pozuda, koja vodi u zinaluk - blud, a Allah najbolje zna.

PRVO POGLAVLJE

Što se tiče bolesti tijela (tjelesnih bolesti), Uzvišeni kaže: *"...Nije grijeh slijepu, niti je grijeh hromom, niti je grijeh bolesnom..."* (En-Nur, 61).

Spominju se bolesti tijela na hadžu, u postu, abdestu, radi divne tajne objašnjavajući ti veličinu Kur'ana, koji je dovoljan onima koji razumiju, a to je zbog toga što se pravila tjelesne medicine dijele na tri dijela: čuvanje zdravlja, zaštita od štetnosti i neugodnosti i odbacivanje štetnih materija. Uzvišeni ove tri vrste spominje na tri različita mjesta. Kaže Uzvišeni u ajetu posta: *"A onome od vas koji bude bolestan ili na putu neka naposti isti broj dana"*. U ovom ajetu Uzvišeni dozvoljava bolesnim da se iftari zbog bolesti, i musafiru putniku, tražeći od njega da čuva zdravlje svoje i snagu svoju, jer mu post može naškoditi. I jedno i drugo (i zdravlje i snaga) su mu neophodni na putu zbog umora, zadatka koji mora izvršiti, nedostatka halal hrane i slično. Ukoliko bi mu ova olakšica bila uskraćena, moglo bi doći do malaksalosti i slabosti. Zbog toga Uzvišeni dozvoljava musafiru-putniku da se iftari, čuvajući zdravlje svoje, snagu svoju i čuvajući se onoga što ga može učiniti slabim.

Kaže Uzvišeni u ajetu o hadžu: *"A onome od vas koji bude bolestan ili ga glavobolja muči, neka se postom, ili milostinjom, ili kurbanom iskupi"* (El-Bekare, 196). U ovom ajetu Uzvišeni dozvoljava bolesniku, i onome koga glavobolja muči, zbog vaši, ili svraba, ili nečeg trećeg, da obriju glave dok su u ihrame, radi odstranjivanja neugodnih materija koje uzrokuju bolest glave, ukoliko bi ostale pod kosom. Kada se obrije glava, otvori se mogućnost da te neugodne materije napuste glavu, što one i učine. Sa ovim odstranjivanjem treba uporediti svako odstranjivanje koje škodi, ukoliko bude zadržavano.

Deset je stvari koje škode ukoliko se ne odstrane: svježa krv koja je još u tekućem stanju, tek uzavrela sperma, mokraća, izmet, puštanje vjetrova, povraćanje, kihanje, spavanje, glad i žeđ. Svaku od ovih deset stvari neophodno je spriječiti na odgovarajući način.

Na to nas upozorava Uzvišeni otklanjajući najdonju, a to je otklanjanje prljavština i neugodnosti koje su stacionirane na glavi, zatim otklanjanje onoga što je teže od toga (iznad toga), to je kur'anski način upozoravanja od lakšeg prema težem.

A što se zaštite tiče, Uzvišeni u ajetu koji govori o abdestu kaže: *"A ako ste bolesni, ili na putu, ili ako je neko od vas obavio prirodnu potrebu, ili ako ste se sastajali sa ženama, a ne nađete vode, onda dlanovima čistu zemlju dotaknite"* (En-Nisa, 43).

U ovom ajetu Uzvišeni dozvoljava bolesniku kome je voda nepristupačna da je zamijeni zemljanom prašinom, koja će mu poslužiti kao tjelesna zaštita od svega onog što mu može naškoditi. Ovo je upozorenje da se čovjek mora štititi od svega što je štetno po njega, bez obzira da li se radilo o unutrašnjim ili vanjskim činiocima. Uputio je Uzvišeni njegove robove u osnove medicine i u mnoštvo medicinskih pravila, a mi ćemo spomenuti upute Allahova Vjerovjesnika s.a.v.s. na tom polju i objasniti da su Vjerovjesnikove upute najpotpunije upute.

A što se tiče medicine srca, tu je besprijekorno prihvaćena medicina Allahovih poslanika, neka je Allahov salavat i selam na njih, i nemoguće je doći do nje, osim na način kako su to oni činili. Čestitost srca je u spoznaji svog Gospodara, svoga Tvorca, s Njegovim savršenim imenima, svojstvima, djelima, propisima, da međusobna ljubav i zadovoljstvo budu samo u ime Allahovo, kloneći se onoga što je On zabranio i čime On nije zadovoljan. I nema ni časti ni života za srce osim uz gore navedeno, nema načina da bi to kod Allaha bilo prihvaćeno, osim na način na koji su to poslanici radili, i nemoj neko da misli da može dospjeti do časnog i iskrenog srca, ako ih ne bude slijedio, a onaj ko misli tako, sigurno je pogriješio i to će ga povesti u životinjski život pun strasti - čast i snaga njegova srca biće kao kod životinjskog srca, a iskrenost, čast i život toga srca kao i snaga su propali, a onaj ko ne pravi razliku između ove dvije stvari, teško njegovom srcu. Ono je od mrtvih, a svjetlost njegova srca je utonula u more zabluda.

(Iz knjige: Et-Tibbun-Nedewi, od Ibnu-l-Kajjima El-Dževzije)

S arapskog jezika preveo: Bekir Makić

Njemačka

U Njemačkoj prva džamija sa dvije munare

U Darmštatu, malom univerzitetskom mjestu dvadesetak kilometara zapadno od Frankfurta na Majni, nedavno je otpočela izgradnja Sultan-Emir džamije. Sa radovima se prilično poodmaklo i trenutno se radi na centralnoj kubi. Unutrašnjost džamije će iznositi preko 25.000 metara kvadratnih a rađena je u tri nivoa. Ova džamija, kako rekoše investitori, predstavljaće svojevrstan islamski centar, jer pored prostora za klanjanje objekat sadrži i niz prostorija za kulturno-edukativni život ovdašnjih muslimana.

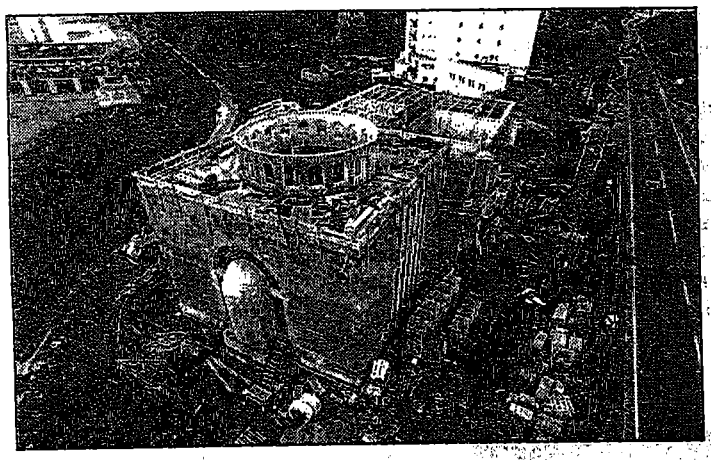

Investitor izgradnje džamije je ATIB (Avrupa Turk Islam Birligi - Evropsko-tursko Islamsko Udruženje) na čelu sa uglednim predsjednikom Musa Serdar Čelebijem, koji, kako kažu njegovi saradnici, je sav svoj život i imetak posvijetio razvoju Islama u Evropi.

Džamija je projektovana u arapsko-turskom, ali ipak modernističkom stilu i nesumnjivo će predstavljati vrijedan dragulj savremene islamske arhitekture, i to u srcu Njemačke. Posebna specifičnost objekta leži u činjenici da je to prva džamija u Njemačkoj sa dvije munare.

Ovo je očit primjer da visok stepen ljudskih prava i sloboda posebno prija Islamu.

Sudan

Poboljšanje odnosa između Kartuma i Kaira

Posljednji razvoj političke situacije u Sudanu karakterišu četiri političko-ekonomska događaja.

- Poboljšanje sudansko-egipatskih odnosa,
- Početak izgradnje linije za transport sudanske nafte sa mjesta njene eksploatacije do luke Bur u Sudanu, kao priprema realizacije njena izvoza 1999. godine.
- Novi krug pregovora sa pobunjenim jugom, kao i
- već poznati američki trgovački embargo protiv Kartuma.

Očekuje se da će poboljšanje sudansko-egipatskih odnosa ovaj put biti ozbiljnog karaktera, jer su u tom smislu postignuti dogovori i htijenje obije strane, što je nedavno potvrdio i egipatski ministar inostranih poslova Amar Musa - da Egipat neće dozvoliti ugrožavanje teritorijalnog integriteta Sudana po ma koju cijenu.

ANN

Turska

Erbakan otvara mogućnost formiranja nove partije u slučaju zabrane Refaha

Moguće je očekivati da će Ustavni sud Turske, kao najveće pravno tijelo te zemlje, krajem ovog mjeseca donijeti presudu o zabrani Refah partije, nakon što je njen predsjednik Nedžmetin Erbakan završio sa izlaganjem svoje odbrane na optužbe državnog tužilaštva da Refah partija ugrožava temelje ustrojstva Turske države, odnosno njen sekularizam.

Erbakan je zatražio od svojih saradnika preduzimanje koraka u pravcu pripreme osnivanja nove političke koalicije kao alternative Refah pertije u slučaju da Ustavni sud zabrani njen rad.

Frans Pres je prenijela riječi Abdul Kadira, zamjenika predsjednika partije koje glase: "Ako se zaista dogodi zabrana rada Refah partije, prirodno je očekivati da se pripremimo za novi početak, mada se nadamo da do toga neće doći, jer to nije jednostavan čin, znajući da Refah pertija ima četiri miliona članova."

ANN

Alžir

Zahtjev za međunarodnu istragu u Alžiru

Međunarodne organizacije za zaštitu ljudskih prava su osudile tragediju stradanja nedužnih ljudi u Alžiru, zahtijevajući međunarodnu istragu radi ustanovljavanja istine i dolaska do nepristrasnih izv,eštaja.

U izv,eštaju koji je izdat od strane ovih organizacija, između ostalog stoji da možda stotine ili hiljde civila nedeljno bude ubijeno, dok istovremeno vlasti izjavljuju da je bezbedonosna situacija u zemlji pod kontrolom i da posljednji događaji nasilja predstavljaju ostatke terorizma.

Međutim, vlasti nisu preduzimale nikakvu akciju osiguranja i zaštite civila i ove riječi hvale nisu uspjele eliminisati strah onih koji su izloženi riziku i skoro svakodnevnoj pogibiji. Izvještaj pomenutih organizacija navodi da se većina pokolja i ubistava desila u oblasti velike koncentracije armije i snaga bezbjednosti. Mnogi zločini desili su se u neposrednoj blizini armije i policije.

I pored toga policija i armija se nisu umiješale u cilju zaustavljanja krvoproliča, već se ubicama dozvoljavala da napuste mjesto bezbedno. U izveštaju se nastavlja da zvanične vlasti nisu do sada prihvatile odvijanje nezavisne i nepristrasne istrage kršenja pomenutih ljudskih prava i sloboda.

Izvještaj se završava zahtjevom za sprovođenje međunarodne istrage na mjestima događanja krvoproliča i drugih slučaja kršenja ljudskih prava s namjerom otkrivanja stvarnosti čime bi se objelodanili pravi počinioci ovih zločina i izveli pred organe pravde, čime bi se konačno povećala sigurnost i zaštita građana i civila.

Ad-davah

Francuska

Poziv muslimanima da sami odaberu predstavnike za kontakt sa vladom

Priznajući islamsku populaciju u Francuskoj kao sastavni dio Francuske demografske strukture, ministar u vladi Francuske Žan Bajar Šufenman pozvao je francuske muslimane da zauzmu odgovarajuće mjesto u francuskom društvu i da učestvuju u izgradnji prirodnih odnosa između francuske države i islamske vjere.

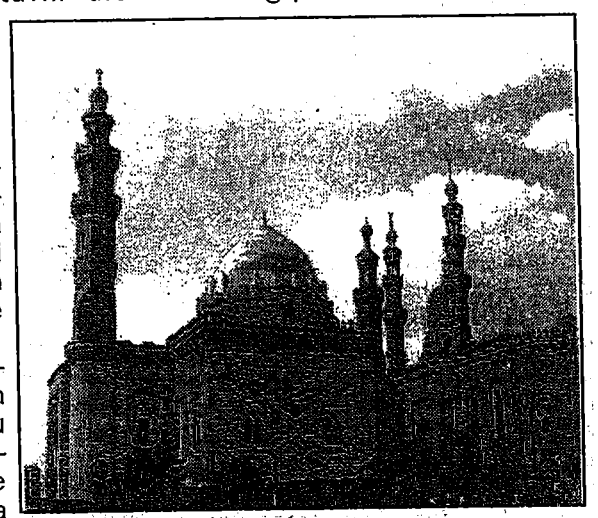

U jednom od posljednjih skupova upriličenih u cilju saradnje triju religija Islama, Kršćanstva i Judaizma, gdje je pored predstavnika sve tri religije prisustvovao i ministar vjera koji se ovom prilikom obratio francuskim muslimanima riječima:

"Francuska država neće nametati muslimanima izbor predstavnika u vladi Francuske već ga oni sami trebaju izabrati kao zvaničnog predstavnika koji će u njihovo ime pregovarati sa vladom".

Pomenuo je da dosadašnji način izbora prethodnih zastupnika muslimana nije dovodio do rezultata.

Ad-dawah

Priredio : E.U.

Intervju sa prof. Aminom Nuhambašić

MAHRAMA NA MOJOJ GLAVI JE MOJ PONOS I MOJA ZAŠTITA

Amina Nuhambašić rođena je 15.10.1955. godine u Prokuplju. Osnovnu i srednju školu kao i fakultet završila u Beogradu. U Novi Pazar došla 1980. godine a u Islam prešla 1991. godine.

Nakon udaje i dolaska u Novi Pazar primili ste Islam. Kako je tekao Vaš put do velike odluke i koji su glavni motivi?

AMINA: Ja sam u Novi Pazar došla 1980. godine. O Islamu sam počela da saznajem nekoliko godina ranije, kad sam kao student upoznala svog supruga Izeta. Obasipala sam ga pitanjima, koja su počinjala sa kako i zašto, a on mi je uvijek strpljivo odgovarao. Do tada o religijama nisam znala ništa jer je to bilo doba komunizma, pa se ni ono što se uči u osnovnoj školi iz historije, nisam trudila da zapamtim. Upoznala sam, polako, između predavanja, u gradskom autobusu ili tramvaju koji nas je lagano vozio do našeg fakulteta u Rakovici i u dugim šetnjama ulicama i parkovima Beograda, muslimanske običaje. Učila sam, meni tada strane i nerazumljive riječi dova RABBIJESIR, KULHUVALAHU, EL-FATIHE i ŠEHADETA. Naučila sam da svaki dobar posao treba početi sa BISMILOM i tako redom. Sve što bih naučila, stalno sam u sebi ponavljala a naročito pred spavanje da ne zaboravim. U Novi Pazar sam došla prije udaje i upoznala jednu divnu porodicu koja me je već pri prvom susretu prihvatila kao da sam tu porasla sa njihovo devetoro djece. Ta njihova ljubav prema meni, njihova srdačnost i gostoprimstvo vezali su me za njih i te veze se nikada nisu pokidale.

U toj porodici sam prvi put vidjela staru rahmetli biku mog supruga kako klanja i posti. Vidjela sam nju i majku mog supruga kako plaču kad prođe Ramazan. Sa njima sam i ja prvi put postila, a, sjećam se, bio je dug i topao avgustovski dan i čudila sam se samoj sebi kako to da ne osjećam ni glad ni žeđ već mirno čekam kraj dana kada treba da se iftari. U tim dugim ramazanskim danima, moj babo, otac mog supruga, čitao je glasno Hadise koji su na mene ostavljali snažan utisak.

Tada sam počela da čitam prevod Kur'ana i kad bih završila, ponovo bih počinjala jer mi se činilo da ima još nešto što bih bolje razumjela ako ponovo pročitam.

Čitala sam i druge knjige o Islamu a onda je došlo vrijeme da djeca krenu u mekteb. Ja sam ih kod kuće učila ono što bi im zadao efendija i tako sam uz njih naučila da klanjam. Klanjala sam i postila redovno a onda sam počela da razmišljam o zvaničnom prelasku u Islam. Odluku o tome donijela sam nakon jednog sna u kome mi naš Poslanik s.a.v.s. govori: "Ja ću te povesti pravim putem". Ovaj san je uticao i na moj izbor imena u ličnim dokumentima.

Možete li da opišete taj san?

AMINA: U tom snu sam bila negdje na nekom meni nepoznatom mjestu, u nekoj avliji sa visokom travom. A okolo su bile stare kuće. Držala sam u naručju dijete povijeno u pelene. To je dijete progovorilo i reklo mi: "Ja ću te povesti na pravi put". A ja sam se okrenula i svojim mladim zaovama rekla: "Slušajte, Muhammed a.s. mi je rekao da će me voditi pravim putem." Zbog ovog sna sam izabrala za sebe ime Amina, jer je to ime majke našeg Poslanika s.a.v.s.

Kako su primili prelazak u drugu vjeru Vaši roditelji, sredina u kojoj ste rođeni?

AMINA: Moji roditelji, kao ni moj brat, nisu se suprostavljali niti su ijednom riječju negodovali zbog toga. Kako su oni to u svojoj duši preživljavali to samo Allah dž.š. zna.

A Vaš suprug i djeca?

AMINA: Djeca su tada bila još uvijek mala da bi mogla da shvate važnost tog mog koraka, a suprug je to primio s radošću s kakvom bi se neko ko se davi spasio, ili neko ko ne vidi progledao, ili neko ko pada u vatru, izbavio se iz te vatre. Vjerujte, nema riječi da se ovo opiše dok se ne doživi, da ti neko koga voliš bude upućen na pravi put.

Šta Vas je najviše ohrabrilo i probudilo da pređete rijeku Rubikon i da se uzdate i približite Allahu, u vremenu kada je najčešće sijana međunacionalna mržnja na ovim prostorima?

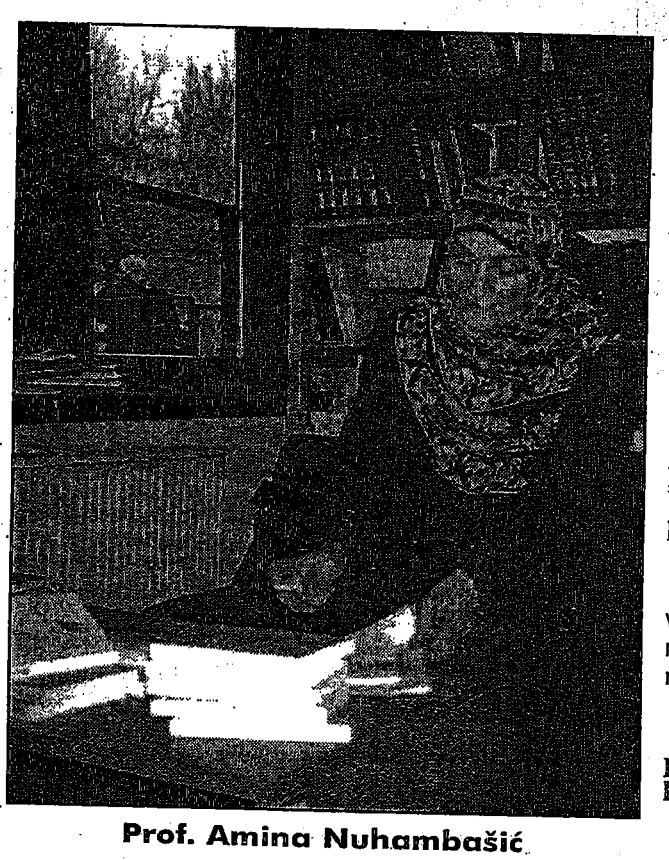

Prof. Amina Nuhambašić

AMINA: Moje buđenje i moja hrabrost su samo milost od Allaha dž.š. koji me je svojom voljom sebi približio jer naš Gospodar kome hoće smiluje se, a kome neće, ostavi ga u zabludi.

Šta mislite o mogućem dijalogu sa kršćanima da se prvenstveno poštuje vjerska tolerancija i da li postoje prepreke do zajedničkih (opštih) ciljeva?

AMINA: O dijalogu sa kršćanima mislim da ga treba voditi samo u ime Allaha dž.š. i pri tome strogo voditi računa da se ne potkrade licemjerstvo. Ovo u smislu da govorimo samo ono što je istina i da nas nikakvi drugi ciljevi ne vode u taj dijalog.

Iskreno bih svima preporučila video-trake i govore Ahmeda Didata i video-traku "TO JE ISTINA" kao i knjigu "JEDNOĆA STVORITELJA" od Abdul-Medžid Aziz Ez-Zindanija.

Prvi korak ka tom dijalogu je poštovanje elementarnih ljudskih prava. Ova prava danas, na žalost, važe za sve osim za muslimane, tj. pripadnike Islama. Oni koji su vodili sporove, na Zapadu, suprostavljajući se načinu odijevanja koje je karakteristično za pripadnike Islama, izgubili su ih.

Nadam se da ni pravosudni organi u našoj zemlji neće uskratiti moja elementarna prava, jer ću u protivnom biti prinuđena da tražim zaštitu svojih prava pred međunarodnim sudom.

Altruist je čovjek koji daje prednost svome prijatelju. Vjerujete li u prijateljstvo bez ličnih interesa?

AMINA: Vjerujem da je prijateljstvo bez ličnih interesa moguće samo među iskrenim Allahovim dž.š. vjernicima.

U čemu bi bila Vaša glavna poruka svima onima iz različitih konfesija koji su primili Islam?

AMINA: Moja poruka bi bila da stalno upućujemo molbu Allahu dž.š. da nam ne dozvoli da skrenemo s pravog puta, pošto nas je jednom uputio na taj put i da nam pomogne da sve što radimo, radimo u ime Allaha dž.š.

"*Gospodaru naš ne dopusti srcima našim da skrenu, kad si nam već na pravi put ukazao, i daruj nam Svoju Milost. Ti si uistinu, Onaj koji mnogo daruje!*" *(Ali-Imran, 8 ajet)*

Ne možemo mimoići jedno značajno i odgovorno pitanje. Šta je za Vas porodično gnijezdo, suprug, djeca?

AMINA: Kako da sačuvam svoje ☞

porodično gnijezdo, kako da se postavim prema suprugu i kako da odgajim djecu, naučila sam najviše od svoje drage svekrve. Ona mi je za ovih 17 godina bila majka i najbolji prijatelj.

Uz milost Allaha dž.š. moje porodično gnijezdo, moj suprug i djeca su moj putokaz za Dženet.

U dva zadnja broja GLASA ISLAMA prof. Amina Nuhambašić bila je u fokusu: suspendovana je sa radnog mjesta profesora informatike, nakon 17 godina radnog staža. Razlog je bio jasan, zbog mahrame. Pitali smo je kako komentariše takav nedostojan i necivilizovan akt?

AMINA: Molim Allaha dž.š. da ni oni koji su "učinili" da budem u fokusu ne dođu u takvo stanje. Ovo što se meni dešava je dio onoga što se dešava muslimanima i vjernicima u cijelom svijetu. Vi znate da, ma gdje živjeli, vjernici islamske vjeroispovjesti moraju da se bore da bi živjeli u skladu sa islamskim propisima. Bez obzira što sav takozvani "napredni" svijet proklamuje demokraciju i civilizaciju, ima puno primjera suprotnog ponašanja prema nama. U tom smislu, nisam se iznenadila zbog ovog nedostojnog i necivilizovanog akta prema meni od strane oficijalne vlasti u Srbiji. Zaboljelo me je što su na njihovu stranu, apsolutno svjesni nepravde koju mi nanose i moleći se da dobiju sudski spor da bi tako umirili svoju savjest, stali oni koji su sa mnom radili 17 godina i koji nikada nisu imali primjedbe na moj rad i moje ponašanje u školi.

Kako biste se Vi ili bilo ko na mom mjestu osećali da Vam se poslije toliko radnih godina zabrani da prisustvujete sjednici, ili da držite čas đacima koji Vas zaustavljaju na ulici i kažu Vam da željno iščekuju da se vratite i budete im profesor. Zaustavljale su me na ulazu u školi i učenice iz Raške, pravoslavne vjeroispovijesti, iz odjeljenja II$_7$ i molile me da se vratim, čime su mi jasno dale do znanja da ja ne "remetim ravnopravnost naroda i narodnosti" svojom mahramom, zbog čega sam upravo suspendovana, odnosno udaljena iz škole.

Da ne pominjem da su previdjeli činjenicu, kad su me optužili da "izazivam neravnopravnost naroda i narodnosti", da ja, ovakva, kakva sam došla u školu, sa mahramom na glavi, stojim pred ocem Borom, majkom Verom i bratom Žikom i nije mi ni na kraj pameti to zašta me optužuju. Naprotiv, kako molim za oca, majku i brata, tako i za sve ostale koji žele Istinu, molim da im se Allah dž.š. smiluje i da ih uputi na pravi put kao što je i mene uputio.

Šta kažete o "mišljenju" Ministarstva prosvjete iz Beograda koje je sročeno za otkaz povodom Vaše mahrame?

AMINA: To "mišljenje" bilo je presudno za moju suspenziju. Zamislite, nisu mi presudili po važećim, pozitivnim zakonskim propisima, već po jednom najobičnijem "mišljenju" koje nije prevazišlo čak ni nivo osnovne škole.

Moj neposredni rukovodilac postupio je po tom "mišljenju" koje je bilo sasvim suprotno sopstvenom mišljenju. To je ono što još uvijek ne razumijem niti mogu da opravdam. Ipak, molim Allaha dž.š. da joj oprosti i da joj se smiluje, kao što se meni smilovao i da nju i njenu djecu (porodicu) uputi na pravi put, da ne bi sutra oni proživljavali ovo što sada proživljavam ja sa svojom porodicom.

"...Ako vi trpite bol, trpe i oni bol kao i vi, a vi se još od Allaha nadate onome čemu se oni ne nadaju. A Allah sve zna i mudar je."

Ovo nam je iskušenje i milost od našeg Gospodara da baš naša porodica prolazi kroz sve ovo. Pokušavamo da damo od sebe što možemo. Molimo Allaha dž.š. da nam u tome pomogne i da nagradi sve one koji su mišlju, riječju i djelom stali na stranu istine, jer sutra ovo, ili nešto slično može da zakuca na vrata svakoga. Onima koji

Amina: nikada ne zapostavlja svoj posao

su bili protiv Istine, zastupajući ovo "mišljenje" Ministarstva, a osjećaju makar malo grižu savjesti, da im se Allah dž.š. smiluje, oprosti im i uputi ih na pravi put.

Možete li nam reći koji Vam je momenat bio najteži u cijelom ovom postupku. Da li je to bio trenutak kad ste primali rješenje o udaljenju iz škole?

AMINA: Ne. Nije to bio taj trenutak! Za to sam se spremala psihički od početka ovog procesa. Najteže mi je bilo kad sam došla u školu da dovršim čas, a kolega Šaban Muratović je pokušao da me u tome spriječi. Bilo je to poslije više od dva mjeseca nezakonitog zabranjivanja da držim časove. Obzirom da mi nisu dali nikakvu pismenu suspenziju i obzirom da sam čula mišljenje pravnika srednje škole da nema niko pravo da mi zabrani da radim dok mi ne uruči pismeno rješenje o pokretanju disciplinskog postupka protiv mene, došla sam u školu. Pomenuti kolega je, videvši me da sam krenula na čas, stao ispred mene i fizički pokušao da me spriječi. Oštro sam ga upozorila da ne smije da me dotakne i da mi se skloni s puta i pitala koga on uopšte tu predstavlja. Rekao je: "U pravu škole" i potrčao uz stepenice viknuvši: "Ja ću ti raspustiti đake, pa ti sedi sama u učionici!" Đake nije mogao da raspusti, jer nisu ni došli na čas. Kolega koji je trebao da drži čas zamjene u mom odjeljenju obavijestio me je da im je zakazao sat kasnije.

Došla sam sat kasnije, ali nisu htjeli da mi daju ključ od kabineta, a i sve ostale učionice koje su bile slobodne, zaključali su. Ostala sam u hodniku sa dnevnikom i đacima. Ponudila sam đacima da pozovem kolegu koji je inače zamjenjivao moje časove, ali su to oni odbili i otišli kući! Otišla sam i ja razočarana u takav postupak. Čula sam da su kolege iz ove druge škole, u zbornici, glasno izrazili protest zbog takvog ponižavanja radnika poslije 17 godina rada, na koji niko nije imao primjedbe.

Ibn Hazm El-Endelusi u knjizi LIJEČENJE DUŠE naglašava ovo: "Nema ljudskosti u onoga koji nema vjere. Razumni ne vidi za sebe osim Dženneta i druge nagrade. I u preziranju licemjerstva Iblis ima zamku, pa mnogi izbjegavaju činjenje dobra iz straha od licemjerstva". Bolest licemjerstva se širi kao kuga, zar ne! U čemu je, pored nade, preventivna mjera da se na ovom dunjaluku smanji licemjerstvo?

AMINA: Da bi se prevazišlo licemjerstvo, mislim da čovjek treba samog sebe da analizira. Može svakom da se dogodi da uradi nešto što je na neki način licemjerno. Međutim, kako ste rekli i sami, pored nade moraju se preduzimati i preventivne mjere, a te su mjere ocjenjivanje, prije svega, sopstvenih postupaka i sopstvenog govora. Na primjer, treba stalno da preispitujem samu sebe da li sam ispravno postupila ili rekla nekom nešto, ili o nekom nešto i da prema sebi budem najstrožija u ocjeni. Šta za mene sada znači ispravno? Sve ono što je u skladu sa Kur'anom i Sunetom - ispravno je. Sve ono što nije u skladu sa tim a ja pokušavam, na bilo koji način, da ga podmetnem pod ono "ispravno" to je za mene licemjerno. Ako tvrdim da sam vjernik, treba da se potrudim da dobro upoznam svoju vjeru. Kako? Opet preko Kur'ana i Suneta i naravno, čim se sa tim upoznam da se odmah toga i pridržavam.

I na kraju pitanje o sreći. Šta mislite zapravo o sreći i da li Vas je ona dodirnula u onoj mjeri koliko je želite?

AMINA: Da ste me ovo pitali prije nekoliko godina ja bih Vam pričala o sreći na sasvim drugi način. Tada sam imala drugu skalu vrijednosti i vjerovatno bih vam nabrojala zdravlje, djecu i materijalna dobra, ili jednom riječju, ograničila bih se na dunjaluk.

Moj suprug mi je tada govorio da je gledanje samo na dunjaluk usko i da treba gledati mnogo šire i dalje. I ne treba željeti ono što je prolazno već ono što je vječno. Govorio je o dženetu i džehenemu kao da su pred njegovim očima.

Ja sam ga slušala i pokušavala da to vidim, ali pred mojim očima bio je mrak. Zbog toga sam izbjegavala da o tome razmišljam i da se pitam kako i zašto!

Kako je vrijeme prolazilo i kako sam ispunjavala sve obaveze - farzove koje nam je Allah dž.š. odredio u Kur'anu, odgovori su mi sami dolazili a slike su se sameređale. Najveće iskušenje u prihvatanju farzova bilo je za mene mahrama i hvala Allahu dž.š. čija je milost neograničena, sada je odjeća koju [illegible] MOJ PONOS I MOJA ZAŠTITA. Svim sestrama, muslimankama poručujem: "Zaštitite sebe svojom odjećom i bićete zaštićene na dunjaluku i na Ahiretu. Kad to uradite osjetićete pravu sreću."

Po meni, sretan je onaj koga Allah dž.š. uputi na pravi put, pa živi, preseli i bude proživljen sa Allahovim dž.š. zadovoljstvom i Allah dž.š. mu pokloni dženet.

"Kada se događaj dogodi,
događanje njegovo
niko neće poricati,
neke će poniziti a neke uzvisiti.
Kad se zemlja jako potrese,
i brda se u komadiće zdrobe,
i postanu prašina razasuta,
vas će tri vrste biti:
oni sretni - ko su sretni?!
i oni nesretni - ko su nesretni?!
i oni prvi - uvijek prvi!
Oni će Allahu bliski biti,
u džennetskim baščama naslada...!
(LVI, 1-2)

Razgovarao: Fehim KAJEVIĆ

Islam u Evropi

MUSLIMANI MAĐARSKE

Val društveno-političkih promjena na prostorima istočnoevropskih zemalja, uz još uvijek prisutne porođajne muke, vidno oslobađa prostor jednom od bitnih obilježja demokratije - ljudskim pravima i slobodama. Vjera kao nevidljivi dio ljudske prirode u takvim uslovima dobija novi prostor i perspektivu. Stoga, razvoj demokratskih odnosa i proširivanje ljudskih prava i sloboda podrazumijeva realnosti čovjekovog povratka vjeri. Svakolika, nerijetko i agresivna ateističko-ideološka asimilacija ostavila je veliku pustoš koja će predstavljati izazov islamskoj inteligenciji i ulemi. Generacije su bile uskraćene i za najelementarnije saznanje o svojoj vjeri, kulturi i tradiciji. Vjerskim zajednicima je sada imperativ da na zgarištu ideoloških čistki grade prijemčiv put ka vjeri, uvažavajući specifikum stvarnosti koja jeste.

O nastanku prve muslimanske zajednice u Mađarskoj postoje različita tumačenja. Najnovija knjiga Aleksandra Popoviča "L' Islam Balkanique: Les Muslimans de Sud-Est Europeen dans la periode post - Ottomane" (Islam na Balkanu u postosmanskom periodu) enciklopedijsko je djelo. To je, kako stoji u uvodu, "plod nekih deset godina podučavanja, dvadeset godina istraživanja, a ipak je rođen prije vremena." Autor pomenute knjige tvrdi da muslimanska zajednica u Mađarskoj nastaje s početkom osmanskog osvajanja nakon bitke kod Mohacsa 1526, useljavanjem i preobraćanjem, što nije sasvim precizno. Evropski i arapski izvori pokazuju da je Islam bio prisutan i u procvatu u Mađarskoj u 11. stoljeću naše ere.

Yaqut al-Hamawi izvještava u svojoj knjizi "Mu'gam al-buldan" o svom susretu sa skupinom mađarskih muslimana koji su posjetili Siriju.

"I onda sam upitao čovjeka za kojeg se činilo da je najpametniji među njima o njihovoj zemlji i o njima. Odgovorio je: Naša zemlja je dalje od Carigrada, u Kraljevstvu kršćana zvanom "Hungar". Mi smo muslimani podanici njihovog kralja i živimo u jednom dijelu njegove zemlje u trideset sela od kojih je svako veliko skoro kao grad. No hungarski kralj ne dopušta nam da podignemo zidove niti oko jednog od tih sela, u strahu da se ne pobunimo protiv njega, budući da živimo u srcu Kršćanstva."

Al-Hamawi opisuje te muslimane kao plavokose i plavooke. Arapski izvori također upozoravaju na jedno iseljavanje andaluzijskih muslimana u Mađarsku. Abu Hamid al-Garnati iz Granade bio je njihov kadija, kao i njegov sin Hamid u 12. stoljeću. Međutim, progoni muslimana, koje su poduzimali mađarski kršćanski kraljevi, s vremenom su bivali sve intenzivniji, od kralja Ladislava (1077-1095) do kralja Karla Roberta (1308-1342), koji je muslimane prisilio da pređu na kršćanstvo ili da se isele, dva stoljeća prije dolaska Osmanlija, tako da su mnogi od prvih preobraženika u Islam, pod Osmalijama, vjerovatno potomci muslimana koji su bili prisilno pokršteni.

Uspješno mađarsko protjerivanje Osmanlija nakon njihovog poraza pod vratima Beča 1683. godine dovelo je do nastanka druge muslimanske zajednice u Mađarskoj u okolnostima još tragičnijim nego prvi put. Popović kaže da je "dio muslimanskog stanovništva pošao za osmanlijskom vojskom...". Oni koji su ostali bili su istrijebljeni i prodati u roblje ili pokršteni postajući tako novi kršćani". On nastavlja da iznosi zastrašujuće izvještaje očevidaca o onome što se desilo muslimanskom civilnom stanovništvu nakon mađarskog osvajanja svakog grada. Tako je 1718. druga muslimanska zajednica u Mađarskoj u cjelosti nestala.

Treća muslimanska zajednica u Mađarskoj pojavila se u XIX stoljeću, koristeći se bektašijskim grobom Gul-Babe, koji je opstao u Budimu kao mjestu okupljanja. Inicijalni događaj za ovu novu zajednicu bilo je osvajanje Bosne i Hercegovine koju je Austro-ugarsko Carstvo preuzelo od Osmanskog Carstva 1878. (gotovo dva stoljeća nakon nastanka druge muslimanske zajednice), uvodeći tako veliki broj bosanskih muslimana u Austrougarsko Carstvo. Mnogi muslimani iselili su iz Bosne u Mađarsku nakon tog događaja, i većina se nastanila u Budimpešti. To doseljavanje Bošnjaka bilo je pojačano doseljavanjem turskih studenata. Ta zajednica bila je na kraju sposobna da je samostalnija nakon Prvog svjetskog rata. 1916. godine Islam je po prvi put bio priznat u Mađarskoj. Broj muslimana nije prelazio 2.000 neposredno prije Drugog svjetskog rata, uprkos laganom porastu obraćenika među kojima je najpoznatiji bio Abdel Karim Germanus (1884-1979). Tridesetih godina ovog stoljeća Zajednica je namjeravala da izgradi džamiju i Visoku islamsku školu.

Drugi svjetski rat bio je za treću muslimansku zajednicu u Mađarskoj katastrofalan. Muslimani su ili iseljavani ili rastjerani ili poubijani. Mnogi od njih napustili su Islam.

No uprkos politici komunističke ujdurme, Zajednica ipak nije nestala. Ustvari, Zajednica još opstaje i u bliskom je kontaktu sa muslimanskom zajednicom u Austriji. Povrh toga broj muslimana povečan je priticajem studenata iz muslimanskog svijeta. Oni naravno trpe zbog antimuslimanskih predrasuda komunističkih i postkomunističkih sistema. Ipak, bolji dani se naziru. Nakon godine dana pregovora generalnog sekretara Ujedinjene Islamske Lige, postignut je i potpisan protokol o ustanovljavanju Islamskog Centra u Budimpešti, koji bi trebalo da bude na usluzi mađarskim muslimanima i stanim muslimanima koji tu žive.

Priredio: Esad Kolašinac

TROHA DJETINJSTVA

Kažu da je dunjalučki osjećaj dolazećeg iftara najpribližniji dženetskom užitku. Mjesec Ramazana nam dolazi i u ovim dobrim noćima lijepo se je sjetiti svojih umrlih. Njihova knjiga života je zatvorena ali se zato naša još piše, te neka naše dove i molbe smanje njihove grijehe a uvećaju naše nagrade.

Akšamske kandilje upališe sjećanje na moje djetinjstvo. Vjerujte mi da mi i sad do nosa dođe miris najboljih Avdijaginih ramazanskih pitica. Tajnu svog tijesta, miris ćeregotija kao da je Avdijaga odnio sa sobom u mezar. U akšamski vakat bi se stiskali u redove ispred njegove pekere. On bi se dobroćudno smiješio i u svom obrašnjavljenom bijelom mantilu izlazio i smirivao nas: "Ko je to Ramazanom ostao gladan? Niko. Biće dovoljno za sve, ne brinite." Brinuli bi itekako, sve dok nam u ruke ne bi dospjela. A ona onako sjajna, premazana žumancetom i pjegava od ćeregotije, golicala je nosnice i pržila dlanove. Jednom sam htjela da pregriješim dan i pojedem suhu piticu. Nije mi se dalo kao ni mom bratu, koji tada bijaše gimnazijalac i nakon teškog fiskulturnog časa odjurio je do radnog mjesta moje majke da je pita može li se juftariti i popiti čašu vode. Smireno mu je odgovorila da sam odluči, da mu ona ništa ne može reći. Pravo na sopstveni izbor mu je tada teško palo, ali je ipak zaključio da treba biti izdržljiv.

Sjećaš li se, Miko moja, naših čekanja po sokaku, da sa Altun-Alem džamije (naše džamije, kako smo je svojatali), začuje poziv za namaz i najavi juftar. Trčale bi tada svaka na svoju stranu preskačući bare koje nikada nisu isparavale u našem sokaku. Mislile bi na slatke zalogaje koje su nam majke pripremile kući. A kući bi se čudila kako moja bika prvo klanja akšam pa tek onda jede. Ali njena koljena od sedždi nisu ostavila traga jedino na staroj ćilimaloj pustačiji. Njen primjer slijedim i taj trag nosim danas i ja na duši.

Halva miriše dve noći - hava ispunjena slatkoćom. A ja se sjetih nekih namjenskih slatkiša koji nisu htjeli niz grlo.

Bili smo djeca i započinjali postiti prve Ramazane. Učiteljica nas je posluživala čokoladnim bombonima. Potekla je priča o Bogu. Mika je rekla da svakom bolesniku bude lakše kad prouči šehadet. Učiteljica je htjela da čuje te riječi. Ti si, Miko, izgovarala te riječi a Snežanina dva obraza su se crvenila kao u onoj bajci sa njenim imenom. Pokušavala je da nas zbuni pitajući nas gdje je On, da joj pokažemo.

Mi mali, zgoljavi patuljci gledali smo nijemo i čekali da nam se Snežana osmjehne. Nismo znali de joj damo odgovora, ali smo znali u svojim malim dječijim dušama da i vjetar, koji toga dana lagano pirka i blaži žeđ postača, postoji, iako ga ne vidimo.

"Postoji Bog", lebdjelo je među nama. Samo, sada

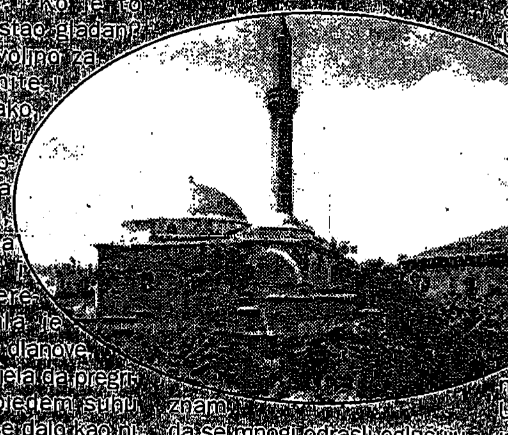

znam, da se mnogi odrasli oglušuju o to. Život ih nauči nekim stvarima: da zgrću novac, uzdižu ljudsku riječ iznad Božije, bez imalo zahvalnosti pristupaju blagodetima jela, pića, vazduha, sna. Stiču vještinu očuvanja svojeg ja kroz sijaset laži, prevara i obmana.

Bog ne voli lažce. Zato onda nismo htjeli lagati učiteljicu koju smo zaista voljeli. A Bog nas svakako vidi i zna šta mislimo, osjećamo i govorimo. Bili smo dirljivo iskreni, beskonačno nevini i čisti.

Odjednom, kao da nam je u pomoć došla vojska meleka, ohrabrili smo se, otvorili se i počeli da dižemo dva prsta. Počeli su da se javljaju dječaci sa željom da budu mujezini kad odrastu, da uče ezane sa džamije (Bećo, Mirso, Muzafer, Ahmedin). Još i sada kao da gledam osmijehe i škrbave zube mojih drugova i kažem: "Šteta." Šteta što im izrastoše zubi, pa se zamomčiše, pa propiše, pa skrenuše i zaboraviše na svoja obećanja. A bijahu veliki i snažni onako krhki i mali.

Rado se sjetim tog školskog časa i predmeta iskušenja, da bih mogla da se smijem do suza, a neki put i da zaplačem od tuge. Pa se stanem pitati da li svi ljudi odrastaju na isti način? S godinama postane im smiješno dizati svoj glas i braniti istinu. S godinama zauvijek odlazi njihovo djetinjstvo.

Kako smo znali da se divimo "Malom princu" koji je svoju ovcu mogao da vidi kroz nacrtanu kutiju. Moć takvog gledanja nastojali smo i mi da dosegnemo. Naprezali bismo se da vidimo da li troha hljeba, koju smo slučajno nagazili, zaista ima suze. Jer govorili su nam da troha plače do neba kad je zgazimo. Trohu bi podigli, poljubili, visoko do čela prislonili i ham-ham utješili. Potom bi se zagledali u nebo da dokučimo da li nam je oprošteno ili ne. Ako nam se uveče zvijezde umiljato smiješe, smijemo se i mi. Ponekad se sve zvijezde pretvore u suze, baš kao u "Malom Princu". Eto, to je tajna našeg odrastanja.

Još uvijek se vraćam u onaj školski čas. Nismo se dali. Prkosno smo nastavili da postimo taj dan. U svoj izbor nismo posumnjali. Vjerovati u Boga. Držati se istine. Držali smo se Allahove vjere i vjerovali u istinu.

Eto, opet kažem, lijepo se sjetiti u Dobrim noćima naših (kada je Božija milost najbliža čovjeku), koji su preselili na Ahiret. Rahmet im pominjem, mojoj majci, njenoj majci, starom pekaru.

Bože, uvećaj im nagradu na tom svijetu, a moje prijatelje, koje još ponekad sretnem, podsjeti na trohu iz djetinjstva. Ona i danas zna da zaplače kad je neko nagazi i ne primijeti je, a produži dalje. I tako skrene. Vrati ih na pravi put, tako Ti Tvoje milosti.

Otvaram Kur'an časni da završim noć sa njima.

"U ime Allaha Milostivog Samilosnog -
Tako mi Vremena,
svaki je čovjek na gubitku,
Osim onih,
koji vjeruju i dobra djela čine,
koji se drže istine i
koji su strpljivi."
Amin.

Suada Hodžić

POKRET "MUSLIMANSKA BRAĆA"

Pokret "Muslimanska braća", kao najmasovniji savremeni islamski pokret, spada u red onih pokreta koji je uprkos svim nedaćama koje su ga pratile od samog osnivanja, uspio izgraditi sistem aktivnosti i da'we primjerene vremenu i mjestu, nameću ći se kao demokratska snaga islamskog opredjeljenja. Njegova osnovna težnja je povratak islamu i njegovim originalnim izvorima, Kur'anu i sunetu. Bori se za stvaranje povoljnih uslova koji su neophodni za oživotvorenje islamskog vjerozakona u životu ljudi. Svojom pojavom, ovaj pokret je zaustavio nadiruće tendencije sekularizma u arapsko-islamskim sredinama.

Prisustvo, odnosno heterogenost islamskih pokreta i pravaca, danas je realnost koja proizilazi iz političko-ekonomske zbilje islamskog svijeta. Naravno, cilj i zadatak svakog islamskog pokreta jeste revitalizacija i obnova islamskog društva, tj. organizacija i uspostava modernog islamskog društva, čiji će politički i pravni sistem uprave biti šeriat, odnosno islamski vjerozakon.

Put do ovog cilja je vrlo težak i složen. Njegova složenost proizilazi iz društvenih, političkih, ekonomskih, socijalnih i drugih prilika unutar samih islamskih zemalja, kao i iz konstelacije sveukupnih međunarodnih odnosa.

Pravilan stav prema ovim faktorima jeste i pretpostavka održivosti i uspjeha pokreta.

Nerazumijevanje i kratkovidost pojedinih "faktora" islamskog preporoda u smislu odabira prave islamske metode u širenju ideja Islama, učinile su da danas određeni dio svijeta (zapadni), svaki poziv Islamu smatra pozivom nasilju ili ekstremu. Posebna zasluga za krivu sliku onih koji pozivaju Islamu pripada pojedinim informativnim svjetskim medijima koji su u službi borbe protiv Islama, a čiji je osnovni zadatak širenje antiislamske propagande.

Pokret "Muslimanska braća", kao najmasovniji savremeni islamski pokret, spada u red onih pokreta koji je uprkos svim nedaćama koje su ga pratile od samog osnivanja, uspio izgraditi sistem aktivnosti i da'we primjerene vremenu i mjestu, nameću ći se kao demokratska snaga islamskog opredjeljenja. Njegova osnovna težnja je povratak Islamu i njegovim originalnim izvorima, Kur'anu i sunetu. Bori se za stvaranje povoljnih uslova koji su neophodni za oživotvorenje islamskog vjerozakona u životu ljudi. Svojom pojavom, ovaj pokret je zaustavio nadiruće tendencije sekularizma u arapsko islamskim sredinama.

Osnivač pokreta je šeih Hasan Al-Bana (1906-1949), rođen u jednom od sela El-Behire u Egiptu, čiji je porodični islamski odgoj imao očigledan utjecaj na njega sve do smrti. Pored svog vjerskog obrazovanja, koje je sticao u svom domu i džamiji, bio je đak vladine škole, tako da se nakon osnovnog obrazovanja upisao u Kairu na Darul-ulumu na kojoj je diplomirao 1927. godine, nakon čega je postavljen za nastavnika u jednoj od osnovnih škola u Ismailiji, gdje je i počeo svoje vjerske aktivnosti među ljudima, posebno u objektima koji su bili mjesta okupljanja većeg broja ljudi, zatim među radnicima na Suetskom kanalu. Tim njegovim aktivnostima formirana je prva ćelija Muslimanske braće, aprila 1928. godine.

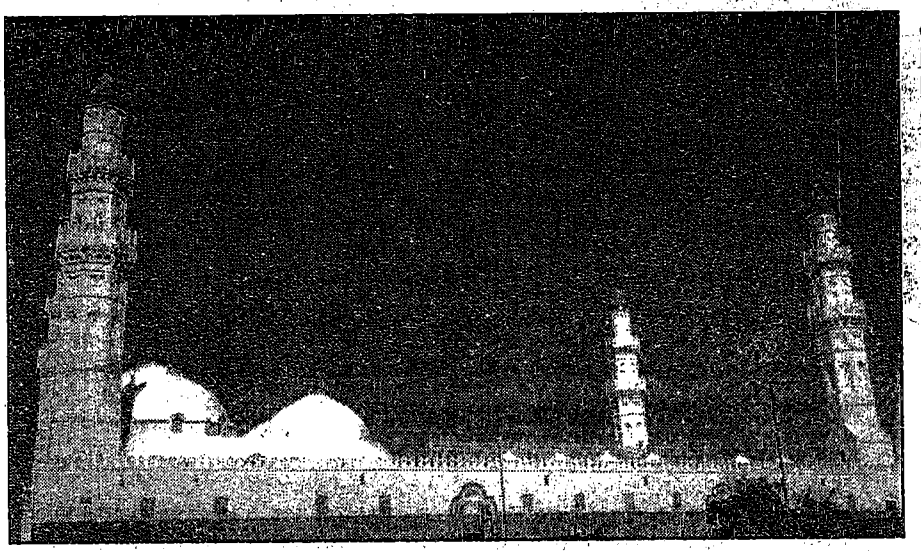

Godine 1932. šejh Al-Bana prešao je u Kairo, a zajedno sa njim i pokret. 1933. godine došlo je do prvog izdanja nedjeljne novine "Muslimanska braća", za čijeg je direktora postavljen profesor Muhibuddin El-Hatib. Zatim je 1938. godine izdat "Nezir", a 1947. "Eš-Šihab", čime se broj časopisa i novina Muslimanske braće sve više uvećavao, a njihov utjecaj bivao sve vidniji.

Prva osnivačka skupština ovog pokreta dogodila se godine 1941, sa sto članova koje je odabrao lično šejh Hasan Al-Bena.

Osmog novembra 1948. godine, tadašnji predsjednik egipatske vlade Mahmud Fehmij En-Nukrašij, izdao je odluku o zabrani rada ovoj organizaciji, zatim, o oduzimanju njene imovine i hapšenju njenih istaknutih ličnosti. U decembru 1948. godine ubijen je En-Nukrašij, a za njegovo ubistvo optužena su Muslimanska braća. Pristalice En-Nukrašija su na njegovoj dženazi javno progovorili da će za glavu En-Nukrašija pasti i glava Hasaná El-Bana, što se zaista i dogodilo. Dvanaestog februara 1949. godine ubijen je Hasan El-Bana

1950. godine na čelo vlade u Egiptu došao je En-Nuhas, koji je oslobodio Muslimansku braću na osnovu odluke koju je donijela Skupština, a u kojoj je stajalo da je prethodna odluka ubijenog En-Nukrašija u osnovi bila protivzakonita.

1951. godine za muršida Muslimanske braće izabran je Hasan El-Hudejbi (1891-1973), jedan od prvih ljudi egipatskog pravosuđa, više puta zatvaran, a 1954. godine osuđen je na smrt vješanjem. Kazna mu je preinačena u doživotnu robiju, a ipak je 1971. godine pušten na slobodu. Pedesetih godina došlo je do krize u odnosima između Velike Britanije i Egipta. Tada su Muslimanska Braća gerilskim akcijama izvodila napade na engleze u Suetskom kanalu.

Dvadeset i trećeg jula 1952. godine oficiri egipatske vojske pod vodstvom Muhammeda Nedžiba izveli su Julsku revoluciju u čemu su im pomogla i Muslimanska braća. Međutim, Braća su poslije odbila da učestvuju u vlasti i pored toga što su pri izvođenju revolucije imali jasan uticaj. Ovakav korak Muslimanske braće Džemal Abdul-Naser je smatrao obstrukcijom revolucije, što je dovelo dvije strane do žestokih polemika i optužbi, što je rezultiralo da vlast 1954. godine preuzme korak hapšenja i progona Muslimanske braće, njih na hiljade, optužujući ih da su pripremali napad na ličnost Abdul-Nasera na Aleksandrijskom trgu. Šestorica pripadnika braće su obešena. 1965. i 1966. godine dogodio se drugi konflikt između vlasti i Braće koji je rezultirao ponovnim hapšenjem, mučenjem i vješanjem, ovoga puta trojice vodećih ljudi, Sejida Kutba (1906-1966), koji se ujedno smatra drugim autoritetom u pokretu, poslije Hasana Al-Bane i jedan je od vodećih savremenih islamskih mislilaca.

1954. godine je uhapšen te je proveo deset godina u zatvoru. 1964. je pušten na slobodu na ličnu inicijativu tadašnjeg iračkog predsjednika Abduselama Arifa, da bi se dvije godine kasnije ponovo suočio sa smrću vješanjem.

Za sobom je ostavio veliki broj edicija književnog, filozofskog i islamskog karaktera. Udruženje Muslimanske braće nakon ovih događaja nastavlja sa ilegalnim djelovanjem sve do smrti Abdul-Nasera 28.09.1970. godine.

U periodu Envera Sadata braća su ponovo dobila slobodu djelovanja. Nakon Hudejbija, za vođu pokreta izabran je Amr Et-Tilmisanij. U vremenu njegova vodstva Muslimanska braća su tražila povratak svih prava i oduzete imovine u periodu Abdul-Našera. Novi vođa je izbjegavao konfliktne situacije, tražeći od ostalih da uvijek treba djelovati, mudro ignorišući metode nasilja i ekstremizma. Poslije njega na mjesto muršida braće došao je Muhammed Hamid Ebu Nasir, koji je nastavio istom metodom rada svoga prethodnika.

Osim pomenutih ličnosti treba još istaći istaknute ličnosti Muslimanske braće van granica Egipta, kao što su šejh Muhammed Mahmud Essavuf, koji je osnivač krila Muslimanske braće u Iraku. Iza sebe je ostavio izvjestan broj edicija. Zatim doktor Mustafa es-Seba'ij, vođa muslimanske braće u Siriji. Diplomu doktora stekao je na Azharskom univerzitetu. Osnovao je Šeriatski fakultet u Damasku 1954. godine i bio je njegov prvi dekan. Iza sebe je ostavio širok izbor napisanih djela.

Krilo Muslimanske braće u Jordanu osnovano je 1945. godine čiji je prvi vođa bio šejh Abdullatif Ebu Kure.

(E.U.)

Nasilje Kurejšija

Božijem Poslaniku, Muhammedu (s.a.v.s.) jednog dana dođe Utejb bin Ebi Leheb i reče: "Ja ne vjerujem u ono što Kur'an kaže: "Tako mi zvijezde koja izlazi" a ni u ono: "zatim se približio, pa nadnio", potom skoči na Resulullaha (a.s.) da ga udari. Podera mu košulju, pljunu mu u lice, a Resulullah (a.s.) se obrati molbom Allahu (dž.š.):

"Gospodaru moj pošalji na njega jednog od svojih pasa." Dova mu bi uslišana. Nekoliko vremena potom krenu Utejbe sa grupom Kurejšija u Šam. Dođoše u mjesto Ez-Zerka u pustinji i tu zanoćiše. Navečer ih obiđe lav od kojega se uplašiše. Utejbe povika:

"Teško meni brate tako mi Boga, pojest će me, kao što je Muhammed molio Allaha. Ubio me čak iz Mekke a ja sam u Šamu."

Lav upravo zgrabi njega između cijele družine i prekla mu vrat.

Med kroz historiju

Još od prastarih vremena ljudi su cijenili med kao lijek i hranu i upotrebljavali ga bilo kao jelo i piće za jačanje organizma, bilo kao lijek protiv mnogih bolesti.

Letimičan pogled kroz historiju kulturnih epoha čovječanstva pokazuje da su Indijci prije 4000 godina novorođenčadima davali med sa maslacem kao hranu za razvoj i jačanje nježnog organizma. Egipćanima je služio kao poslastica i kao sredstvo za održavanje ljepote, a upotrebljavali su ga i kao sredstvo za balsamovanje svojih mrtvih.

Rimljani su nazivali med "darom Božijim". U tu svrhu, Rimljani su na svojim posjedima imali posebnog roba koji se bavio isključivo uzgojem pčela i pripremanjem raznih pića od meda. Takva su pića u to vrijeme bila mnogo tražena. Zbog toga je Rimu bilo potrebno mnogo meda, pa je samo mala Atika imala 20.000 pčelinjih društava, a Korzika je svake godine davala kao tribut (danak) po 10.000 kg meda.

Grčki liječnik Galenus sstavljao je svoje lijekove miješajući razne ljekovite trave sa medom. A i Hipokratu - ocu medicine - med je bio najmiliji lijek, dok Pitagora pripisuje svoju duboku starost upravo medu.

Krajem 80-tih godina našeg vijeka u Italiji, južno od Napulja, u ruševinama antičkog grada Paestum, kojeg su sagradili Grci oko 700 godina prije nove ere, nađeno je osam bronzanih ukrasnih vaza punih meda, koji je, iako star više od dvije hiljade godina, upotrebljiv.

Ljudi su, kao što se vidi od najdavnijih vremena znali za dragocjena svojstva meda i cijenili ga ne samo kao hranu već i kao lijek. Smatra se, naime, da je pčelinji med sam po sebi dovoljan da podigne bolesnika iz postelje, pa se zbog toga i u nekim težim slučajevima ne traži intervencija ljekara, nego se samo upotrebljavaju razni tradicionalni, narodni lijekovi.

"...Iz utroba njihovih izlazi piće različitih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmišljaju." (En-Nahl, 68-69)

Arapski instrumenti za operacije oka

Arapi su najzaslužniji učitelji evropskih naroda i najrevnosniji čuvari i prenosioci antičkog i istočnjačkog medicinskog nasljeđa u Evropu. Avicena, najslavniji arapski ljekar, filozof, alhemičar i pisac, proglašen je "kraljem medicine" 11. vijeka. Napisao je oko 105 djela medicinske, prirodoslovne i filozofske sadržine, a kao filozof se ugledao na Aristotela. Njegovo najznačajnije medicinsko djelo bilo je "Canon medicinae" koje je bacilo u zasjenak sve dotadašnje stručne spise, a u islamskoj tradiciji se i danas često citira.

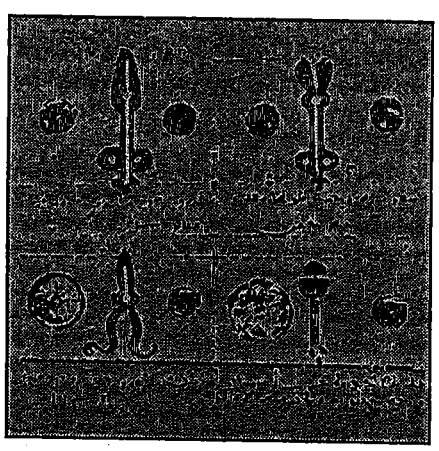

(Politika, 08.12.1997. godine)

Nebo je granica

Kuala Lumpur - Ostalo je samo nekoliko sedmica do naseljavanja najviše zgrade na svijetu - 450 metara visokih nebodera blizanaca "Petronas Twin Towers" u glavnom gradu Malezije Kuala Lumpuru. Ovi futuristički tornjevi koji su potisnuli 443 metra visoke "Sears Towers" u Čikagu na drugo mjesto svjetske ljestvice, raspolažu s 1 milion i 670 hiljada kvadratnih metara prostora za višestruke namjene - od poslovnih središta malezijske petrolejske kompanije, telekomunikacija i banke, do štabova multinacionalnih džinova kakvi su Esso, Rodamco i drugi, piše Beta.

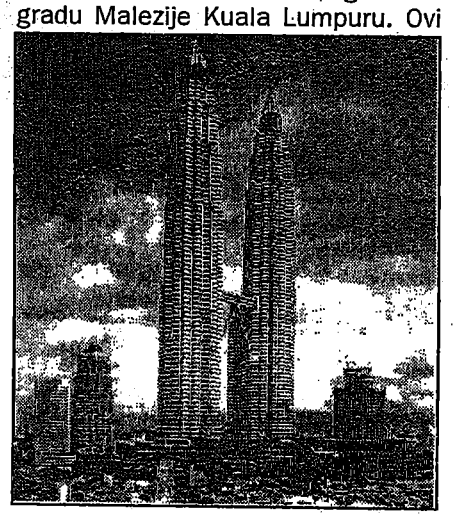

Mandarin Orijental Kuala Lumpur hotel sa 645 soba, također u sklopu zdanja, biće jedan od najvećih u zemlji. Tu su, zatim, 12 kino-dvorana sa 3000 sjedišta, prodajni centar sa 250 specijalizovanih prodavnica, na desetine restorana i parkinzi za 5000 automobila. Umjetnici iz Uzbekistana dobili su posao na dekoraciji džamije koja može da primi 6000 vjernika.

Tornjevi blizanci povezani su 58.4 metra dugim dvostrukim mostovima na 41 i 42 spratu. Taj dio građevine je na visini od 170 metara i najviša je konstrukcija te vrste na svijetu. Inače, posljednji naseljeni sprat biće 86, na visini od 367 metara od nivoa ulice. Ostatak "čardaka" do visine od 450 metara su kule od stakla i čelika. Vožnja liftom do "krova svijeta" trajaće svega 3 minuta.

Malezijski "blizanci" su djelo američke projektantske kompanije Cesar Pelli and Associates Inc. Kao i ostali malezijski poduhvati za 21. vijek i ovaj je finansiran sredstvima od prodaje petroleja. Zahvaljujući bogatim nalazištima tečnog zlata, ova azijska zemlja osigurava ekonomski bum koji se teško može poreditи sa prosperitetom bilo koje zemlje na svijetu.

(Dnevni telegraf, 10.10.1996.)

Ko su bili Valdenzi

Pjer Valdo, bio je bogati trgovac u Francuskoj iz 12 vijeka. U to vrijeme, kada je rimokatlička crkva namjeravala držati ljude u neznanju što se tiče Biblije, Valdo je finansirao prevođenje Jevanđelja na običan jezik ljudi jugoistočne Francuske. Zatim je ostavio posao i posvetio se propovijedanju Jevanđelja. Ubrzo su mu se pridružili mnogi. 1184 Papa Lušej III je ekskomunicirao njega i njegove prijatelje.

S vremenom, te grupe propovjednika orijentisanih ka Bibliji postale su poznate kao Valdenzi. Oni su zagovarali povratak vjerovanjima i običajima ranog kršćanstva. Odbacili su tradicionalne katoličke običaje i vjerovanja, uključujući i oproste, molitve za umrle, čistilište, obožavanje Marije, molitve "svecima", krštenje odojčadi, obožavanje raspeća i transsupstancijaciju.

Posljedica toga bila je da su Valdenzi često užasno patili od ruku katoličke crkve. Historičar Vil Djurant opisuje situaciju kada je kralj Fransoa I pokrenuo akciju protiv nekatolika:

"Kardinal Turno, tvrdeći da Valdenzi kuju izdajničku zavjeru protiv vlade, ubijedio je oboljelog, kolebljivog kralja da potpiše jedan dekret, da sve Valdenze za koje se utvrdi da su krivi za jeres treba ubiti... U roku od jedne sedmice (12 - 18 aprila 1545.) nekoliko sela bilo je do temelja spaljeno; u jednom od njih poklano je 800 muškaraca, žena i djece; za dva mjeseca ubijeno je oko 3000 ljudi, sravnjena dvadeset i dva sela, 700 muškaraca poslato na galije. Dvadeset i pet prestravljenih žena, tražeći utočište u jednoj špilji, bilo je ugušeno vatrom zapaljenom na ulazu."

Opasnije od pušenja

Prema Kanadskom zavodu za statistiku, "sedelački način života predstavlja veću opasnost po zdravlje od pušenja cigareta". Dok će nekih sedam miliona Kanađana vjerovatno doživjeti ozbiljne zdravstvene probleme i ranu smrt zbog pušenja duhana, između 14 i 17 miliona suočava se sa sličnim opasnostima po život kao posljedice nedostatka vježbanja, odnosno smanjene fizičke aktivnosti.

Nedostatak vremena, energije i motivacije spominju se kao glavni faktori koji staju na put redovnom vježbanju. Sedelački ljudi također će vjerovatnije konzumirati više masti a manje voća i povrća. Preventiva se svodi da za dobrobit srca jeste natjerati ljude da vježbaju bar svaki drugi dan najmanje 30 minuta laganim i žešćim intezitetom.

Priredio: Esad Kolašinac

BEDR - NAŠA SADAŠNJOST

"Ja Rabbi, ako ova skupina muslimana izgubi, neće ti se imati više ko moliti i obraćati."

(dova Muhammeda, s.a.v.s., pred bitku na Bedru)

Četrnaest ashaba dadoše svoje živote na Bedru za pobjedu, za Islam, za pravdu. Bedr ne smije biti prošlost, Bedr mora biti aktuelan u svakom vremenu i prostoru, Bedr se ne smije prekidati i zaboravljati. Učesnici Bedra su borci koji su pojili ljude istim vrelom Allahove vjere i oni nam moraju biti uzor!

Prva bitka u Islamu, pod vođstvom Muhammeda, s.a.v.s., i vjernih njegovih ashaba protiv Ebu Džehla i njegovih sljedbenika, zbila se baš u ovom mjesecu, mjesecu Ramazanu. Bila je to bitka tevhida i širka, bitka između onih koji su odani Allahu, dž.š., i onih koji se bore protiv Islama. Dogodilo se to 624. godine, ili druge godine po hidžri, sedamnaestog dana mjeseca Ramazana. Zamislimo jednu takvu bitku, gdje neprijatelj učestvuje sa hiljadu vojnika, tri stotine kamila i ostalom mnogobrojnom opremom, sve to protiv muslimana trostruko slabijih. To je borba gdje Muhammed, s.a.v.s., učestvuje sa svojih tri stotine ashaba i sedamdeset kamila. Da li je moguće voditi takav rat? Je li moguće zamisliti takvu borbu? Borbu i pobjedu. Prisjetimo se kada je izraelska vojska okupirala Sinaj (Egipat) i porazila ponos muslimana. Tada je na jednom kamenu egipatski vojnik napisao: "Revolucija, sloboda i socijalizam". Prošavši pored tog natpisa izraelski vojnik je kao odgovor dopisao Kur'anski ajet:

كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ
غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

"...Koliko su puta malobrojne čete, Allahovom voljom, nadjačale mnogobrojne čete, a Allah je na strani izdržljivih." (El-Bekare, 249)

Allah je na strani vjernika

Vidimo jednog izraelskog vojnika koji upozorava i podsjeća egipatskog vojnika da on nije školski rad dobro uradio. Izraelski vojnik ga upozorava da borba jednog muslimana mora da bude inspirisana Kur'anom, a kada bude inspirisana Kur'anom Allah će pomoći. Stoga je moguće voditi takav rat, voditi rat jer je inspirisan vjerom u Allahovu pomoć.

Allah, dž.š., kaže:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ
وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ

"O vjernici, Allaha i Poslanika ne varajte i svjesno međusobno povjerenje ne izigravajte" (VIII, 27).

Allaha i Poslanika ne varajte! Pridržavajte se Allahovih propisa i budite sljedbenici Allahove vjere, žrtvujte sebe za Islam, budite poslušni Allahu i svome vođi. To nam je Allahova poruka. A islamski princip šuraa (dogovaranje) bio je do kraja primijenjen prije bitke na Bedru. O tome nam potvrđuju riječi muslimana Meke: *"Božiji poslaniče, idi kamo ti Bog naređuje, mi ćemo te slijediti. Tako nam Allaha, nećemo ti reći kao što su Židovi rekli Musau a.s.: Idi ti i tvoj Bog pa ratujte, a mi ćemo ostati ovdje, nego ti kažemo: Idi sa svojim Bogom pa ratujte, a mi ćemo se boriti uz vas."*

Ili, pak, riječi Sa'd Muaza, jednog od nosioca prve zastave Islama. Govorio je ispred muslimana Medine: "Vjerujemo ti i svjedočimo da si došao sa istinom, da li smo ti obavezu na poslušnost i pokornost, idi kuda namjeravaš, mi smo uz tebe. Tako mi Onoga koji te je poslao sa istinom, kada bi se pred nama ispriječilo more pa ga ti gazio, mi bismo te slijedili, i ne bi se nijedan naš čovjek pokolebao. Radosni smo da sutra dočekamo sa tobom neprijatelja".

Ovdje primjećujemo jačinu imana boraca, te prihvatanje Allaha za Gospodara i Muhammeda, s.a.v.s., za Poslanika. Primjećujemo potpunu pokornost Allahu a iz ove pokornosti i odanosti proističe i pobjeda.

Allah, dž.š., upozorava Muhammeda, s.a.v.s., da bude sa ashabima strpljiv, te da uz odlučnost ide i strpljenje a iza toga pobjeda je neminovna.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ

"O Vjerovjesniče, bodri vjernike na borbu! Ako vas bude 20 izdržljivih, pobijediće dvije stotine; a ako vas bude stotina, pobijediće hiljadu onih koji ne vjeruju, zato što su oni ljudi koji ne shvaćaju". (VIII, 65).

I pored svega ovoga, Muhammed, s.a.v.s., je znao da je borba rizik i da je odgovornost velika, pa je upućivao dovu Allahu, dž.š.: *"Ja Rabbi, ako ova skupina muslimana izgubi, neće ti se imati više ko moliti i obraćati."* Iskreno upućena dova Allahu, dž.š., od strane Muhammeda, s.a.v.s., donijela je pomoć.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Vi njih niste ubijali nego Allah, i nisi ti bacio, kad si bacio, nego je Allah bacio da bi vjernike lijepom kušnjom iskušao, Allah sve čuje i sve zna". (VIII, 17).

Poruke Bedra

U svim ratovima, i u bici na Bedru, Allah je bio na strani pravednih, na strani onih koji se bore protiv nasilja, zla, na strani onih koji žele da očuvaju svoju vjeru, čast i porodicu. Allah se sa melekima bori i pomaže pravične, iskrene, pokorne, bez obzira bila to bitka na bilo kom dijelu zemaljske kugle. U bici na Bedru Allah je poslao meleke u pomoć.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ
مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ

"I kada ste od Gospodara svoga pomoć zatražili, On vam se odazvao: Poslaću vam u pomoć hiljadu meleka koji će jedni za drugim dolaziti. Allah je to učinio zato da vas obraduje i da bi se time srca vaša umirila. A pobjeda je samo od Allaha, Allah je zaista Silan i Mudar". (VIII, 9-10).

Tako se odigrala ova prva bitka u Islamu u korist muslimana, ali svaka velika ostvarenja i ideali ne mogu se dobiti bez žrtava. Četrnaest ashaba dadoše svoje živote na Bedru za pobjedu, za Islam, za pravdu. Međutim, gobici na neprijateljskoj strani su kudikamo bili veći i to: 70 mrtvih, 60 zarobljenih, među kojima i njihov prvak Ebu Džehl. Zato Bedr za muslimane znači formiranje države, kulture i civilizacije a za mnogobošce početak njihovog kraja.

Bedr ne smije biti prošlost, Bedr mora biti aktuelan u svakom vremenu i prostoru. Bedr se ne smije prekidati i zaboravljati. A učesnici Bedra su borci koji su pojili ljude čistim vrelom Allahove vjere i oni nam moraju biti uzor.

Tim više kada znamo da živimo u vremenima koja su prelomna za sve muslimane na svim meridijanima svijeta.

ISTRAŽIVANJA

SULEJMAN TABAKOVIĆ U ULOZI HISTORIČARA (III)

Da su u odnosu na Osmansko Carstvo evropske kršćanske velesile kontinuirano sprovodile politiku dvostrukih aršina, koja je uvijek bila na štetu Porte, govori ne samo ovaj, već i naredni događaji. Uvijek kada bi osmanske vojne snage bile u ofanzivi i uspješno nadirale kroz teritoriju susjednih balkanskih zemalja, uslijedila bi redovno oštra intervencija (diplomatska ili vojna) evropskih velesila, sa zahtjevom da se turske vojne snage povuku sa teritorije druge zaraćene strane.

Poslije ugušenja pokreta Huseinkapetana Grdaščevića (1831-1832), zbog lojalnosti Porti i učešća u likvidaciji pomenutog pokreta, stolački kapetan Alijaga Rizvanbegović Stočević je od sultana darivan titulom paše. U upravnom pogledu Hercegovački sandžak je izdvojen iz sastava Bosanskog ejaleta, dat mu je status mutesafirluka (posebnog pašaluka) kojim je od njegovog osnivanja, to jest od 1833. godine, pa sve do svoje smrti upravljao Ali-paša Rizvanbegović. Bosanski rijalet i Hercegovački mutesafirluk su i dalje u vojnom pogledu ostali jedinstvena cjelina. Iako je učestvovao u ugušivanju Gradaščevićevog pokreta, koji je bio antireformski nastrojen, to ni u kom slučaju nije značilo da je Ali-paša bio pristalica reformi (Tanzimata). Ali-paša je tada stao uz Portu isključivo zbog svojih nezaježdljivih karijerističkih ambicija. Takve nazore imao je i njegov prijatelj Smail-aga Čengić, koji je bio gacačko-pivsko-drobnjački mutesellim i koji je dao značajan doprinos u porazu Crnogoraca u bici kod Grahova 1836. godine. Prilikom kupljenja poreza u Drobnjacima 1840. godine, Crnogorci su ubili Smail-agu Čengića, zbog čega je Ali-paša stupio u rat sa Crnom Gorom, koji je završen bitkom u Tušini. Ali-paša je vješto izbjegavao uvođenje nizamske vojske u Hercegovini. Tako je 1834. godine, unatoč potpisane obaveze, odbio formiranje nizama, a 1841. godine nije ni došao da potpiše obavezu o sprovođenju reformi. Pošto ga je porta smatrala za prikrivenog vođu antireformskih snaga u Bosni i Hercegovini, Ali-pašu je prilikom svoje osmomjesečne kaznene ekspedicije usmjerene protiv antireformski orijentisanog bošnjačkog begovata, među prvima, putem naručenog ubistva likvidirao Omer-paša Latas (rođen u srpskoj porodici, gdje je nosio ime Mihailo - Mićo u selu Jasenica kod Plaškog u Lici 1806. godine, a umro u Istanbulu 1871. godine). Latas je kao mladić u činu podoficira austrijske vojske prebjegao u Bosnu, gdje je primio Islam, a kasnije je otišao u Istanbul gdje je napravio sjajnu vojničku karijeru. Zbog svoje izuzetne okrutnosti koju je ispoljio u sudaru sa bošnjačkim begovatom, pri čemu je bio likvidiran i novopazarski kajmekam, kao i zbog svog srpskog porijekla, Latas je u Bosni dobio nadimak Džaur-paša.

Nakon kaznene ekspedicije u Bosni, Latas je uz odobrenje Porte odlučio da uđe u rat protiv Crne Gore, koja je otvoreno podsticala i pomagala ustanke hercegovačkih i susjednih plemena protiv Turske. Pokret hercegovačkih plemena, koji je predvodio Luka Vukalović, a čija cjelokupna aktivnost se odvijala pod dirigentskom palicom Cetinja, trajao je uz izvjesne prekide u periodu od 1851. do 1863. godine. Baš tih mjeseci Latas je imao nekoliko konkretnih povoda da se sukobi sa Crnom Gorom. Grahovljani i Banjani su prestali da daju harač i trećinu.

Drobnjaci su se odmetnuli a Crna Gora im je doturala municiju. Mnogi Crnogorci su prelazili u Hercegovinu i pomagali tamošnjim ustanicima. Jedna četa ustanika dočekala je septembra 1852. godine u Dugi Nikšićkoj čuvenog Đulek-bega, koji je poginuo u borbi sa svojih 15 drugova, a jedan odred Crnogoraca zauzeo je noću 1852. cio grad Žabljak. Sve je ovo uticalo da Latas sa vojskom od 2000 vojnika tokom zime 1852/53. godine izvrši koncentričan napad iz pravca Grahova, Nikšića, Spuža, Podgorice i Bara, na Crnu Goru. Ubrzo je zauzet veći dio crnogorske teritorije. Crnu Goru je od potpunog vojničkog kolapsa spasila diplomatska intervencija Austrije, koja je 12.02.1853. g. ultimatumom tražila od Porte da se osmansko-bošnjačke snage povuku iz Crne Gore. Inače, tokom cijelog ovog rata Austrija je oružjem i municijom pomagla Crnu Goru. Porta je, znajući da će protiv sebe pored Austrije imati i Rusiju, primila postavljene uslove i odmah naredila Omer-paši da obustavi borbe i da svoje vojne snage povuče sa crnogorske teritorije. Cijeli splet izrečenih događaja Sulejman Tabaković opisuje stihovima:

"Herceg paša ne bi tade
Crnogorac ustade
Na Turčina pristade
Crnogorac pali hara
Na Turčina sve udara
A murtata parom vara
Sirotinja izmiče
Vlah hudute primiče
Turska zemlja izmiče
Car podiže prekomorca
I Bošnjaka Hercegovca
Te opkoli Crnogorca
Bošnjak mu se načeči
Nizam mu ga nakleči
A Vlah mu se izbeči
Mnogo stoja malo boja
Sirotinji dosta znoja
Caru velju raja tvoja..."

Da su u odnosu na Osmansko Carstvo evropske kršćanske velesile kontinuirano sprovodile politiku dvostrukih aršina, koja je uvijek bila na štetu Porte, govori ne samo ovaj, već i naredni događaji. Uvijek kada bi osmanske vojne snage bile u ofanzivi i uspješno nadirale kroz teritoriju susjednih balkanskih zemalja, uslijedila bi redovno oštra intervencija (diplomatska ili vojna) evropskih velesila, sa zahtjevom da se turske vojne snage povuku sa teritorije druge zaraćene strane. Protivnice Osmanskog Carstva, iako bi tokom rata izgubile značajne teritorije, kao u navedenom ratu Crna Gora, nakon sklopljenih mirovnih ugovora uz svestranu podršku evropskih velesila ne bi pretrpjele nikakve teritorijalne gubitke. Ali ukoliko bi susjedne balkanske zemlje poslužila ratna sreća i ukoliko bi uspjele da osvoje izvjesne teritorije Osmanskog Carstva, uslijedio bi uvijek vojni i diplomatski pritisak na Portu da u ratu izgubljene teritorije preda protivničkoj strani. Tako se dogodilo i nakon poraza osmansko-bošnjačkoh snaga u bici na Grahovcu početkom maja 1858. godine. Poslije ovog poraza velike sile, prije svega Francuska i Rusija, prinudile su Tursku da pristane na razgraničenje sa Crnom Gorom. Obrazovana je međunarodna komisija, koja je 1859. g. označila granicu između Crne gore i Turske. Od Bosanskog ejaleta je odvojen značajan dio istočne Hercegovine i ustupljen Crnoj Gori i to: Grahovo, dio Banjana, Nikšićke Rudine, Župa Nikšićka, veći dio Drobnjaka, Lipovo, dio Kuča, Gornji Vasojevići i Didoši. Ovim potezom su evropske velesile stvarno, mada ne i pravno, priznale nezavisnost Crne Gore. Ovaj proces je bio praćen iseljavanjem bošnjačkog življa sa ovih teritorija. Kontinuirano pružanje vojne i diplomatske pomoći Crnoj Gori i drugim balkanskim zemljama u borbi protiv Turske od strane evropskih kršćanskih velesila, kao i njihov dugoročni program da se Osmansko Carstvo i muslimanski živalj protjera sa turskih balkanskih posjeda, nije ostao nezapažen od strane Tabakovića:

"Kraljevi posmehuju
Crnogorcu namiguju
Ridžalima zalaguju
Dukatima podmazuju
Crna Gora blizu mora
Sada jeste njojzi hora
Ali ima odgovora
Šada nije turska hora
Te je davi Crna Gora
Kako turska sablja fora
Tu kraljevi ćališu
Ridžalima sve pišu
Da Cetinju izližu
Sad kraljevi kako gudu
I ridžali tako sudu
Da Turčina sve raspudu."

Kao što analiza Tabakovićevog djela pokazuje, on je bio ne samo najznačajniji alhamijado književnik u Sandžaku, već i vrlo pronicljiv i uspješan hroničar i historičar svaga doba, čiji duh i zbivanja vjerno odslikavaju njegovi vješto spjevani stihovi.

hudut - granica, mjera, područje
načeči - podiže
ridžal - dostojanstvenik, velikaš, odličnik
zalaguju - lažu
hora - prigoda, zgoda
ora - seče, ravna
ćalisati - grabiti, truditi se
raspudu - rasteraju, oteraju

Esad Rahić

TAKVIM 1998.-1418/19.

Izdavanje Takvima - Godišnjaka sa raznovrsnim temama islamskog sadržaja, već pomalo jubilarnog petog po redu, sve više postaje naša tradicionalna navika, potreba i praksa.

Takvim je u toku ovog izlaženja, a tako će inšallah biti i ubuduće, objavio veliki broj radova, prijevoda i analiza iz područija islamistike, kulturne baštine, historije, književnosti i ahlaka (morala).

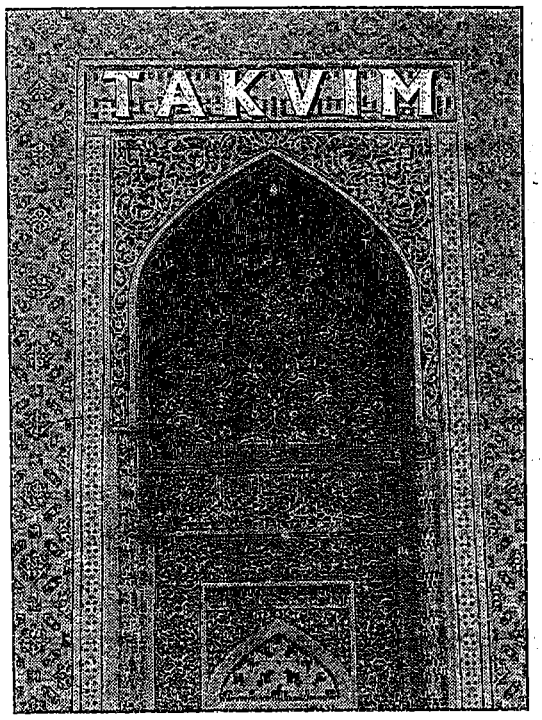

Ovi radovi pozitivno i kreativno utiču na vjernike, čitalačku publiku i posebno na naše vjerske službenike da upotpune neke teoretske i praktične postavke vezane za proučavane oblasti, pogotovu sada kada Islamska zajednica na ovim prostorima ima osposobljenu, razvijenu i organizovanu informativno-izdavačku djelatnost.

Zbog toga Takvim, s pravom, stiče istaknuto, možemo reći, privilegovano mjesto kod naših čitalaca.

Ovogodišnji Takvim, koncepcijski i sadržajno, obuhvatio je u svjetlu kur'anskih viđenja različite teme sa ciljem da prokrči put za teorijsko i praktično vraćanje kur'anskim principima i čitaocu pomogne kada razmišlja, traži, otkriva i spoznaje o Allahovim zakonima koji su u njemu samom, koji su svuda oko nas.

Tako, čitalac ovogodišnjeg Takvima moći će da iz oblasti islamskog vjerovanja pročita nekoliko izvanrednih članaka čiji su autori vrhunski islamski učenjaci, mislioci, filozofi kao Gazali, Mevdudi, Zindani. Zatim, poglavlje koje je ispunjeno Poslanikovim s.a.v.s. hadisima, nekoliko članaka iz oblasti ljudskih prava, prikaz odnosa Islam - država - demokratija, nekoliko članaka u poglavlju "Islamski horizonti", kulturna baština, poezija i dr.

U želji da do čitaoca dopre tekst koji između ostalog ima i edukativni karakter redakcija Takvima je sugerisala i predložila saradnicima da u svojim radovima obrade prezentirane oblasti.

Ovo izdanje čini nam se najprikladnijim za svakodnevnu upotrebu šireg broja vjernika: džematlija, učenika, studenata i velikog broj naših imama, mualima i islamskih radnika, kao i svih ostalih zainteresovanih za ovakvo djelo.

Ovogodišnje izdanje Takvima moći će da posluži svima onima koji žele da se upoznaju sa islamskom mišlju, njenim značenjem i porukom, a posebno kad je riječ o izvornom učenju, kulturi i tradiciji.

Koliko se u tome uspjelo najbolje će ocijeniti čitaoci kojima i ovoga puta redakcija Takvima upućuje selame sa molbom upućenom Uzvišenom Allahu dž.š. da nagradi i obaspe Svojom milošću sve one koji su uložili trud na ovom hairli poslu, kao i one koji se njime budu koristili.

F. Hamzagić

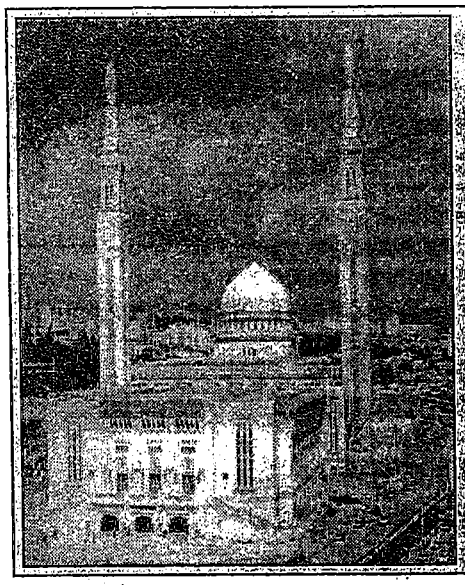

KALENDAR 1998/1418-19

Kao i obično i ove godine je izdavačka djelatnost Mešihata IZ Sandžaka "El-Kelimeh" izdala kalendar za potrebe vjernika. Kalendar je štampan u koloru na dvanaest listova sa ilustracijama ljepote islamske arhitekture. Pored gregorijanskog kalendara predstavili smo i hidžretski, te naznačili sve islamske mubarek dane i noći što ga čini izuzetno praktičnim. Cijena kalendara je 25 dinara, a može se nabaviti na standovima Odbora IZ-e Sandžaka, kao i u knjižari izdavačke djelatnosti "El-Kelimeh" u Novom Pazaru.

MULA IBRAHIM MAKIĆ (1901 - 1993)

"A ti, o duše smirena, vrati se Gospodaru svome zadovoljna, a i On tobom zadovoljan, pa uđi među robove Moje, i uđi u džennet Moj!" (El-Fedžr, 27-30)

Mula Ibrahim Makić je rođen 09.12.1901. godine u Bačići. Prvo znanje o Islamu stiče pred njegovim ocem Mus-tafom, koji je bio svršenik Đakovačke medrese. Od svoje rane mladosti radio je kao imam u Bačići i okolnim selima kao što su Melaje, Cetanovice i dr. Od 1937. do 1943. godine radio je kao seoski imam u Bačiskom mektebu, da bi od 12.11.1958. do 31.12.1978. godine prešao u selo Melaje, gdje je 1979. godine penzionisan. Često je bio proganjan od tadašnjih vlasti, gdje je bio optuživan da posjeduje nedozvoljeno oružje. Isto tako bio je cilj napada tadašnjih vlasti kada je odbio da potpiše dokument o skidanju pečeta feredže.

Mula Ibrahim je poznat i kao muslimani u Donjoj i Gornjoj Pešteri. Bio je veliki borac za Islam. Posebno su uočljivi rezultati njegovog rada na polju vjeronauke. Obavljao je vjersku poduku u džamiji u Melajama 1959. godine, kada je bilo maltene zabranjeno obavljati istu. Pisac ovog članka imao je čast da nauči prve riječi iz Kur'ana kod njega kao polaznik vjerske poduke 1960. godine. Tada je čuo i napamet naučio na samom početku poučavanja kur'anske riječi: "El-emru bil-ma'rufi ve nehju anil munker" - "Upućujte na dobro, a odvraćajte od zla". Govorio je da je to prvo i glavno što treba da zna i da se toga pridržava svaki musliman. Njegov najstariji unuk, hadži Mustafa Makić, radi kao imam u Sjenici, nastavlja-jući tradiciju svoga djeda Mula Ibrahima. Ovaj vrijedni alim važio je kao veliki autoritet na Pašteri i učestvovao je u mirenju zavađenih, što je vrlo uspješno obavljao.

Danas u Sandžaku radi dosta imama koji su učili pred njim. Samo od njegove uže porodice ima desetoro koji se aktivno bave pozivom ili izučavanjem islamskih nauka. Jedan od njegovih unuka je svršenik na univerzitetu u Medini - Odsjek za misionarstvo, a sada je profesor u Medresi u Novom Pazaru, dok dvoji-ca drugih se nalaze na trećoj godini studija na Šerijatskom pravu na istom univerzitetu. Također jedan od njegovih unuka je student treće godine na Fakultetu islamskih nauka u Sarajevu, a ima i jednog praunuka na univerzitetu "Zejtunija" u Tunisu.

Mula Ibrahim je preselio na ahiret 06.04.1993. godine u Bačići.

Molimo Uzvišenog Allaha dž.š. da ga obaspe Svojom milošću i nagradi obilnom nagradom za hizmet koji je učinio svom narodu i svojoj čistoj vjeri Islamu.

Hajro ef. Tutić

MEŠIHAT IZ–e SANDŽAKA

ORGANIZUJE MEKTEB

Za djecu predškolskog uzrasta

Pravo upisa imaju sva djeca od 5 do 7 godina. Upis djece će se vršiti u prostorijama biblioteke Gazi-Isabeg do 27.01.1998. godine. Za dodatne informacije možete se obratiti lično u prostorijama Mešihata i biblioteke svakog radnog dana od 9 - 12^{00} ili na telefon 25-626

Mekteb počinje sa radom 02.02.1998. godine

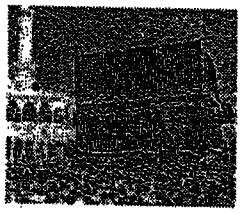

DIR. UJKANOVIĆ RASIM

PPU «UJKANOVIĆ»

EXPORT - IMPORT
NOVI PAZAR

SPECIJALIZOVANO PREDUZEĆE ZA: BEBI, DEČIJU OPREMU, MUŠKE I ŽENSKE PIDŽAME, ČARAPE, VEŠ I DRUGU TEKSTILNU ROBU

UL VELJKA VLAHOVIĆA BR. 3
Tel: 020/311-292 MOBILNI: 063/404-139

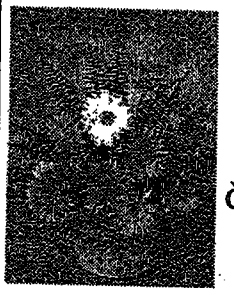

PPU «DINA 92»

EXPORT - IMPORT
NOVI PAZAR

SPECIJALIZOVANA PRODAVNICA ZA: ČARAPE, BEBI I DEČIJU OPREMU, KAO I RAZNE VRSTE ŽENSKIH PIDŽAMA I SVE VRSTE ŽENSKOG VEŠA

RAIF ŠEFĆET
Tel: 020/311-292
UL 1. Maj BR. 70

Ser

PREDUZEĆE ZA UNUTRAŠNJU I SPOLJNU TRGOVINU, PREVOZ I USLUGE
Novi Pazar, Prištinska 21, tel/fax 020/28-989, tel. 28-328, žiro-račun 42600-601-1-2304

UVOZNIK ZA:

- ŽVAKE
- LIZALICE
- BOMBONE
- KEKS I KRAKERE

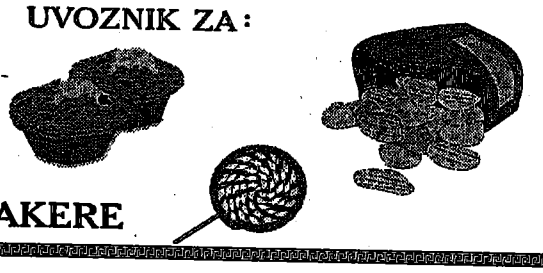

mirage JEANS

Kompletan j e a n s program na jednom mjestu

Novi Pazar, Jošanički kej bb, tel/fax 020 28 842

PC Perfect

PREDUZEĆE ZA PROJEKTOVANJE I IZRADU INFORMACIONIH SISTEMA

– IZRADA PROGRAMA ZA POSLOVNO KNJIGOVOTSTVO,
– PRODAJA, UGRADNJA I SERVIS PC RAČUNARA I RAČUNARSKIH MREŽA,
– OBUKA ZA RAD NA PC RAČUNARIMA.

NOVI PAZAR, 1. MAJ 70/b, Tel: 312–987

Glazurit
Curić Samir
KOMPJUTERSKO SASTAVLJANJE BOJA
Rifata Burdžovića 100

KOMPJUTERSKO SASTAVLJANJE BOJA, KOMPLETNA OPREMA ZA VRHUNSKU PRIPREMU VOZILA, ŠIROK IZBOR ALATA ZA AUTO–LAKIRERE. PORED GLASURITA ZASTUPLJENI SU I UVOZNI PROGRAMI SATA, SIA, 3M, FOS HEMIJA IZ NJEMAČKE, IMPA IZ ITALIJE, BODY IZ GRČKE
CIJENE POVOLJNE

Rifata Burdžovića 100

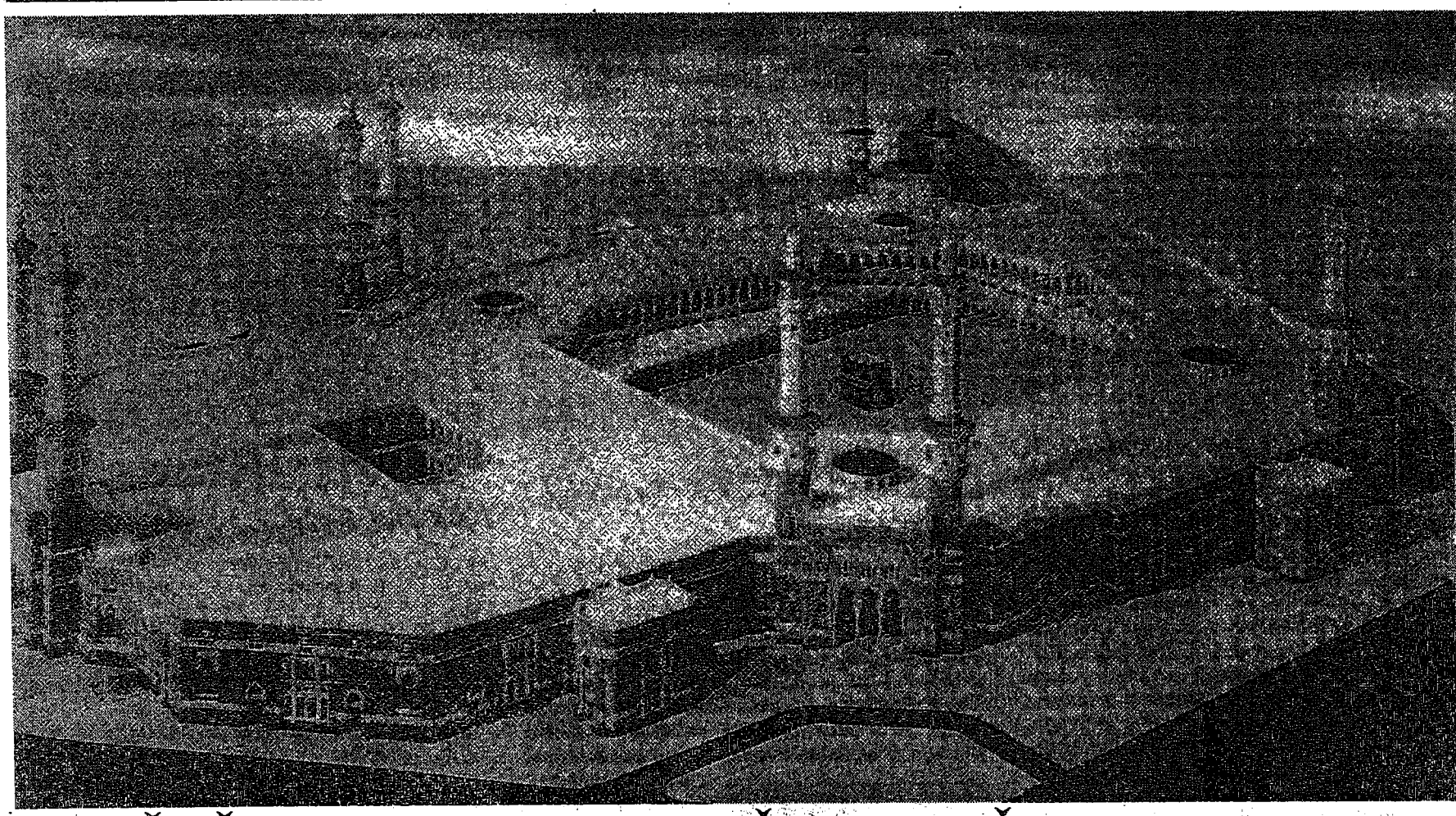

HADŽDŽ JE PETI ISLAMSKI ŠART, DUŽAN GA JE OBAVITI SVAKI PUNOLJETNI I ZDRAVI PRIPADNIK ISLAMA KOJI RASPOLAŽE POTREBNIM MATERIJALNIM MOGUĆNOSTIMA.

OD OVE GODINE MEŠIHAT ISLAMSKE ZAJEDNICE SANDŽAKA ORGANIZUJE ODLAZAK NA

HADŽDŽ

AVIONOM I AUTOBUSOM

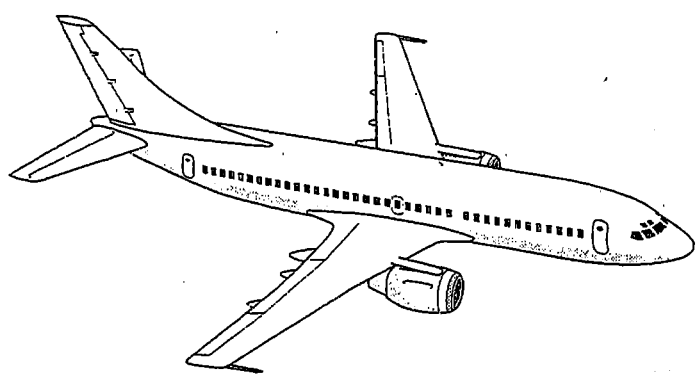

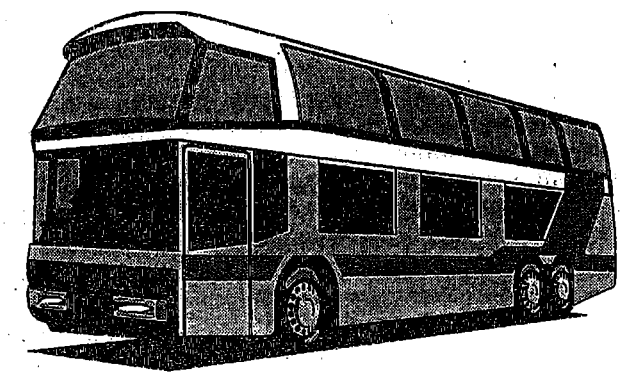

ZAINTERESOVANI SE MOGU PRIJAVITI NAJKASNIJE DO 10.02.1998. GODINE U PROSTORIJAMA MEŠIHATA, ZGRADA VAKUFA ul. 1. MAJ 70/B ILI NA TELEFON 020 25 626

SE'ID IBNU ZEJD r.a.

Dova

Gospodaru naš, Koji znaš javno i tajno, Stvoritelju nebesa i zemlje, Gospodaru i Vlasniče svega! Svjedočim da nema drugog Boga osim Tebe. Utječem ti se od zla svoje strasti, od zla šejtanova i njegova nevjerstva i od toga da sebi učinim zlo ili ga uzrokujem drugom muslimanu.

Se'id je želio imati što veću porodicu. Povećao je islamsko društvo s trideset jednim djetetom, trinaest sinova i osamnaest kćeri. Iako je to veliki broj djece, Se'id se mogao ponositi svima njima. Bili su izuzetan primjer imarta, pa i junaštva. Se'idovo se čelo, s njima, još više osvijetlilo i uzdiglo. Nije izgubio ni sekundu, a da je nije iskoristio za odgoj djece na ispravnom putu mira i dobročinstva. Takav treba biti svaki musliman! Mora spoznati vrijednost rađanja djece kao dobar čin, zadatak vjere i islamskog društva. Taj čin će biti uspješniji, ako se više uloži u odgajanje svoje djece, kao što su to činili Talha i Se'id, radijallahu anhu. Allah će ih blagosloviti i pomoći ocu i majci u odgoju njihove djece u imanu. Radi toga će biti stanovnici Dženneta, pogotovu ako je broj djece velik. Zbog toga je broj od trideset i jednog Se'idovog djeteta, bio i ostao izvanredan primjer njegove prave vrijednosti.

Sjećate li se da je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, od Se'ida i Talhe zatražio da proslijede vijesti o kurejšijskoj karavani prije izbijanja bitke na Bedru, te da sve informacije u vezi s tim prenesu njemu? Dobro znamo koliko je taj zadatak bilo teško obaviti i to na teškom terenu, gdje su planine i jaruge, gdje ima puno prirodnih zapreka. Takav zadatak je ravan džihadu na Allahovom putu. Dakle, nadziranje i bdjenje u ime Allaha, dželle šanuhu. Ta dva besprijekorna junaka su se priključila pobjedonosnoj muslimanskoj vojsci. Allah ne zaboravlja nagraditi Se'ida i Talhu za sve što su zaslužili na Njegovom putu. Međutim, Se'id i Talha su ipak bili žalosni, jer nisu učestvovali u bitki, te tako nisu bili u džihadu i svojim sabljama. Ali osmijeh Resulullaha sallallahu alejhi ve sellem, upućen njima donio e mir i spokoj njihovim srcima. Blago tebi, Se'ide, koliko su tvoje želje časne i kako je velika tvoja spremnost za stalno činjenje dobra!

Ako Se'id nije mogao učestvovati u bitki na Bedru, zato nije izostao sa svojim sabljama u bitkama na Hendeku, osvojenju Mekke i Hunejnu. Učestvovao je u svim bitkama poslije Bedra, zajedno s Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem. U svim bitkama je bio neustrašiv borac i uvijek je bio među prvima. Se'id je bio u prvim redovima mudžahida koji su porazili sve one koji bijahu odbacili islam poslije smrti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

U tome je odigrao jako važnu ulogu, boreći se protiv otpadnika, osobito protiv Musejleme El-Kezzaba. Te borbe su bile važne i odlučujuće, i on je zbog toga bio jako ponosan. Tako su oni koji su ustrajavali u džihadu, bili nakon Allaha, dželle šanuhu, uzrokom što je opstao islam i Muhammedov, sallallahu alejhi ve sellem, ummet, što treba da bude vječna pouka i mjerilo svakom vjerniku.

Kada je Allah, dželle šanuhu, omogućio muslimanima da osvoje Siriju, Ubejdullah ibnul-Džerrah je predložio Se'ida za namjesnika Damaska. U to je vrijeme bilo jako teško obavljati funkciju takve vrste. Iako je Se'id pokazao da je, ne samo izvanredan junak, nego i vladar, nije ipak bio time zadovoljan. Ali pored svega, morao je biti vladar, a da to nije zatražio. Naravno da je bio zaslužan za to, jer je bio iskren, pošten, smiren, skroman i dobar upravljač. Ipak, njemu je draže bilo da bude samo borac i ratnik, jer mu nije bilo stalo do tog svijeta vladara i moćnika. Zato nije dozvolio da izgubi priliku da učestvuje u veličanstvenom džihadu na obroncima Jermuka.

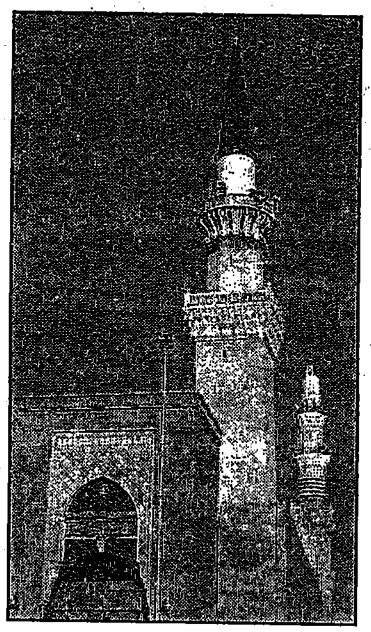

Se'id je napisao svom vojskovođi, Ebu Ubejdu pismo: "U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog! Od Se'ida Ebu Ubejdu El-Džerrahu Esselamu alejkum, Slava pripada jedino Allahu, nema boga osim Njega.

"Nije mi stalo do sebe, nego do vas, vaših drugova i borbe na Allahovu putu. To je ono što me približava mom Gospodaru i s time Ga mogu zadovoljiti. Kad primite ovo moje pismo, pošaljite nekoga da upravlja Damaskom, nekoga ko to želi više nego ja. Uskoro ću vam se pridružiti, ako Bog da, i neka je selam na vas!"

S tim se složio Ebu Ubejd i umjesto njega za namjesnika Damaska postavio Jezida ibnu Ebi Sufjana. I tako je Se'id radijallahu anhu, ponovo postao vojnik u pobjedničkoj islamskoj vojsci, uz Halida ibnu el-Velida, Ebu Ubejda i Zirara ibnu El-Ezvera, radijallahu.anhu. Zajedno s njima, bio je kovač velikih i slavnih osvajanja. Bio je spokojan i zadovoljan zbog onoga što je učinio.

I tako, naš skromni junak pored moći i vlasti odabra džihad. O tome je Ebu Ubejd pisao u svom odgovoru Omeru El-Faruku - muslimanskom halifi, o stanju muslimanske vojske kod Jermuka: "Budite pozdravljeni. U vezi s Halidom, on je najbolji čovjek. Daje sve od sebe za muslimansku dobit, a protiv dušmana. A Amu i Jezid, njihovo zalaganje i napori su onakvi kako ti želiš. Što se tiče Se'ida i Muaza, onako kako i ti znaš, Savad ih je učinio još skromnijim. Jedino što najviše žele je Ahiret (onaj svijet)"

Savad je velika pokrajina, čiji veliki dio pripada Se'idu. Muslimani su osvojili Savad nakon bitke El-Kadisijah. Međutim, usprkos svim uspjesima i ugledu, Se'id je ostao vrlo skroman.

Omer se nije razočarao u Se'ida, muža svoje sestre. Ali, kao što znamo, kad smo čitali o Omeru, on nije htio da ga naslijedi niko iz njegove porodice, pa čak ni njegov sin Abdullah, ili njegov zet Se'id. Zato ne vidimo Se'idovo ime u Savjetodavnom tijelu koje je osnovao Omer. Svi ashabi svjedoče, kao što su svjedočili Omer i Ebu Ubejd, da je Se'id imao položaj, što se tiče čvrstine njegove vjere i imana, na kome su mu mnogi mogli pozavidjeti, a da ipak nikad nije predložen za halifu. I tako je Se'idov život ostao do kraja primjer sretnog života. Bio je sretan zbog svog vjerskog ujedenja, učinjenih dobrih djela, junaštva i požrtvovnosti u svakoj borbi. Potporu je nalazio u ljubavi za širenje islama.

Svakom čovjeku dođe kraj. Ali, kako je divno ako taj čovjekov kraj bude onakav kakvim ga je čovjek započeo - u takvaluku (bogobojaznosti), poštenju i nesebičnosti! Eto, došlo je vrijeme da se Se'idove stranice zatvore smrću u pedesetoj godini. Ali, te stranice se otvaraju ponovo nakon njegove smrti, da ih pročitaju mali unuci, te da ih i mi danas pročitamo. One su čiste i asne i služe svima kao primjer Allah prihvaća samo one koji su kao Se'id. Zar niste čuli Allahove riječi u suri El-Maida? "Allah prima samo od onih koji su dobri!"

Na kraju Se'idova životopisa, obećajmo zajedno Allahu, dželle šanuhu, da ćemo nastaviti Se'idov put. Tako ćemo uzdići historiju mudžahida u srcu svakoga od nas, puni junaštva, požrtvovnosti, imana i nesebičnosti. I tako ćemo biti, kao Se'id, dobitnici: "Oni koji vjeruju i dobra djela čine, koji jedni drugima istinu preporučuju i koji strpljenje preporučuju jedni drugima..."

(Iz knjige "Desetorica kojima je obećan džennet")

Dova

LEKSIKON ISLAMA

TERAWIH (ar. tarawih, množ. riječi jednine tarwiha). Salat koji se vrši u noćima Ramazana u teravija kod naših muslimana. Predaja kaže da je Muhammed a.s. cijenio te molitve ali istodobno i upozoravao da one ne smiju postati obaveznima. Smatra se da je Omer r.a. prvi sakupio iza jednog karije (qari') one što su pojedinačno ili u skupinama molili u medinskoj džamiji, priča se također da je davao prednost prvom dijelu noći za ove svete čine. Islamsko pravo propisuje izvođenje terawiha odmah nakon salat al-iša (jacija). On se sastoji od deset taslima od kojih svaki ima dva rekata; nakon svaka četiri rekata nastupa stanka, otuda naziv "stanke", terawih. Pripadaju salatima koji su sunna, u popularni su kao i svi obredi koji se vezuju uz Ramazan.